UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Comoediae

Terentius Afer, Publius

Lugduni, Anno Christi M.CCCC.LXXXX die vicesima octava Maij

Andria

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-132

Visual Library

Chremes Atticus pater Paſſibule ⁊ philomene cuꝫ ex his duabus ſe paſſibulā pdidiſſe fallo crederet relictā athenis. nec viſaꝫ poſtea multo tempoꝛe tanq̄ vnicā ſibi putabat Philomenā quā Carinus adoleſcens athenienſis adamabat vnice. ⁊ eam ſibi petebat vxoreꝫ Sed pater eam Pamphilo cuidam Simonis filio vltro deſponderat. qui Pamphilus econtra ſoroꝛem Criſidis ac peregrinam tum creditam Paſſibulaꝫ ſupꝛadictam: alteram Chremetis filiam ſub nomine Glycerij latenter ſic amauit vt ex ea filium ſuſcepiſſet inſcio patre qua re intellecta cōmotus Simo pater Pamphili: tum per falſas nuptias tēptat animū Pamphili multis dolis a Dauo ipſo deluditur ſeruo periculoq̄ꝫ Charini ⁊ Pamphili motus erroꝛ in fabulis qui vſq̄ꝫ ad eum finem ductus eſt: dum athenas veniens ad andro quidam Critoꝛem aperiat. ⁊ nodum fabule ſoluat. per quem agnita paſſibula recipitur a parentibus ⁊ traditur Pamphilo amanti. Philomena vero Charino deſpondetur ⁊ traditur exoptanti. Perſpecto argumēto ſcire debemus hanc eſſe virtutem poeticam. vt a nouiſſimis argumentū rebus incipiens inicium fabule ⁊ originē narratiue reddat ſpectatoꝛibus. auctoꝛēq̄ꝫ preſentem ſibi exhibeat vbi finis eſt fabule. hūc eñi oꝛdinem ⁊ circulum poetice artis vel virtutis non modo ſecuti ſunt tragici comiciq̄ꝫ auctoꝛes. ſed Homerus etiam ⁊ Uirgilius tenuerunt diuiſionem actuum in latinis fabulis internoſcere difficile eſt: cauſam iam dudum demonſtrauimus. Unde autem aut quo modo q̄uis egre tamen intelligi diſtinguiq̄ꝫ poſſint eſt operepꝛecium dicere. Principio dicendum eſt nullam perſonaꝫ egreſſam quinquies vltra exire poſſe. Sed illa re plerūq̄ꝫ decipimur qđ perſonam cum tacuerit egreſſaꝫ falſo putamus. que nihilominꝰ in pſcenio tacens loquendi tempus expectat. Eſt igitur attente animaduertendū vbi ⁊ quādo ſcena vacua ſit ab oībus pſonis. vt in ea choꝛus vel tibicen audiri poſſit qđ cum viderimꝰ ibi actuꝫ eſſe finitum debemus agnoſcere. Confundit ſepe lectoꝛem id quod pſona in ſuperioꝛi ſcena deſinens ⁊ in proxima incipiens loqui non intelligitur ingreſſa: quod experiētes ipſaꝫ fictam diiudicāt de re publica ac tempoꝝ quātitate. poteſt eñ fieri vt ⁊ ingreſſa ſit ac egreſſa q̄ praue credimus de proſcenio non receſſiſſe. poſſe autē quinto egredi perſonaꝫ non et neceſſe eē dicimꝰ. vt appareat vltra exire non poſſe. In tragedia ⁊ parcius exire ⁊ ſolere pariter ⁊ licere. Primus actus in andria narrationem Simonis apud Soſiam continet argumenti quod populus ac occaſione perdiſcit: mox querelam apud ſe. Daui de domino ⁊ eiuſdem cum domino verba: ⁊ rurſus eiuſdem ſerui deliberationē quid rerum gerat. Secundi actus ſunt Charini verba. Primo cum Birria ſeruo ⁊ poſt cum ipſo Pamphilo de nuptijs Pamphili ſermo cuꝫ patre dolo conſentientis in nuptijs. Birrie verba. Daui callida oꝛatio aduerſum ſenem. Tercio actui hec attribuūtur Miſidis cum obſtetrice colloq̄um Dauo ac Simone audientibus: partus Glycerij ſuſpectus ſeni ⁊ Daui apud eū fraudulēta ſermocinatio: Simonis verba cum Chremete de nuptijs Daui pturbatio ac Pamphili. Quartum actum per hec intelligimus. pꝛima Charini verba ſunt indignantis velut fidem ſibi non ſeruatam a Pamphilo tum Miſidis verba apud Pamphilum eiuſdemq̄ꝫ queſtus Daui adminiſtrato doli aduerſus Chremetem. In quinto actu ſimonis ⁊ Chremetis prope iurgium diſputatio: tum detectio fallatiaruꝫ Daui: tum indignatio patris aduerſus filium: tum Critonis interuentus ⁊ per eum cognitis rebus in traquillam rem acta: ducentibus vxores quas concupiuerunt Pamphilo ⁊ Charino. Illud non cōmouere nos debet quod in hoꝝ actum diſtinctione videntur de proſcenio non diſceſſiſſe perſone quedam ſed tenere debemus ideo Terentium vicinitatis mentionem feciſſe in pꝛincipio vt modico receptu ⁊ adeſſe ⁊ abeſſe perſonam intelligamus. nihil ergo ſecus factuꝫ eſt ab antiquis: qui ad hunc modum terentianas fabulas diuiſerunt.

Publij Terentij afri poete
comici andrie argumentū.

Sororem falſo creditam meretricule
Genere andrie glycerium viciauit pamphilus:
Grauidaq; facta dat fidem vxorem ſibi
Fore hanc. nam aliam pater ei deſponderat
Gnatam chremetis: atq; vt amorem cōperit:
Simulat futuras nuptias: cupiens ſuus
Quid haberet animi filius cognoſcere:
Daui ſuaſu non repugnat pamphilus:
Sed ex glycerio natum vt vidit puerulum
Chremes recuſat nuptias: generum abdicat.
Mox filiam glycerium inſperato agnitam
Hanc pamphilo dat aliam charino coniugem.

¶ Aelij Donati grammatici clariſſimi in Ter. P. Terentij afri comedias examinata interpretatio

Poeta quum primū animum ad ſcribendū appulit. Principiū factū eſt a cō-
mendatione ꝑſone: ꝙ pudens: ꝙ honeſtus: ꝙ prudēs Terentius: ⁊ honore
maiore poetam potius ꝙ̄ Terentium dixit; vt illum hoc ipſo noīe de quo la-
borat orna-
ret Poeta cū
pmū animū
ad ſcribēdū
appulit Om
nis huius ꝓ
logi intentio
hoc agit: vt
nouo poete
veniā paret:
et veteri odi
um: ⁊ vt ꝙ
maxime mo
deſtū. minime
ꝙ errantem
Terentiū ꝓ-

¶ Andrie prologus.

Poeta quū primū animū ad ſcribendū
Appulit: id ſibi negocij credidit ſolū
Dari: populo vt placerēt quas feciſſet
Fabulas. vex aliter euenire multo
Intelligit. nā i ſcribūdis ꝓlogis opa
Abutitur. nō qui argumentum narret:
Sz qui maliuoli veteris poete maledictis rn̄deat.

bet. Poeta quum primū animū ad ſcribendū appulit. Jam meritū poete dedit poetā eun
dem dicendo. ⁊ ab aīo eius quē defendit. Poeta quū primū ad ſcribendū appulit. Sēſus
eſt hic, ꝓpoſuerat quidē poeta noſter vt in ꝓlogis argumēta narraret. ſed hoc imputat Lu
cio Lauinio aduerſario qui eum facere nō permiſit quod ꝓpoſuerat maledictis ſuis ad re
ſpondendū eundem ꝓuocās. Appulit. appellere. ꝓprie dicit' cum ex pelago aut freto quis — Appellere.
ad littus acceſſerit. Virgilius. Hinc me digreſſum veſtris deus appulit oris. P. appulit in — Virgil.
ſecunda lectiōe appulit fuit. ſed appulit magis. vt Terētius. Nam poſtea ſic animū ad vxo
rem appulit. Jd ſibi negocij. modo, p moleſtia ⁊ cura nō labore. Populo vt placerent vt
ne nō ſignificat modo nō eſt coniunctio vt placerent. Quas feciſſet. ad feciſſet retulit fabu-
las nō ad placerent. ⁊ eſt figura ſilepſis. Quas feciſſet fabulas bene. feciſſet nō ſcripſiſſet. — Sylepſis;
Unde poete a faciendo dicti ſunt Sic Virgilius. Pollio ⁊ ipſe facit — Poete
noua carmina. Vel aliter. Sic Virgilius. Maior rex mihi naſcitur ordo. Maius opus — Virgil.
moueo. Non enī hoc ſe legiſſe dicit. ſed quaſi ex ordine ipſo natū ſibi eſſe intelligit. qd cre-
dimus plerūꝙ falſum. quod intelligimus certū eſt. Aliter autem cōtra ſignificat. vt Dijs
aliter viſum eſt. Vel aliter euenire multo intelligit. adeo nec p̄parauerat nec intenderat
quenꝙ̄ ledere vt ſpe falſus laceſſituſꝙ hoc faciat. Opera abutit'. Utimur fructibus rei que — Uti ⁊ abuti
ab amantibus ſaluo vſu nobis ſubminiſtrat'. Abutimur quando deperdimus ⁊ rem ⁊ fru
ctum. Nam vſui eſt ager domus. abuſui vinū. oleum. ⁊ cetera hmōi. Cicero. Non debet in- — Cicero.
quit ea mulier cui vir bonoꝝ ſuoꝝ vſumfructū legauit cellis vinarijs plenis relictis puta-
re id ad ſe pertinere. Uſus enī nō abuſus legatus eſt ea inter ſe ſunt cōtraria hoc in topi-
cis habet'. Non qui argumentū narret. quod vere ꝓlogi eſt officiū. Qui, p vt. qui ergo mo — Qui, put
do nō eſt ꝓnomen. Sed qui maliuoli veteris poete. Primū a natura maliuoli. deinde a
tēpore vel ab inuidia veteris a ſigno emulatiōis poete. Vetus plerūꝙ refertur ad laudez — Vetus.
interdū ad vituperatiōem vt hic ⁊ alibi. Vetus veternoſus ſenex. veteris p carioſi ⁊ quaſi
rancidi poſuit. atꝙ ideo maliuoli nō criminibus ſed maledictis. Quid aūt inter maledi-
ctū ⁊ crimē interſit docet Cicero in tuſculanis. Veteris ratio inuidie Poete cauſa inſecta-
tiōis. Maledictis criminatio aduerſarij Vetis poete maledictis rn̄deat. qꝛ ſenex Luſci' rede
bat fabulas adoleſcētulo tūc Terētio. ⁊ elegāter maliuoli maledictis vetis emēdatio poete

a perſona aduerſarij Reſpõdeat. excuſatio reſpõdentis quod nõ obſiſtat ſed rñdeat. Nunc
Vitupare quã rem: quã qualem. Vitio dent vituperẽt: culpẽt. Vituperare eſt mala vitio dare ⁊ etiã
bona. Nũc quã rem vitio dent: Vt᷑ nũc animaduertite: an nũc vitio dent: ⁊ oratorie quaſi
Virgil. multa facit cũ vnũ ſupradixerit: vt Virg. Deſiſte malũ cõmittere teucris. Queſo: ꝑpoſitio
Queſo. eſt. Aduertite legi᷑ ⁊ attendite: vnde manifeſtũ eſt ⁊ aduertite ⁊ attẽdite nõ eſſe plenũ niſi

addideris animũ. Menander facit andriã: ⁊ perinthiã: narratio eſt: ⁊ ꝓprie facit. ſcribit enĩ Terẽtius ꝙ verba adhibet tñ facit Menãder qui etiã argumentũ cõponit: ſed ſepe ad laudẽ Terẽtij fecit ab eo ꝙ̃ eas trãſtulit Vtrãuis: prima ſcena perinthie pe[n]e

Nunc quã rem vitio dent queſo animũ aduertite:
Menander fecit andriam ⁊ perinthiam.
Qui vtrauis recte norit: ambas nouerit.
Non ita diſſimili ſunt argumento: ſed tamen
Diſſimili oratione ſunt facte: ac ſtilo.
Que cõuenere in andriam ex perinthia
Fatetur tranſtuliſſe: atq; vſum ꝓ ſuis:
Id iſti vituperant factum: atq; in eo diſputant
Contaminari nõ decere fabulas.
Faciunt ne intelligendo vt nihil intelligant.
Qui quum hũc accuſant: neuium plautũ ennium
Accuſant: quos hic noſter auctores habet:

ijſdẽ verbis quibus andria ſcripta eſt: cetera diſſimilia ſunt: exceptis duobus locis: altero aduerſus. xi. altero aduerſus. xij. ꝙ in vtraq; fabula poſiti ſunt. Qui norit vnã ambas nouerit: oẽm rem vno v̈ſu nouerit. Vtrãuis: deeſt harum. Nõ ita diſſimili ſunt argumento. Ordo ita nõ ſunt: ergo ita ſubdiſtinguendũ: ſed tñ diſcretio eſt a ſuperioribus ⁊ eſt
nõ enĩ ſuprapoſuit quidem nõ ita diſſimili ſunt oratione. Ita: ꝓ valde ⁊ caute. Potuit enĩ dici: quõ ergo ſunt due diſſimili orõe: ita ne Menandrũ culpare videa᷑: ita adiunxit quod
Oratio. laudis eſt. Oratiõe ac ſtilo: oratio in ſenſu eſt: ſtilus in v̈bis. oratio ad res refer᷑: ſtilus ad
Stilus. verba. ſtilus nõ eſt in tẽpore: ſed ꝓlata oratione. Oratio aũt eſt ⁊ in cogitatione ⁊ in ꝓlatu. orationẽ in ſententijs dicunt eſſe: ſtilũ in verbis: argumentũ in rebus: ꝗ in poemate oratio eſt. Que cõuenere in andriam: apparet nõ de induſtria: ſed caſu eſt tranſlata ea que ex perinthia in andriã eodẽ ſenſu: ijſdẽq; verbis ꝑſcripta fuerunt. Que cõuenere in andriam: Vnam ergo nõ duas tranſtulit. Que cõuenere in andriam: que apta ⁊ cõmoda fuerunt in andriã latinam nõ grecam fate᷑ tranſtuliſſe. Sed quare ſe onerat Terẽtius cũ poſſit videri de vna trãſtuliſſe: Sic ſolui᷑: q᷑ ↄſcius ſibi eſt primã ſcenam de perinthia eſſe tranſlatã: vbi ſenex ita cũ vxore loqui᷑: vt apud Terentiũ cũ liberto: at in andria Menandri ſolus ſenex eſt. Id iſti vituperãt factũ: iſti ad rep̃henſionẽ ſumi᷑ ꝑſone: interdũ rei rep̃henſionẽ ſignificat: vt Virg. Quid petis: Iſti vituꝑant: vitiũ rei parãt. Diſputãt ĩmora᷑: calũnian᷑:
Cõtaminari argumentan᷑. Cõtaminari: ꝓprie cõtaminari eſt manib⁹ luto plenis aliq̇d attingere: ⁊ ↄtaminare attingere eſt ⁊ polluere. Virg. Linq̇ pollutũ hoſpitiũ ↄtaminatũ. Cõtaminari: tangi ⁊ relinq̇ polluta manu: ac ꝑ hoc voluit fœdari aut maculari: vt ipſe ait. Ne h̄ gaudiũ cõtaminet vitã egritudine aliq̇. Cõtaminari nõ decere. i. ex multis vnã nõ decere facere. Faciũt ne intelligẽdo: ne quidã corripiũt: ⁊ cũ interrogatiõe ꝓnũciãt. q̇dã ꝓducũt: quorũ alij ne ꝓ
Ne Cicero nõ accipiũt: ne. i. nõ. alij ne ꝓ valde: vt Ne ego hõ ſum infelix. ⁊ Cicero Ne illi: ⁊ h̄ meli⁹. nã ſtatim infert, Qui cũ hũc accuſant: Neuiũ: Plautũ: Enniũ accuſant: ĩ ſinglis mag̃ emphaſis eſt

auctoritatis: ſed ordo nō eſt ſeruatus. Ennius nanqȝ ante Plautū fuit: ſed qđ eſt ſumme auctoritatis Enniū vltimū dixit. Quoꝝ magis exoptat emulari negligentiā potius ꝙ iſtorum obſcuram diligentiā: ne minus multum plurimū. Qui cum hunc accuſant: Terentiū inquit ſpecialiter accuſantes neſciunt ſe bonis hoībus maledicere: quos ille imitat̃: ⁊ argumentū eſt ab exemplo ⁊ auctoritate. De hinc vt quieſcant porro: moneo: recte eſt. Nā quieſcere ille đr qui eſt inſolēs ⁊ inqetus. Porro: porro ī futurū dixit. Moneo: terribilr̃ dixit. Cicero moneo p̄dico: admoneo liberatus culpa etiā terret criminaturus aduerſarios. Fauete. adeſte iā ad auditores puertit: a quibus fauorē cepit: q̄ſi dicat hoc aduerſarij faciūt. Quieſcere

Quoꝝ emulari exoptat negligentiam.
Potius ꝙ iſtoꝝ obſcuram diligentiam.
Dehinc vt quieſcant porro moneo: ⁊ deſinant.
Maledicere: malefacta ne noſcant ſua.
Fauete adeſte equo animo: ⁊ rem cognoſcite.
Vt pernoſcatis: ⁊ quid ſpei ſit reliquum.
Poſthac quas faciet de integro comedias
Spectande: an exigende ſint vobis prius.

Symo Senex: Soſia Seruus.

Vos iſtec intro auferte abite. Soſia
Adeſdum. paucis te volo. So. dictum puta.

Vos aūt qđ in vobis eſt fauete. Vos vero fauorē facite: ac adeſte: nō vt abſentibus dicit quippe q̄ corporibus p̄ſto erāt: ſꝫ intēti eſtote: fauete: ſilete: ſic ⁊ Pontifices dicūt: fauete linguis: fauete v̄bis. Vñ Virg. Ore fauete oēs. Adeſte animis. ſ. auxiliū p̄bete: vt aduocat⁹ reo đr adeſſe. Aequo aīo: ab honeſto. Et rē cognoſcite a iuſto. Malefacta ne noſcāt ſua melius ꝙ ſi dixiſſet audiant. Cognoſcite: pernoſcite: ſic dixit cognoſcite. Vt pernoſcatis: queadmodū in Ecyra Orator ad vos venio ornatu ꝓlogi: ſinite exorator ſiem. Vt pernoſcatis: ab vtili. Quid ſpei ſit reliquū: ꝓ reliquoꝝ accipiūt: vt ſit ſenſus de hac fabula ſumite ſpecimē: vt ſciatis an cetere vobis ſpectande ſint. Nā poſtmodū dictū alio ꝓlogo. Alias cognoſtis eius queſo bene cognoſcite. Reliquū: quaſi diceret poſtremū. ergo queſo aduerbiū eſt: vel. i. Reliquum: ſiue hoc reliquū dicit: ſiue reliquū ꝓ reliquoꝝ geminato. u. ſcribit̃. Poſthac faciet: ſcribet. De integro vtꝝ denuo an ex integris grecis. Spectande an exigēde. ſ. u. p. Sylepſis vt ſupra: ad verbū. n. faciet declinauit nō ad ſpectāde ſint. Spectāde ꝓprie vt fabule ꝓpalande exigēde excludēde. Vir. Silepſis

Vos iſtec intro auferte: abite. In hac ſcena hac v̄tus eſt: vt argumēti narratiōe actio ſcenica videat̃: vt ſine faſtidio lōgus ſermo ſit: ac ſenilis oratio. Vos iſtec intro: auferte: abite. Hec ſcena ꝓ argumēti narratiōe ꝓponit̃: in q̄ fundamēta fabule iaciunt̃: vt v̄tute poete ſine officio ꝓlogi vel ⁊ peritiā comedie ꝓpſ teneat: vt res agi magiſꝙ narrari videat̃. Vos iſtec ītro auferte: abite: molliter retētur⁹ ⁊ expturus Soſiā īperat vt remaneat: addit etiā cām alijs abeundi dicēdo iſtec intro auferte: ne ſuſpitionē inijciat Soſiaꝫ cōicādi ſecreti cā remāſiſſe: ⁊ bñ auferte. Auferim⁹. n. ea q̄ cū faſtidio cernim⁹. Ferim⁹ ea q̄ cū honore tractam⁹. Deinde q̄ſi r̄ſpicietes increpat dicēdo: abite. Abite ꝯciratı⁹ legēdū ē: q2 reſpiciētes ꝓperat: ⁊ diſcernit a Soſia Soſie: pſona ꝓtatica eſt. nō eñ vſqȝ ad finē pſeuerat: vt ē Daui ī Phormiōe: in Ecyra Philotidis ⁊ Syre. Adeſdū: Ades īperatiuū ē: dū parelcon: ē aūt adiectio ſyllabica. Paucis te volo: deeſt colloq̄: aut v̄bis ⁊ ē figura ſylepſis: adeſdū parelcon: vt eodē ad me. Dictū puta: Silepſis

ad hoc reſpondet vt agi res videat quēadmodū ſupradixim⁹ Ut curentur recte hec dilige
ter coquātur. Curatio ꝓprie medicoꝝ eſt cura reliquoꝝ. ſed coquina medicine famulatrix
eſt. Hec dicticos eſt. Nempe vt curent. deeſt vis vt ſit nempe vis. Jmmo aliud. bene au
tem — imo ⁊ deeſt volo. Quid eſt qđ mea ars efficere hoc amplius poſ
ſit — dicta eſt p ſincopā — autē virtus eſt. Virtutis. vero
quattuoꝛ ge-
nerales ſunt
partes. Pru-
dentia. Juſti
cia. foꝛtitudo
et Tēperātia
ſed prudētia
in multis re-
bus deſcēdit
Efficere face
re eſt i opere
eſſe. ſed effice
pfectionē de
ſiderat. Nil
iſtac opus eſt
arte: mire ait
arte. nūc op⁹
eſt artib⁹. ſed

Nēpe vt curent recte hec. Si. imo aliud. So. qđ eſt
Quod tibi mea ars efficere hoc poſſit amplius
Si. Nil iſtac opus eſt arte ad hanc rem quā paro
Sed his quas ſemper in te intellexi ſitas
Fide ⁊ taciturnitate: So. expecto quid velis.
Si. Ego poſtq̄ te emi a paruulo: vt ſemper tibi
Apud me iuſta ⁊ clemēs fuerit ſeruitus
Scis: feci ex ſeruo vt eſſes libertus: michi
Propterea quod ſeruiebas liberaliter:
Quod habui ſummū precium perſolui tibi.

his quas ſemp intellexi ſitas. Jpe hic ſignatiſſime oſtēdit multas variaſq; artes eſſe. quas
in te ſi q̄ virtutes in te intelligunt. Sed his zeugma a ſupioꝛe qđ ſubaudit. ſ. artibus. Si-
tas cōſtitutas poſitas. fide ⁊ taciturnitate. fides eſt cōmēdatoꝝ fida executio: vel obſer-
uantia. Taciturnitas vero obſeruantie gen⁹ in ſilētio cōſtituta ⁊ in celādo ſecreta. Querit
Virgił. aūt taciturnitatē: ne pdat Pāphilo ſecretū: qđ ei cōmēdaturus eſt: fidē ad cōplendā taci-
turnitatē ad celāda mādata. Expecto qđ velis. Expecto deſidero. vt Virg. Expectate ve-
nis. Quid velis: deeſt ſcire. nā ſi explicaſſet qđ velis nichil deſideraſſet. Ego poſtq̄ te emi
Saluſti⁹ a puulo: cōmēdatio pſone potius q̄ ſerui ne cōtra filiū leui ſeruo aliqđ cōmitti indecoꝛe
videat. Ego poſtq̄ te emi a puulo: tale eſt. Paruulū ego te iugurtha apud Saluſtiū: non
emi a paruo. ſed a puulo. Ut clemens tibi fuerit ſeruitus mea ſcis. hoc eſt a puulo ſcis. Ut
ſemp tibi cōtinuationē ſignificat ſemp. Juſta ⁊ clemēs fuerit ſeruitus. ita dixit iuxta. vt ali
bi. Non neceſſe habeo oīa ꝓ me iure agere: Quid em̄ non iuſtū dn̄o in ſeruū: Juſta ⁊ cle-
Virgił. mens. iuſta in qua nichil iniquū iubet. clemēs in qua etiā de iuſto multū remittit. Apud
me iuſta ⁊ clemēs. i. moderata eq̄litas cui ꝯtrariū ait Virg. Et iniquo pondere raſtri ⁊ ini
quo ſub faſce. u. c. Nā q̄ iuſtā debitā nūc dici putāt nichil afferūt ad iudicādā ſnīaꝫ. Juſta
Saluſti⁹ et clemēs fuerit ſeruitus. libertatē iputaturus clementē intulit ſeruitutē. Seruit⁹. mire ſer
uitutē. p dn̄atu poſuit. Sic Saluſtius. De inſeruili impio patres. C. Scis feci ex ſeruo vt
eſſes libert⁹ michi dulcē libertatē fecit opatione ⁊ tractatōe bboꝝ dicēdo ex ſeruo libertū
Nō em̄ tantā hēret grām. ſi dixiſſet feci libert⁹ vt eſſes. q̄ ſi dicat feci ex ſeruo vt eſſes liber
tus ac ſi qs dicat feci vt eſſes ſan⁹. nō tantā hēret grāꝫ. q̄ ſi dicat feci vt ex egro ſan⁹ eſſes
⁊ michi emphaſim hꝫ qđ michi libert⁹ factus ſis nō filio. aut ideo michi additū. q: libert⁹
ad aliquē dicit ⁊ bn̄ſ michi ne ptimeſcerꝫ filiū cui nec liberti mun⁹ dēat. Ex ſuo mire addit
Virgił. ex ſeruo. vt vim bn̄ficij oñderet. Scis feci ex ſeruo vt eſſes libert⁹ michi. hinc Virg. Nym
pha dec⁹. f. g. n. ſ. u. t. c. u. q. l. bn̄ q: oē bonū libero aptū malū ſuo. idē alibi factū ē a nobis
duriter īmiſericorditerq; ⁊ ſi eſt pater magis dicendū apte illiberaliter. ⁊ bene admonuit
cur debuerit beneficiū eadē ⁊ nūc officia queſiturus. Non em̄ dixit artificioſe. q: ſupra ait.
Nichil iſtac opus eſt arte. Quod ſeruiebas bene impfecto tempoꝛe non pfecto vſus eſt. vt

ſtendat eũ potuiſſe ſibi etiam atq3 etiã ſeruire:quale eſt illud Virgilij: Atq3 omnis.p.q. [Virg.]
.n.c.q.f.i.vt oſtendat eũ q̃uis inualidus eſſet: adhuc potuiſſet laborem exercitiũq3 ferre.
Summũ p̃ciũ:libertatẽ dicit.Perſolui tibi:q: p̃cium dixerat:perſolui dixit:ppͤ p̃ſolui
tibi:modeſte p̃ciũ redditũ dixit:nõ beneficijs p̃rogatuz.In memoria habeo: hoc eſt nõ
ſum ingratus.Haud muto factũ:veteiſte nõ me penitet.Nam ſi quid peniteret infectum [Muto factum]

So.in memoria habeo.Si.haud muto factũ.So.
Gaudeo ſi tibi q̃d feci aut facio qͦd placeat ſimo:
Et id gratum fuiſſe aduerſum te habeo grãm.
Sed hoc mihi moleſtũ eſt: naz iſtec cõmemoratio
Quaſi exprobratio eſt immemoris beneficij.
Quin tu vno verbo dic:quid eſt quod me velis:
Si.Ita faciam.hoc primũ in hac re p̃dico tibi
Quas credis eſſe has:nõ ſunt vere nuptie
So.Cur ſimulas igit᷑: Si.rẽ oẽs a p̃ncipio audies
Eo pacto ⁊ gnati vitam ⁊ cõſilium meum
Cognoſces.⁊ quid facere in hac re te velim.

velle dicebãt legitur muto an ſcd̃m ius qͦ aduerſus libertos ingrã tos eſt: vt in ſeruitutẽ reuocent: ſed hoc nõ penitere ſe nẽ dicere In memoria habeo:plus dixit in memoria habeo:q̃ ſi dixiſſz ſcio Nam que ſcimus poſſumus obliuiſci: que vero memorie cõ-

mendamus nunq̃ amittimus.Haud muto factum:legit᷑ ⁊ mulcto:hoc eſt damno: rep̃hen
do:quod ſi eſt intelligeret᷑ nollem factum.Nemo eñ poteſt factũ infectum reddere:ſed ad
mirabiliter dixit:vt dicimus factum:nollem hunc exitum.ergo haud muto factum; nõ pe
nitet me facti.Si tibi quid feci: aut facio quod placeat Symo: ⁊ feciſſe ſe ⁊ adhuc facere
oſtẽdit:q̃uis eũ manumiſiſſet Gaudeo ſi tibi quid feci aut facio.Symo.q.p.felicitatis eſt
vt ea que facienda ſunt grata ſint.Si tibi quid:p aliquid.Et id gratũ fuiſſe apud te: ⁊ pe
nes te:aduerſum te.Aduerſum ſine dubio p̃poſitio eſt.Aduerſus participium põt eſſe:ab
eo quod eſt aduertor:ſed alibi ergo aduerſum te dixit:p apud te.Exprobratio eſt cõmemo
ratio beneficij cũ enumeratione factoꝝ.Quaſi exprobratio eſt immemoris beneficij.Re
cte oſtendit ſe in memoria habere ſunt qui ad beneficium referunt immemor.vt Memo
rem iunonis ob iram:vt ſit ſenſus.Iſtec cõmemoratio quaſi eſt.c.in.b.id eſt cuius nemo
meminerit.Quin tu vno v̾bo:vno verbo: vna ſentẽtia.Nã
ſentẽtia eſt:vel enunciatio vno verbo nexam cõtinens ⁊ p̃fectã intelligentiã.
enim cõſtat ex nomine ⁊ verbo.Sed dic quid eſt: hoc eſt.Has bene vt aſſimu
les nuptias:ergo omnis virtus aſſimulatio eſt.Quin tu vno verbo dic:vna ſentẽtia: vt in
adelphis:Non enim illud verbum veꝝ facio quod Mitio bene ac ſapienter dixit dudum:
vitium cõmune omnium quod nimium ad rem.i.ſ.a.ſ.Nam male intelligit qui putat aſſi
mules verbũ ſignificare.Ita faciam:hoc eſt vno verbo dicam: quod verbũ p̃mittit cuz di
cit.Nunc tuum officiũ eſt has bene vt aſſimules nuptias.Quas credis has nõ ſunt vere
nuptie:Sylepſis.Cur ſimulas igit᷑ Virgilius.Et que tanta fuit romã tibi cauſa videndi. [Silepſis Vir.]
Eo pacto:pacto: modo: quoniã antecedit pactum modus ſequit᷑.ergo ab eo quod ſequit᷑
id quod p̃cedit dicit.Et gnati vitam:⁊ p̃ſilium meũ cognoſces:Nam iſtec diuiſiones ſunt
gnati vitam.quoniã dicturus eſt:Nam is poſtq̃ exceſſit ex ephebis Soſia.Cõſilium me
um cognoſces:q: dicturus eſt:⁊ nunc id operando.Et quid facere in hac re te velim: q: di
cturus eſt:Nũc tuũ eſt officiũ.c.h.b.v.a.⁊ gnati vitã.⁊.c.in.c.Tripartita diſtinctio:⁊ gnati

vitam. Uitam filij in duas partes diuidit in narrationeꝫ antefactam bonam ⁊ preſentem malam: ⁊ incipit malam ab Interea mulier quedaꝫ: ⁊ bene acte vite narratio ad eam rem valet vt oſtendat ꝙ iuſtus dolor patri ſit ſpe decepto. Nam is poſtꝙ exceſſit neceſſario is poſitum, pronomen anaphora ad illud gnati vitam: nam ſi non poſuiſſet hoc pronomen Soſia erat intelligendus. Nam is poſtꝙ exceſſit ex ephebis. Argumenta per cōiecturas,

naꝫ is Pamphilus. Poſtꝙ. e. ex ephebis: gnati vitam: ex ephebis Ephebia prima etas a doleſcētie eſt adoleſcentia extrema pueritia Exceſſit ex ephebis cū ſufficeret vnū Et liberꝰ: liberius nō eſt cōparatiuꝰ gradus: non eni potuit libere

Nam is poſtꝙ exceſſit ex ephebis ſoſia:
Liberius viuendi fuit poteſtas. nam antea
Qui ſcire poſſes aut ingenium noſcere:
Duꝫ etas: metus: magiſter prohibebāt. So. ita eſt.
Quod pleriqꝫ omnes faciunt adoleſcentuli:
Ut animū ad aliquod ſtudiuꝫ iungant: aut equos
Alere: aut canes ad venandū: aut ad philoſophos
Horum ille nichil egregie preter cetera.
Studebat: ⁊ tamen omnia hec mediocriter:
Gaudebam. So. non iniuria. nam id arbitror

viuere. Duꝫ etas: metus: magiſterqꝫ prohibebāt: ergo deeſt aliquāto vt ſit aliquāto liberius Liberius viuēdi deeſt ei. Qui ſcire poſſes aut ingeniū ſcimꝰ qđ certū eſt: noſcimꝰ q̄ adhuc incerta deſideramꝰ idē alibi. Forma ī tenebris. ſ. n. q. c. Dū etas: metꝰ: magiſterqꝫ prohibebāt magiſter pedagogus. Ita eſt. Intercidit poeta: ne ſolus Simo loqueretur. ceterū nō erat reſpōdendi locus. Qđ pleriqꝫ faciūt adoleſcētuli. hic adiectio ē in primo poſita loco. adiectiōes vero aut in prima parte orōnis aut in vltima adijciunt. hic ergo pleriqꝫ ex abūdātia poſitū eſt omēs vero neceſſario additū eſt. ⁊ alibi Caleſces plꝰ ſatis: in vltio: ſicut interea loci: interibi Attēdēda eſt ſane locutio qđ pleriqꝫ omēs faciūt a. Aut n qđ in que vertēdū eſt: vt ſit q̄ pleriqꝫ o f a. aut quod a ſingulare eorū ſtudiorū adiūgendū erit. Equos alere: canes ad venandum. aut certe erit figurata locutio. vt eſt illud. Si quiſqꝫ eſt qui ſtudeat placere bonis ꝙ plurimis. ⁊ minime multos ledere in his p h n p ſ. ⁊ alibi aperite a o. Pleriqꝫ omēs faciūt eſt. Nam erant qui pleriqꝫ apologū intelligunt: aut qui ſubdiſtinguūt pleriqꝫ ⁊ ſic inferunt omēs. hoc eni pro vna parte orationis dixere veteres: eodē modo greci: ⁊ latini plus ſatis. Neuius in bello punico. Pleriqꝫ oēs ſubiūgūt ſub ſuū iudiciū: figurare Terentius Qđ pleriqꝫ omēs qđ faciūt: pro q̄ faciūt pleriqꝫ adoleſcentuli. Horū ille nichil egregie preter cetera ſtudebat eſt ergo figuratiuū qđ eſſet rectū: que pleriqꝫ omēs faciūt adoleſcētuli: horū ille nichil preter cetera ſtudebat Adoleſcētuli bene diminutiue vt propter etatē facile ignoſcat. Adiūgant: alligēt. aptēt aut accōmodent: aut equos alere: aut canes ad venandū. Si ⁊ equos ad venādū alit quo modo ⁊ canes qđ multi docti improbant ⁊ dicūt ſeparata eſſe ⁊ ad venandū extra rationē p ad venatū: vt venatū Aeneas vnaqꝫ miſerrima dido. Aut philoſophos. Eclipſis pulchra et familiaris Terentio. Nam poſſumꝰ ſubaudire audiendos ſiue ſectandos. Ad philoſophos: vitiū eſt. qr dixit ad aliqđ ſtudiū: aut ſi ad philoſophos ſeparanda locutio eſt ſic aīmū adiūgant ad philoſophos. Egregie. Egregium dicitur qđ ex grege eligitur. ſed hic egregie
Egregius valde nimis non eſt ergo ad laudē poſitū. hec inquit vt cetera ſimiliter ſtudebat. Preter cetera mediocriter. ergo nō extenuauit rem: ſed ad laudē retulit. Gaudebā. nō dicit laudabā ſed gaudebā. laudat eni etiam alienus gaudet qui pater eſt. Non iniuria: intēpeſtiue. So

ſta reſpondet: ſed prudētia tante ſnīe cōpenſauit importunitatē. Apprime adiectio eſt con- Apprime
firmationis: τ admirabiliter diximus. Nequid nimis: ſnīa nō incōgrua ſeruo: q̃ eſt puul-
gata: τ non refert ad ꝑſonam dn̄i dicētis, τ de quo dicit: an magis q̃ Soſie conuenit: cur
hmōi caracter in v̄bis eſt. Neq̄d nimis deeſt agas vt ſit neq̄d nimis agas. Facile oēs ꝑfer
re ac pati latēs argumētatio eſt q̃ filiū ad meretricē cōmeaſſe narrat pat. nō ad corruptelā
filij: ſ ad obſequiū amicoꝝ. Perferre: ac pati: ferre eſt cū certo tpe ꝑferre ſine expectat effect⁹ ferunt onera τ ſuſtinent ſupplicia: ꝑfert mediocriter ſtultos odioſoſq;. Cū q̄bus erat: cumq; vna his: figura temeſis. Una cū his dedere: plus eſt dedere q̄

ferre per ferre

Apprime in vita eſſe vtile: vt nequid nimis.
Si. Sic vita erat: facile omnes perferre: ac pati.
Cum quibus erat: cunq; vna his ſeſe dedere.
Eorum obſequi ſtudijs: aduerſus nemini.
Nunq̄ preponens ſe alijs: ita vt facillime
Sine inuidia laudem inuenias: τ amicos pares.
So. Sapienter vitā inſtituit. nanq; hoc tempore.
Obſequium amicos: veritas odium parit.
Si. Interea mulier quedam abhinc triennium.
Ex andro commigrauit huic vicine
Inopia τ cognatorum negligentia

Temeſis

ꝯſentire quēadmodū in hoſtiū poteſtatē hoſtes ſe dedūt. dedere ē ꝑtinacibus. Eoꝝ obſe
quī. i. cōmodioꝝ. ſ eoꝝ obſequi ſtudijs. Talē eſſe Pamphilū adiuuat argumentū fabule ſ
τ Charinū. His ſeſe dedere. ſed τ obſeq̄ ſupioꝛib⁹. dedere nō aduerſari paribus: non ſe ꝑ-
ponere inferioꝛib⁹: Ita deeſt faciens. volēs. agēs. Ut facilime ſine inuidia lau-
dē inuenias τ amicos pares. Saluſti⁹. Et cum oīs gloria ante iret oibus tn̄ charus eſſe. Saluſtius
Inuenias: ſcd̄a ꝑſona ꝓ tertia: Ut Migrantis cernas. Sapienter vitā inſtituit: nam hoc
tempe obſequiū: amicos veritas odiū parit: hic verſus ꝓ improprium eſt: veritas odiū parit
improbat a ſapientib⁹ hec ſnīa. Nā obſequium aſſentatoꝛ debet veritatē amicus: ſed ī the
atro dicit nō in ſchola. Obſequiū amicos veritas odium parit: h verſus ꝓ improprium eſt:
veritas odiū ꝑit. falſum eſt aūt qd̄ Cicero dixit: obſequiū ꝑmo dixiſſe Terentiū cū τ Plau Cicero
tus τ neui⁹ ante dixerūt: τ eſt ſnīa. τ magis theatro apta quā officio de q̄ tulli⁹ in
talo dixit. Obſequiū amicos veritas. o. p. Snīa magis ꝓbabilis q̄ neceſſaria τ honeſta. In
terea mulier: Interea eſt cū habet inſtantiā ſupioꝝ actoꝝ. Mulier quedā: ſic dixit q̄ſi igno
ret nomē eius: paulopoſt Chriſidē noiat⁹. ſed id ut gratā expectationē faciat: ſimulq; lecto
rem auiduꝫ nois reddat. Ut Virgilius paulopoſt noiaturus ait. Ecce manus iuuenē inte- Vir.
rea poſt terga reuinctū. p. Interea mulier. h digreſſio eſt. nā ꝓpoſuit gnati vitā dicere. Ab
hinc trienniū. artificioſe dixit trienniū cū poſſet plus minuſue tpis ponere. vt ſit veriſimile
vnū annū fuiſſe pudice parceq; vite. ſequentē conditionis accepte. tertiū mortis. primo ē
anno ignorata eſt Chriſidis Pamphilo domus. ſcd̄o Glycerio cognit⁹. tertio nupſit Gly-
cerio Pamphilo. τ ꝑiter inuenit ꝑentes. Huic vicinie vicinie huic loco. vel huic locoꝝ. Ino
pia τ cognatoꝝ. n. laudatis moꝛib⁹ qui mox ducet vxorē. ſupereſt vt future quoq; matro-
ne. i. Glycerio probitatem debitam ꝓ perſona reddat. que quia honeſta nūq̄ eſſe poterit.
ſ ſic eam oſtet an̄ nuptias impudicā ductā eſſe. ꝑtim defēdēda. ꝑtim laudāda eſt Chriſis
cum qua commoꝛata eſt. quam quoniā neceſſe eſt meretricē fateri in ꝯditiōe turpiſſimi no
minis inſtū ſumit excuſatio volūtatꝫ. Huic vicine legit τ vicinus. τ ꝯgnatoꝝ negli. h nos iā

parat ad Critonis aduentū. Egregia forma.i.eminēti pſtantiqꝫ. Atqꝫ etate integra. In
gra eſt etas q̄ in flore ꝯſiſtit.cui neqꝫ addenduz iam ſit:neqꝫ quicq̄ adhuc ſit imminutū.
Uir. Uirgilius. Integer cui Aſcaniuſ:τ ꝯtulit duo ad q̄ſtū meretriciū. So. Hei vereor ne quid
andria apportet mali. Andria mire.audiuit.n.exceſſiſſe ex ephebis Pamphilū.illatāqꝫ mē
tionē mulieris ꝑegrine adoleſcētule pulchre. Neq̄d andria;eleganter ex andro andrie nom
oñdit τ muli
eris τ fabule
τ bñ appor-
Portare tet:q2 porta-
re ignotis ē.
Primū h̄.p.
u.defēdit vt
diximꝰ vitā
Chriſidis vt
potuerit apō
eā recte mo-
rata eſſe. Ut
ceriū:q̄ ex ar
gumēto ma
trona erit.p-
mū h̄ pudice
viuebat:bñ
h̄ q̄dē.i.illa
q̄ coacta eſt.
Dure duriter Duriter ꝯ rō

Coacta:egregia forma.atqꝫ etate integra.
So. Hei verior nequid andria apportet mali
Si. Primū hec pudice vitam parce ac duriter
Agebat:lana τ tela victum queritans.
Sed poſtq̄ amans acceſſit precium pollicens
Unus:τ item alter ita vt ingenium eſt omnium
Hominum ab labore procliue ad libidinem.
Accepit conditionem:dehinc queſtum occipit.
Qui tum illam amabant forte ita vt fit filium
Perduxere illuc ſecum vt vna eſſet meum.
Egomet continuo mecum.certe captus eſt.

tionē regule.debuit eñ dicere dure:ab eo qḋ eſt durus:τ tñ eſt differentia.eſt eñ durit̄ ſine
cenſu laboris.dure aūt crudeliter:illud ad laborē:hoc ad ſeuitiā relatū eſt:ſed dure in alte
rum duriter nos aliq̄d facimꝰ. Lana τ tela victū q̄ritans:ſubdiſtingue tela finis eſt labo-
Uir. ris.victū q̄ritans.vt Uirgiliꝰ cū femia primū. Cui tolerare collo vitā tenuiqꝫ minerua. Im
Cibus poſitū cinerē τ ſopitos ſuſcitat ignes.deinde finē laboris intulit:nō cibū ſꝫ victū dixit. Ci-
Uictus bus eſt eñ qui etiā delicatis ꝑbet̄. Uictus in ꝑuis aridiſqꝫ alimonijs eſt ꝯſtitutus.vñ Uir
Uir. gilius. Uictū infelicē baccas lapidoſaqꝫ corna. Dant ramis τ poſt tñ laborē victum nō ci
Uir. bū dixit.vt Uirgiliꝰ. At patiēs opm ꝑuoqꝫ aſſueta iuuentꝰ τ non q̄rens:ſ꜓ queritās dixit.
Querere Querit eñ qui ad plenū τ ꝑpetuū reponit.queritat q̄ vix quotidie inquirēdo victū inuēit.
Queritat Lana τ tela.u.q̄ri.artificioſe vt videat̄ pudice apud eam futura materfamilias educi poſſe
Amans quā meretricē neceſſitas fecit. Sꝫ poſtq̄ amato.amator fingi pōt.amans vere amat.vnꝰ
Amator τ itē alter.poſt vnū duo ex quibꝰ alter vt ſint tres inquit poſt. Nā hi tres tū ſimul amabant
Procliue vt alter ab vndecimo.q̄ alter nō eſt ſcḋs ſed tertius. Procliue ad libidinem.ꝓcliue eſt por
to inclinatum.vel pronum inclinatum. Accepitqꝫ conditionem.cum vno. Queſtum cum
altero non eſt.cum multis fit.vt ingenium eſt omnium hominum.alia defenſio Chriſidis
Conditio vt que ante fecerat ipſius ſint.que poſtea peccauerit nature hominum aſcribantur. Con-
ditionem.conditio eſt cum vno certamen certam legem in ſe continentem. Poſtq̄ acceſſit
vnus τ alter.i.plures q̄ſtus iam meretricius factus eſt. Perduxere illū ſecū inuitum eſſe.
Pāphi.his v̄bis ſignificat.ꝑducunt̄ eñ neceſſitate coacti.hoc etiā verbū iudices ꝓnūcia-
re ſolēt.τ hoc eſt qḋ ſupra ait. His ſeſe dedere eoꝝ obſequi ſtudijs. Ut vna eſſet meum.et
ꝑducte legit̄ eſſet.vt cibum capiat.τ correpte vt alibi. Una ſimul eſſemus.τ vna cibum ca
pimus. Perduxerunt illum ſecum.ſecum duxere vt ſecum eſſet. Egomet cōtinuo mecū.be
ne mecum vt appareat nichil temere conſtitutum vel prolatum foras.hoc ipſum ſatis q̄ſi-
tum eſt.quod ſtatuit de falſis nuptijs.τ inoffenſus eſſet filio. Egomet continuo mecum.
deeſt volebam,cogitabam verſabar. Captus eſt tenetur et irretitur,ex tranſlatione ferarum

nec̄ venatus. Habet. i. vulnerat⁹ eſt. habet. n. q̄ ꝑcuſſus eſt. ꝛ ꝓprie de gladiatoribus dr̄: q: prius alij videāt: q̄ ipi ſentiāt ſe ꝑcuſſos. Captus eſt. Salu. Sū capt⁹ prauis cupidinibus Salu.
Certe ſine dubio: ꝓ certo captus eſt. Habet: ſic dr̄ de eo q̄ letaliter vulnerat⁹ eſt. Virg. Hoc Virg.
habet: hec melior. m. d. u. d. ergo q̄d ſequit̄ captū niſi occidi habet. Obſeruabā mane: mane aduerbialiter. Obſeruabā. deeſt tñ hoc eſt q̄uis capt⁹ erat. ꝛ etiā habet tñ obſeruabam

Habet. obſeruabā manē illoꝝ ſeruulos
Veniētes: aut abeūtes. rogitabam. heus puer
Dic ſodes quis heri chriſidē habuit: nam andrie
Illi id erat nom̄. So. teneo. Si. phedriā aut cliniā
Dicebant: aut niceratū. nā hij tres tū ſimul
Amabāt: eho quid pamphilus: quid: ſymbolū
Dedit cenauit: gaudebā: item alio die
Querebam comperiebam nihil ad pamphilum
Quicq̄ attinere. enimuero ſpectatum ſatis
Putabam. ꝛ magnum exemplum continentie
Nam qui cū ingenijs cōflictatur eiuſmodi
Neq̄ cōmouetur animus in ea re: tū
Scias poſſe habere iam ipm̄ ſue vite modum
Tum id mihi placebat: tum vno ore omēs omnia

Rogitabam he⁹ puer. nō rogabā ſ; rogitabā q: ſedulo faciebat. Dic ſodes dic ipatiuum eſt. ido tēperauit iniuriā blandimento. Sodes eſt aūt ſi audeſ ꝛ ſi ſcias. nam delirat q̄ interp̄taſ ſodes. Dic ſodes. exhortātis eſt vox. vt amabo. Rogo. Quis heri Chriſidem habuit. Oportune nomen intulit Chriſidis. ꝛ bene illi. quaſi dicat. quā tu andriā nominaſti. Quis heri habuit Sodes
Chriſidē. Nā andrie illi id erat nomē. attico more peregine mlieri a patria nomē impoſuit. ꝛ ſimul celebrat nomē comedie dicēdo. Ex andro cōmigrauit. nā andrie illi id erat nomen Quid: ſymbolū dedit. ſ; ſubdiſtigue q̄d: vt ſit vox querētis q̄d dicat de Pāphilo. ꝛ q̄d Pāphilus: ꝑmo ſic egit vt a Pāphilo querere videreſ. ad vltimū adducit nomē. neq̄d reliq̄ faceret. Cenauit. cetera in geſtu ſūt querētis q̄d dicat de Pāphilo nec inueniētis. Symbolū dedit. c. mire nulla ꝓ Pāphilo negatio facti ē poſita. ſ; ꝑ puerilē ſimplicitatē oīa geſta narrata ſūt. ꝛ q̄dē tacitū eſt nō celatū. ſ; vt nō factū eſt ita videaſ. Itē alio die. itē ſimiliter. ꝛ vide diligētie tēpus adiectū. q̄ſi nō ſufficeret vnus dies. Cōperiebam nihil ad. p. Vide ſi nō verba patris ſūt. ꝛ de rebus Veneris circa filij mētionē agentis. Nihil ad Pāphilū quicq̄ nā abūdat q̄cq̄. nā nemo q̄ſq̄ nō dr̄. Spectatū. ad Pāphilū non ad exemplū referſ. ꝛ ſpectatū ꝓbatū. Et magnū exēplū cōtinētie laudis. Pāphilus exēplū ꝯtinētie. Nā qui cū ingenijs. c. eiuſmodi. q̄ anim⁹. ſ. aut certe hō ſubaudiendū. Et neq̄ cōmoueſ animus. deeſt eius. Nā q̄ cū inge. ingenia ꝓ hominib⁹ poſuit. Cōflictaſ id eſt atteritur. Cōflictatio eſt tactus corpoꝝ inuicē ꝛ colliſio. Neq̄ cōmoueſ. vtrū animus an homo. vt ſubaudiamus eius. Neq̄ animus cōmouetur. vtrum deeſt eius. an ordo eſt qui animus cum ingenijs conflictatur eiuſmodi. neq̄ cōmoueſ in ea re. Tum Cōflictatio
eo q̄ non premiſſo licet vel q̄q̄ ſubiecit. Saluſtius. Atq̄ edita tribus cū muris ꝛ magnis turribus. Sue vite modum. moderationem regimen. Tum id mihi placebat. tum preter q̄q̄. Tum vno omnes ore. omnes ne pater amore falli videreſ ꝛ io mox ſit bene diſſimulatum amorem ꝛ celatū indicat. Tum id mihi placebat. tū vno ore omnes Saluſti⁹

o.b.d.ꝛ laudare fortunaſ meaſ.q.g.h.īgenio.p.fortūas ꝑ me fortunatū:ꝛ ꝯ more. Vir. Qui te tāti talē genuere pētes:ꝛ vade ait o felix nati pietate:ꝛ Plant⁹ fortunatū q̇ illū addixit ſibi. Hac fama ipulſus:an vere laudat⁹ ſit:ꝛ ſingl'a h̄.ꝑ argumēt̄ ſūt.ꝛ excuſatio ē:nō ſtulticia falſus ꝫ ipulſus. Impulſus:bn̄ ipulſus: vltro.n.venire ipulſus ē: q̇ daret ꝯ officiū ſoceri. Vnicā gnatā ſuā:abūdat quidē ſuā:ꝫ tm̄ aſſeuerātiū ē. Vnicā gnatā ꝙ ſi tedio multoꝝ

Virg.
Plautus

filioꝝ ait vnicam cū dote ſumma q̇d ſi paupē ait cū dote ſumma Placuit: deſpōdi:cū pronunciatione placuit. Hic nuptijs dictus eſt dieſ: vtrū cōſtitutus:an dicatus vt iunoni inferne dict⁹ ſacer. Deſpondi:ex veteri more q̇ ſpōdebat etiam petitoris pater:vn̄ ſpōſus ꝛ ſponſa d̄r. Placuit: adeo bona ꝯditio fuit vt ꝙuis

Sponſus

Bona dicere:ꝛ laudare fortunas meas:
Qui gnatum haberem tali ingenio preditum:
Quid verbis opus:hac fama impulſus chremes.
Vltro ad me venit:vnicam gnatam ſuam.
Cum dote ſumma filio vxorem vt daret.
Placuit.deſpondi.hic nuptijs dictus eſt dies.
So. Quid igit̄ obſtat cur nō vere fiat:Si.audies.
Fere in diebus paucis quib⁹ hec acta ſunt:
Chriſis vicina hec morit̄.So.o factum bene.
Beaſti.hei metui a chriſide.Si.ibi tum filius me⁹.
Cū illis qui amabant chriſidē vna aderat freq̄ns.
Curabat vna funus.triſtis interim.
Nōnunꝙ collachrymabat:placuit tum id mihi.
Sic cogitabā:hic parue conſuetudinis cauſa:hui⁹
Mortē tā fert familiariter.quid ſi ipſe amaſſet:q̇d

vltro obijceret̄:tn̄ ſtati placeret. Deſpōdi.ꝓpꝛiā de ſpōſa d̄r:q: ſpōdet puelle pr̄: deſpōdet adoleſcēt̄. Chriſ vicina h̄ morit̄:cōmeōrat nc̄ q̇ eēt Chriſ vicina h̄:ſup.n.ex ādro cōmigrauit huic vicinie vicina h̄. O fctm̄ bn̄:aīaduerte vbiqꝫ a poeta ſic īduci comicas mortes:vt cu ad necītatē argumīti r̄ferāt̄:nō ſunt tn̄ tragice: Nā aut meretrix ſumit̄: aut ſenex:aut ꝯ duab⁹ ſil' vxorib⁹ vna vxor. Itaqꝫ hmōi obit̄ aut mediocri triſticia excipiat̄ aut etiā gaudio. O factū bn̄:q̇ q̇ dixerit. Verior ne ādria appꝛet mali. Beaſti me: artificioſe q̇dē gaudiū ſubiecit ne mors i comedia luct⁹ i tregedia ꝑſonaret. Metui a chriſide:metuo illū dico q̇ mihi ipſi aliq̇d factur⁹ ē. Timeo ab illo ꝯ cā poſſū aliq̇d mali pati:etiā ſi ipē nihil i me mali ꝯſulat. Metui a chriſide.a.p.x.a.i.u.e. Vna aderat freq̄ns:vt ſupra. Cū q̇b⁹ erat cūcꝫ vna his ſeſe dedere. Aderat freq̄ns:poſſum⁹.n.adeē:ꝛ freq̄ntes nō eē:ſi p̄ntes nō adherem⁹ his q̇b⁹ aſſum⁹.ꝛ freq̄ns:vt miles apō ſigna. Curabat vna fun⁹. Fun⁹ ē pōpa exeq̄aꝝ:dictū a funalib⁹:ꝛ.n.noctu efferebāt̄.ꝑpt̄ ſacroꝝ celebꝛationē diurnā. Curabat vna fun⁹:vtrū nō potuerit i exeq̄is videre p̄rez. Interī:diſcretio h⁹ rei q̇ ad narrationē ꝑtinet ſupiorē. Nōnūꝙ collachrymabat:ill'.n.mag̅ cā flēdi fuerat:q̇ quā amabāt amiſerāt h̄ amore ꝑpt̄ ſuā Glycerū collachrymabat:q̇ alienis lachrymis ſuas cōmēdabat. Sic cogitabā:ac ſi diceret:h̄ cogitabā.ꝛ ſenſū tm̄ cogitatiōis dicere debuit:ꝫ q: ſic cogitabā dixit:ipm geſtū cogitāt̄ exponit cū d̄r. Vē h̄ pue.cō.h̄ ē cōi tm̄:ꝛ q̇ dixerat puer:h̄ ſolū egiſſe pāphiluꝫ nihil aliō:ſymbolū dedit: cenauit. H⁹ mortē.f.t.f.i.grauit̄:nā q̇ nob ſūt familiaria grauia ſunt aīo nr̄o:vl' familiarit̄ q̇i familiar̄ an poti⁹ familiarit̄. Quid h̄ mihi.f.p.mihi circa me,ꝛ poſt

Metuo illum
Timeo ab illo
Funus

ꝙ mihi dixit:pondꝰ intulit noīs dicēdo patri. Quid h̄ mihi.f.p. vide ꝙ venuſte repeterit h̄ Putare
Hec ego putabā. Putare eſt eiꝰ q̄ ſimplicitate pectoris oberrauit. Cicero nō putauit lapſus Cicero
eſt. Hec ego.p.e.cū adhuc nichil peccatōis oñderet tñ dolor ī futurā ꝓrupit:vt ⁊ gener au
xiliū priamo ph.q.f. Hūani ingenij māſuetiq;:hūani īgenij circa chriſidē:māſueti circa a-
micos. Egomet ꝗ vt ⁊ ipē Pāphilꝰ:an etiā:vt ego quē q̄ſi nimis crederes.eiꝰcā:eiuſdem

Michi h̄ faciet patri.hec ego oia putabā eē hūani
Ingenij māſuetiq; animi officia.q̄d mltis moror:
Egomet quoq; eius cauſa in funus ꝓdeo
Nihil ſuſpicans etiā mali. So.hē q̄d id ē. Si.ſcies.
Effertur:imus.interea inter mulieres
Que ibi aderāt:forte vnā aſpicio adoleſcentulam.
Forma. So.bona fortaſſe. Si.⁊ vultu ſoſia
Adeo modeſto.adeo venuſto vt nihil ſupra.
Que tū mihi lamētari p̄ter ceteras viſa eſt.
Et quia erat forma preter ceteras
Honeſta ac liberali:accedo ad pediſequas
Que ſit rogo:ſororem eſſe aiunt chriſidis
Percuſſit illico animuz.at at hoc illud eſt.
Hinc ille lachrime.hec illa eſt miſericordia.
So.Quā timeo quorſuz euadas. Si.funꝰ interim

māſuetudīs ⁊ hūanitaq ⁊ eiꝰ Pāphili. In funꝰ ꝓdeo:ī funꝰ:ī ipm officiū: aut ī pompā exeq̄aꝝ:qđ a fūalibꝰ dictū eſt:⁊ vncis ⁊ cuneis cā de labroꝝ: q̄bꝰ delibuti fūeſ cerei fomiteſ infigunt. Nihil ſuſpicās mali etiā bñ ſuſpēdit auditorē: etiaz alia eſt ſuſpēſio audiētiſ ⁊ excuſatō alia etiā adhuc. Effert. grecum

eſt qđ vitās. Vir.ne diceret effert. Exportāſ rectis inq̄t:⁊ corpa luce carētū. Efferri ꝓprie dr Vir.
cadauera mortuoꝝ:⁊ ire ꝓprie ad exeq̄as. Vir. Ite ait egregias aīas.q.ſ.n.h.p.p.ſ. Vnam Efferri
aſpicio.a.extra ꝯſuetudinē dic̄ vnā.nā vt diximꝰ vnꝰ eſt adoleſcēs tolle vnā:⁊ ita fiet vt ſen
ſui nihil deſit:ſ ꝯſuetudo mirātis nō erit exp̄ſſa. Vnā ḡ. dixit:vel vnā ꝓ quādā
Forte.u.a.a.⁊ h̄ duo ſunt ⁊ etas ⁊ forma q̄bꝰ addit pudor:q: meretrix nō eſt. Forma ⁊.u.ſ. Forma
forma ī mobil eſt ⁊ natural vultꝰ mouet ⁊ fingit. Et vultu Soſia adeo:q: forme laudatō cū Vultus
meretrice cōmiſſa eſt. Progredit artifex Poeta ad laudāda ea q̄ honeſtiora ſūt arte ꝙ for-
ma. Et.u.ſ.a.q̄d h̄ deeſt vt eā nuꝑ dignet. Simōiſ ſola cognitio.⁊ formā ꝓbat ī puella Pā
phili pat:⁊ matronalē modeſtiā mirat ī vultu ⁊ venuſtatē ſtu; et. Nōne ḡ iā ceꝛnimꝰ ꝑſcrip
ſiſſe Terētiū vt cū Chremetis filiā eē eā recognouerit. Simo hāc potiꝰ elegat ꝙ Philome
nā nuꝑ ꝙꝙ ex ſororia pulchritudie:⁊ amore Charini.⁊ Daui laudatōe ipoꝝ q̄q; ꝓpe mō
ſtrauerit nob: Vultu.ſ.h̄ laus adiuuat pꝰ cognitōz futurā nuꝑ. Adeo.m.a.u.modeſtꝰ ad ꝓ
bitatē vultꝰ:⁊ moꝝ ptinet. Venuſtꝰ ad naturā corpis:atq; adeo ſibi vultū fingere nlli pōt Modeſtꝰ
formā nemo. Vt n.ſ.eclipſis terētiana.nā nō nc̄e eſt ſubiūgere duos ꝟſus.q̄.t.m.excuſatio Venuſtus
neċaria.p̄ter.c.i.pluſꝙ ceteras. Hōeſta ac.l.hōeſta ad formaz. Liberali ad vultū retulit. Per
cuſſit.i.a.h̄ ē ſuſpicio:vl aliq̄d tale. At at inīectio admirātꝭ vocē illud.h.ē eiꝰ rei eſt
ꝙ ī aīo ꝯcepamꝰ. Vir. Hoc illud ger.f. Hic ille lachryme.hic ex hac cā. Quā timeo nō videt Vir.
adhuc Soſie plenū argumētū adeo pēdet ad ea q̄ dicturꝰ eſt Simo q̄rſuz euadas.i.ex ea
vl puēias. Funꝰ iterim ꝓcedit. Funꝰ a fūalibꝰ dictū ē vt ſup̄ notauimꝰ.⁊ ē funꝰ pōpa exeq̄aꝝ
⁊ bñ funꝰ ꝓcedit.nos ſeq̄mur dixit.q̄ſi pꝰ ipaz morituri.vñ exeq̄e dicunt. Funꝰ iteriz ꝓcedit Exequie

Ad ſepulchꝝum ve. Sepulchꝝū vt diximꝰ. quod ſine re pulchra ſit. an qꝺ ibi ſine pulſu ſint. i. mortui. an ꝙ illic aīe a viuis ſepeliant. i. ſeparent ⁊ ſepulchꝝū dixit

Sepulchꝝ futurū. non qꝺ iam eſſet. Sepulchꝝ em̄ a ſepeliendo dictū. Vir ꝓprie At pius eneas ingē

Vir. ti mole ſepulchꝝ. In igne poſita eſt eclipſis. nō em̄ eſt ꝗ. ⁊ mire cū funus ſupra dixerit. Flet hic bn̄ impſonaliter flet ab oībus. extrema em̄ queqꝫ mortuoꝝ oēs cōniouent ad lachry-mas. Interea hꝰ ſoror. i. quā dixit eē ſororē chriſidis. Ad flāmā acim. inuenit affectū ſororis. vnde oēs vicerit: ceteri em̄ flēt hec flāme ſe ingerit. Vir. Extinctum nymphe crudeli fūere daphniꝫ. Atqꝫ deos: atqꝫ aſtra vocat crudelia mr̄ Ibi tū exanimatus Pāphilus: a volūtate a facultate a ſummo ad imū vbi ſunt dicta ⁊ facta: ibi eſt pathos: ⁊ mire ibi. Bene diſſimulatū. Bene: multum: an ꝗ ſi dolens ꝙ etiā negaturus ſit Chremetis dixit bene. Et celatum indicat: omnia ſignificant non oſtendit inquit: ſed indicat: non accedit ſed accurrit: non veſtē aut manus ſed mediaꝫ mulierē: non tenet: ſed cōplectit: ⁊ qꝛ tribus rebus inducit in alicuiꝰ rei geſtionem pſona: affectu: facto: dicto: Affectus eſt qꝺ ait: ibi tum exanimatus Pamphilus: factū qꝺ ait accurrit: mediā mulierem complectit. Dictum quod ait mea Glycerium inquit: quid agis: Cur te is perditum: Indicat. Iudicium proprie eſt oris: ⁊ lingue. factis ergo indicat non eniꝫ

Vir. dixit animo indicat. Accurrit Virgilius interiora domus. i. l. m. ⁊. a. c. f. r. Mea Glyceriuꝫ inquit: mea quaſi amator hoc Glycerium quaſi familiaris dixit. Quid agis: quaſi pturbatus. Cur te is perditum: quaſi conſolaturus. Vt conſuetum facile. a. c. mire non ſuſpicaretur dixit: ſed cerneres: et eſt ordo facile cerneres: ſed cerneres ſicut ſupra laudem inuenias: ⁊ amicos pares. Reijcit ſe in eum. f. q. f. obijcitur ei quod a Glycerio factum eſt. vt Quis vnꝙ tam palam de honore tam. u. d. s. ſ. c. q. i. a. u. a. vt hoc. m. d. dꝰ. Quid agis non interrogantis eſt. Redeo inde. i. a. e. f. iratus culpa: egre ferens: quia preter ſpem Nec ſatis ad ob: mire expreſſit indulgentiaꝫ patris erga filium: erat inqt cauſa: ſed pro amaritudine obiurgationis non erat ſatis: hoc eſt non ydonea videbat.

Vir. Nec ſatis ad ob. c. deeſt habui: vel erat. Vir. Nec ſaturationis in armis: ⁊ hic erat vel habui deeſt ad ſniam. Diceret deeſt em̄ Quid. f. mire fiduciam protulit argumento quod eſt a minoribus ad maiora: etiam feci quaſi facinus dixit facere enim: quis ⁊ homicidium dicitur Cōmerui: minoris culpe eſt: peccaui multo minoris vel leuioris. Que ſeſe in ignem conijcere. u. illic mea. Glycerium hic pronomē dixit: mira diſſimulatio: tāꝙ illā pter piculū neſciat

Procedit: ſequimur ad ſepulchꝝum venimus:
In ignem poſita eſt. fletur. interea hec ſoror
Quā dixi ad flāmam acceſſit imprudentius
Satis cū piculo. ibi tum exanimatus pamphilus:
Bene diſſimulatū amorem: ⁊ celatum indicat.
Accurrit: mediam mulierem complectitur:
Mea. glyceriū inquit quid agis: cur te is pditum:
Tum illa: vt conſuetum facile amorem cerneres.
Reiecit ſe in eū flens quam familiariter.
So. qd ais: Si. redeo inde iratus atqꝫ egre ferēs:
Nec ſatis ad obiurgandum cauſe diceret
Quid feci: quid commerui peccaui pater:
Que ſeſe in ignem inijcere voluit prohibui:
Seruaui: honeſta ratio eſt. So. recte putas.

Nā ſi illū obiurges vite q̄ auxiliū tulit:argumētū p ratione ā ɔtrario: vt ſi dicas viro forti premium debetur:ſi desertori pena ɔſtituta eſt. Tulit:p attulit: ſed multa ſignificat ⁊ alias ptulit Virg. Nō tulit hāc ſpeciē furiata mēte Corebus:alias ſuſtulit vt oīa fert etas:p aufert. Quid facias illi,p illo. Qui dederit.d.a.m. Damnū rei eſt.malū ipſius homis. Venit Chremes.p.a.c.argumentū ex cōiectura in teſtib⁹.⁊ mire ſupra vltro venit ad me ergo hic

Virg.

Nā ſi illū obiurges vite qui auxiliū attulit.
Quid facias illi q̄ dederit damnū aut malum.
Si. Venit chremes proſtridie ad me clamitans.
Indignū facinus cōperiſſe:pamphilū
Pro vxore habere hāc peregrinā:ego illud ſedulo
Negare factū.ille inſtat factū.deniq̄
Ita tum diſcedo ab illo:vt qui ſe filiā
Neget daturū. So. nō tu ibi gnatū. Si. nec hic q̄dē
Satis vehemēs cauſa ad obiurgādū. So. q̄:cedo.
Si. tu te finem his rebus preſcripſiſti pater
Prope adeſt cum alieno more viuendū eſt mihi
Sine me nunc me meo interea viuere modo.
So. quis igitur relictus eſt obiurgandi locus:
Si. Si propter amorem vxorem nolit ducere
Ea primum ab illo animaduertenda iniuria eſt.

cā iuſti doloris oſtēditur q: dolet etiā Chremes:nā potuit nō daturus filiā nō venire. Poſtridie me. c. vt ſine dilatiōe sciri poſſit:et clamitās indignātis ē vt clamant oēs indignū facinus.c. ſ.diſtinguendū vt p ſe intelligat: indignū facinus hoc ē et iſte dolet Pāphilū corrūpi: cēpiſſe ergo ab aliis vt appeat verū qd̄ ait. Tum vno ore oēs ⁊ hac fama ipulſus Chremes. Indignū facin⁹.co. deeſt ſe incertaq̄ diſtinctio Pāphilum cū emphaſi dixit prudentē ⁊ bñ moratū:⁊ nec amicā ħ,p vxore habeat ⁊ ſil' excuſat filiā denegaturi ſoceri. Pro vxore hāc pegrinā:hāc cū ɔtēptu dictū eſt:⁊ pegrinā vt alibi:adeo nees demēs ex pegrina.nā ħ noīe etiā meretrices noīabant. Ego illud.ſ.quāto effectu pat factū qd̄ viderat negabat. Sedulo.quō ſedulo ſi negabat an ſedulo vt Soſie.i.ſimplicit. Negare factū.ſ.q: nō ſemel negauit:vel ille inſtitit. Negare factū:officiū patris:⁊ ſil' p ħ expſſio,pbatiōis. Ille inſtat.f. Plautus inſtare factū ſil'e eſt.

Plautus

eſt inſtare factū vetuſte.i.inſtat factū dicere eē. Deniq̄:q̄d deniq̄ ad ſūmā,pperat ⁊ ad finē dictoꝝ. Deniq̄.i.poſtremo. Jā tū diſcedo,ppꝛie nō eni ab eo vñ diſceſſio Vt q̄ ſe neget f.d.,pbauit q̄ nō valebat ſenex Soſie:adhuc ſupeſt vt oñdat q̄ nō ſit iraſcendum q̄n iuſte iraſcat. Nō tu ibi gnatū:Apoſiopeſis vł eclypſis:deeſt inuaſiſti : obiurgaſti ador⁹ es. Ad obiurgandū:incuſandū:inclamādū. Tu te his reb⁹.f.mō nō addidit diceret. Prope adeſt cū alieno more:ppe adſūt nuptie.in pꝛio ſūt mete libertatis ⁊ iō auidi⁹ voluptaria ſub finē capiēda ſūt. Quum alieno more quā,p quo.ħ.n.ſignificat quū. Sine nūc meo me viuere interea mō:adeo mō mea voluptate.meo arbitrio. Quis igit.r.ē.o.l. mire obiurgādi tā q̄ incēſus pr̄ in filiū videret.nā ſupra cōmot⁹ plus p apoſiopeſim ſignificauerat. Si,ppter amorē.u.n.ħ erat bm i diuiſiōe ⁊ ɔſiliū meū cognoſces. Si,ppter amorē vxorē.n. Initiū ɔſilij ſui demōſtrādi. Nolit legit ⁊ nolet. Ea primū ab illo.a.i.eſt caſtigāda:vidicanda ē ab illo iniuria quam facit nō quā patit iniuria ē;⁊ nota pticipium a paſſiuo animaduertenda

apoſiopeſ vel eclipſis

caſtigāda vindicāda eſt ab illo iniuria quā facit: nō quā patit̄: ea primū aīaduertēda iniria: vt iā ſit peccatū qḋ recuſat nuptias: nō ꝙ peccat adoleſcēs. ideo ḡ primū dixit aīaduertenda iniuria eſt vindicāda exequēda eſt: ⁊ vñ ea ab illo dixit iniuria. certiſſimā eniꝫ notat ꝑſonā: q̄ debeat ꝓ iniurijs penas ſoluere: qḋ ſi dixiſſet iniuria eius amphibologiā feciſſet. vtrū quā paſſus eſt ab illo an quā ipe alijs. Et nūc id operā do. u. p. f. n. hic reddit qḋ dixerat ꝯſiliū meum cogſces

id. i. ꝓpter id Vera. obiurgandi: antitherō qꝛ falſa dixit: intu litvera. Ma nibus pedibuſqꝫ. puerbiale id ē oībus mēbris. Obnixe oīa: cū conatu inſtanter cōtra conātē. Magis id adeo id ꝓpter id. Mihi vt incōmodet: nocēat: incōmodum afferat. magꝭ id adō mihi vt incōmodet. nō inquit ꝓdeſt filio amare meretricē. Qua ꝓpter? mire Soſia interrogat quaſi nulla cauſa ſit fallendi dñm

Et nunc id operam do: vt per falſas nuptias vera
Obiurgādi cā ſit. ſi deneget: ſimul ſcelerat⁹ dauus.
Si q̄d ꝯſilij hꝫ: vt ꝯſumat nūc cū nihil obſint doli:
Quē ego credo māib⁹ pedibuſqꝫ obnixe oīa factuꝝ
Magis id adeo mihi vt icōmodet: ꝙ vt obſequat̄
Gnato. So. q̄ ꝓpt̄? Si. rogaſ: mala mēs. mal⁹ aius
Quē q̄dē ego ſi ſenſero. ſꝫ q̄d op⁹ ē vb̄. ſine eueniat
Qḋ volo. i pāphilo vt nihil ſit more. reſtat chremes
Qui mihi exorād⁹ ē. ⁊ ſpero ꝯfore. nūc tuū ē officiū
Has bene vt aſſi'es nuptias. ⁊ ꝑterrefacias dauū:
Obſerues filiū q̄d agat: quid cū illo cōſilij captet.
So. ſatis ē. curabo eam⁹ nūc itro. Si. I pre. ſequar

Symo. Dauus.

Non dubiū eſt q̄n vxorē nolit fili⁹: ita dauum
Modo timere ſenſi: vbi nuptias futuras cē

Mala mēs. m. m. a. argumentū a natura ⁊ an aliq̄s ſine cauſa malus: an ab īpulſiōe. Mala. m. m. a. qꝛ dixit magis vt ledat ꝙ vt pſit. Sꝫ quid opus eſt verbis eſt: grauiſſimā penā oſtendentis. Qui mihi exo. legit̄: ⁊ expurgādus ſi expurgandus lege cui nō qui qꝛ cui ꝓ qui veteres ſcripſere. Et ſpero ꝯfore: ꝯfieri ꝑfici: vñ cōfectū negociū dicitur: vel ꝯfecta res que ad plenū ꝑficit̄.
Virg. Virg. Nūc qua rōne qḋ inſtat ꝯfieri. p. p. a. d. Nūc tuū ē officiū: h̄ ad illud tertiū reſpicit qḋ dixit: ⁊ q̄d facere in hac re te velim. Has bñ vt aſſimules nuptias. Perterrefacias Dauū. hoc erat textiū de his que dicturū ſe ꝓmiſerat. Aſſimules. hoc eſt vnum verbum aſſimules: quod dixit: quin tu vno verbo dic quid eſt qḋ me velis. Perterrefacias Dauū: venuſte ⁊ poetice. Obſerues filium. obſeruatio in duabus rebus eſt: in obſequio ⁊ ſpeculando. Curabo vt cocus ⁊ ſupra ſic nempe vt curētur recte hec quod nos pre i dicimus. I pre: figura

Non dubiū q̄n vxorē nolit filius: Narratiōe iā habita ꝑſona Soſie nō erat neceſſaria: ⁊ ḡ ſubſiſtit ſenex ꝑ quē agenda ſunt reliqua. Nō dubiū quin filius: ad hoc certus inducit̄. Symo. vt magis ꝑturbet̄ inopinata ꝯſenſione Pāphili ad ducendā vxorem ⁊ ꝑterea nihil agat cū Chremete de tradēda filia ꝯfirmādiſqꝫ nuptijs. Ita mō Dauū timere ſenſi: nō receſſit de loco ſenex: ſenſi ḡ ātequā cū Soſia loqui cepiſſet Ita mō Dauum timere ſenſi: argumentū qḋ ſupra adeo qḋ noſtri faciūt. Modo: antequā cū Soſia loqui cepiſſet Symo et Dauus non recte ſcribit̄: Dauos ſcribendū: quod nulla littera vocalis ge-

..inatā vnā ſyllabā facit:ꝫ q2 ambiguitas vitāda eſt noīatiui ſingularis ⁊ accuſatiui p̄lu-
ralis:neceſſarie ꝓ hac regula digamon vtimur ⁊ ſcribim⁹ Dauus ſeru⁹ coru⁹. Mirabar hoc
ſi ſic abiret ⁊ heri ſemp lenitas verebar: hic locus eſt in quo Dauus inſinuat ſpectantibus
⁊ inſ̄ta geſturus. Si ſic abiret:ſic:ꝓ leuiter ⁊ negligēter qđ greci dicūt
ſignificat.i.ſi ſic ⁊ eſt de his q̄ adiuuāda geſtu ſūt vt Tantillū puerū:⁊ h⁹nō faciā. Lenitas clemētia: fa-
e litas:cui ꝯ-
ria aſpitas ⁊
difficultas. Et
heri.ſ.vebar
an ſp lenitas
vt ſit

Audiuit.ſꝫ ipe exit foras. Da. mirabar hoc ſi ſic ab
iret. Et heri ſemp lenitas verebar quorſū euaderet
Qui poſtꝙ audierat nō datū iri filio vxorē ſuo
Nūꝙ cuiꝙ nr̄m verbū fecit: neꝗ id egre tulit. Si.
At nūc faciet. neꝗ vt opinor ſine tuo magno malo
Da. Id voluit nos ſic nec opinātes duci falſo gau
dio. Sperātes iā amoto metu int oſcitātes oppmi:
Ne eēt nobis ſpaciū cogitādi ad diſturbandas nu
ptias. Aſtute. Si. carnifex q̄ loqtur: Da. herus eſt:
neꝗ. Preuideram. Si. daue. Da. hem quidem eſt:
Si. ehodū ad me. Da. quid hic vult: Si. quid ais:
Da. qua de re: Si. rogas: Meum gnatum rumor
eſt amare. Da. id populus curat ſcilicet

Lucreti⁹ ſemp florētiſ homeri. Sē per lenitas: ac in h̄ ſilr̄ata vſqꝫ nē nē lenitaſ:nā nēo ī diuerſ̄ actibus ſemp le nis ē:niſi forte fict⁹aſſilr̄ator: ⁊ callid⁹. Semp lenitas:ſin̄ differētia: eſt importuna lenitas. Quorſū euaderet:ad quā ptē erūperet: ⁊ euadere ē ꝓ quācūꝗ difficultatē ad aliq̊d ꝑuenire. Verbū fec. nō dixit litigiū:aut rixā:ſꝫ vbū. iſte exiguitates aſſeueratōes dicūt: ⁊ cuꝫ ꝓnūciatiōe vt intelligat nec verbū q̊dē. Neꝗ id egre tulit: h̄ eſt ſemp lenitas. At nūc faciet ſubaudiendū verbū: ⁊ eſt faciet pſona tertia ꝓ prima. At nūc faciet: iraſcet denūciabit: loquet. Neꝗ vt.o.ſ t.m.m.i. cōminabat tibi: ⁊ mias cōtēnes vt ad penas ꝑuenias. Id voluit. aut abſolute accipit id: aut id fit quō ſi demōſtratio eſt: vt magis geſtu ꝙ ſenſu intelligatur vt ſupra dixim⁹. Nec opinātes duci. ducere eſt expectatiōe longi tpis malū ꝓtrahi: vel induci vt feras in tertia falſo gaudio: velut ex ira ⁊ ſenis iracūdia. Sperātis iā.a.m. iſta ſingula ſunt: ⁊ amoto metu: ſic dixit quaſi metus corp⁹ brutū ſit: quo cū molimine mouet. Oſcitatio eſt animi ociū ⁊ ſecuritas dicta ob orecīēdo.i. cōmouēdo. Oſcitātes ſecuri: vel nihil ꝑuidētes. Ne eſſet ſpaciū ad.d.n. mirāda locutio: vt ſi dicat co g tat ad dicendū. Aſtute: hoc ⁊ geſtu ⁊ vultu ſeruili ⁊ cū agitatiōe capitis dixit. Carnifex: aut ex carnificās dominū aut ipe dign⁹ carnifice vt caro fiat.i. laniet. Lucilius Carcer vir carcere dignus. Neꝗ ꝑuiderā: ꝑuidētia duplex eſt: aut.n. animo: aut oculis ꝑuidem⁹. Hem nūc quaſi correptio totius corporis. Ehodū: nutus eſt in t ntionē animaduerſionēꝗ depoſcēs eius cum quo vult loqui. Ehodū: dū parelcon eſt hoc loco. Quid hic vult: more ſeruili ⁊ a vernali geſtu. ſic.n. vocati a dominis ſecūdū vultuoſe agunt Qua de re: negantis vim habet hec interrogatio plus eſt enim qua de re ꝙ nihil. Rogas: hoc cū interrogatione indignantis. Meū gnatū rumor eſt a amare: mire apud ſeruū diſſimulat id quod iam probauit. Meū gnatū rumor eſt amare: grauiter conſtanterꝗ ſenex nondum ſe fatetur credere: nec verum ſcire ne amittat vim vindicaturi ſi reſcierit. Id populus curat ſcilicet. q2 rumigeratio populi eſt ſic hoc auerſus ab illo cōtumaciter: ſic Virg.ſ.iſ. ſuperis labor eſt: ſcꝫ: ſemper cum ironia ponitur

Lucretius
Ducere
Oſcitatio
Lucilius
Preuidere
Parelcon
Scilicet
Virg.

Plautus Hoccine agis: agis .i. audis alibi ſic̄ h̄ age amabo. Plaut⁹ vos h̄ agite ſpectatores: nō ſumit̄ur demōſtratiue veluti aurē ſuā tāges. Ego v̄o iſtuc: deeſt ago vel audio. Iniq̄ patris eſt: Iniq̄ eſt ſi nūc velim querere act⁹ liberos adoleſcētis. Nā .q.a.h.f.p añ hec ꝯſuetudie magis q̄ rōe d̄r. Nihil .a.m.a. id agit vt ꝯſiliū ſe ſeruare oñdat. Dū .t.a.e.r.t. deeſt ſe: vt ſit dum tēpus ſe ꝓbuit: q: ſupra dixit, tu te his reb⁹ finē p̄ſcripſiſti pat̄. Ad .e.r.t. abſolute ⁊ deeſt ſe.

Siui .a.u.e. .i. mira rō cur ſiuerit vt ⁊ h̄ qd̄ ꝑmiſit ad bonā fruges ꝑmiſerit non ad luxuriam Siui aūt diſtingue .i. Eſt aūt ſiui modo ꝑmiſi ceſſaui ſiui antiq̄. Aliter in adelphis nō ſiuit egeſtas facere h̄ nos Nunc .h.d.a. m.p. h̄ eſt recte et ſeuere: ⁊ inexorabiliter denūciat. Aliā vitā p diuerſā et ꝯrariā ſic Virg. Virg: Dījs aliť viſum eſt. Dehinc poſtulo

Si. Hoccine agis: an nō: Da. ego v̄o iſtoc. Si. ſ; nūc
Ea me exq̄rere iniq̄ p̄ris eſt: nā q̄ añ hac fecit nihil
Ad me attinet. dū tēpus ad eam rem tulit
Siui animū vt exploret ſuū: nūc
Hic dies aliā vitam affert: alios mores poſtulat
De hic poſtulo: etſi equū ē te oro daue vt redeat iā
In viā. Da. miror hoc q̇d ſit. Si. ſi queris dicam.
Omnes qui amāt grauiter ſibi dare vxorē ferunt.
Da. Ita aiūt. Si. tū ſiq̇s magiſtꝝ cepit ad eā rē im
ꝓbum. Ipm aīm egrotū ad deteriorē ꝑtē plerūq̄
applicat: Da. Nō hercle intelligo. Si. non. hem
Da. Dauus ſū nō edipus. Si. nempe ergo aperte
Vis q̄ reſtāt me loq̇: Da. ſane q̇dē. Si. ſi ſenſero
Hodie q̇cq̄ in his te nuptijs fallacie conari quo fi
ant: Min⁹: aut velle in ea re oſtēdere quā ſis
Callidus. verberib⁹ ceſum te daue in piſtrinū dedā

ſi equū eſt te oro .d. grauius illud fecit noīe appellādo. Vt redeat iam in .u.m. mō tarditatiſ eſt ſignū: ⁊ inuiā dixit quaſi ex inde ius ſit erroris ad rectā viā. Vt redeat iā in viā: puerbi
Redire ī viam ale. Hoc quid ſit: deeſt .n. queris. Ita aiūt: hec ⁊ loquunť vniuerſi: ⁊ eſt tepida ꝯſenſio: ⁊ q̄ſi inuiti reſpōſio vt in heautonti. Ita credo monente patre filiū. Tū ſi quis magiſtrū: metaphoricos: an q: ex pedagogo eſt Getha. Ad eā rē .i. ſup eā rē: h̄ eſt ſup amorē. Ipm ani
Eger et egrotus mū .e. p egro. nā anim⁹ eger: corpus egrotū. Nō hem: interiectio eſt iraſcētis. Dauus ſum nō edipus: multiplex ꝯtumelia. pōt enī ſenē quaſi ſphingā dixiſſe: id eſt deformē monſtriq̄ ſimilē. pōt etiā immanū ⁊ ferū dicere vt ſphinx. poteſt etiā p edipū ſe vltorē ꝑmittere futurū atq̄ oppreſſorē ſapiētie ſenis. Dauus ſum .n.e. facete ſe negauit edipū vt ſenem ſpingā eſſe ꝯfirmet nō edipū. Imitationū duo ſunt genera: quādā neceſſitas: quādam introducit
Edipus voluntas. Nō edipus: ſi latine ꝓnuncies genitiuus edipi faciet: ſi grece edipodis. Sane q̄dem: ſane valide: quia qui ſanus eſt validus eſt. Si ſenſero .h. quicq̄ comminatio: ⁊ ſic ꝓnunciatio. vt ſingulis verbis ardeat. mire hodie. nam ad tempus non plenum. ſed ad com
Virg. minationem refertur vt Virgilius. Omnes hodie moriemur multi. ⁊ dies pro nocte accipitur. vt hoc ipſum nunquam hodie .m.m. Quo fiant minus. quo minus hoc eſt quo impeditus. Verberibus te ceſum in piſtrinum dedam. vult ex pronomine et nomine exagitare comminatione ſeruum. ne quid relinquat multum iracundie. Dedam. dare eſt quod
Dare Dedere repetas. dedere eſt ad perpetuum. damus et amicis, dedimus tantum hoſtibus,

Andria

Ea lege atq3 omine.lege ad hoies omine ad rem diuinā referť.i.firmamentū ꝑ humana ꝛ diuina.omen aūt est q̄cq̄d ore dicit.Ea lege atq3 omine:bene lege atq3 omine.q: leges au ſpicijs ſeruatis fercbanť.ḡ ſic intellige:quaſi dixerit ea conditione:ꝛ antiqui auſpicato oīa faciebant:q̄ rata eſſe vellent.An nondū etiam:quartū parelcon:q2 abundat etiam. Ipſa3 rem.m.lo.ipſam rem id eſt voluntatem ſuam aut interminationē ſuam hoc eſt piſtrinu3 ꝛ

Omen

Vſq3 ad necē ea lege atq3 omīevt ſi te īde exemerī
Ego.ꝑ te molā.q̄d hoc:intellextin:an nōdū:etiam
Me hoc quidē.Da.immo callide.ita apte ipſam re3
Mō locutus nihil circuitione vſus es
Si Vbi vis.facili⁹ paſſ⁹ ſi3 ꝙ i hac re me deludier
Da.Bona verba queſo.Si.irrides:nihil me falliſ
Sed dico tibi ne temere facias.neque
Haud tu dicas tibi non predictum caue.

Dauus Solus.

Enimuero daue nihil loci eſt ſegnitie neq3
Secordie.q̄ntū intellexi mō ſenis ſn̄ia3 de
Nuptijs q̄ ſi nō aſtu prouideanť:me aūt herunſ
Peſſūdabūt.nec q̄d agā certū ē.pāphilū ne adiutē.
An auſcultē ſeni.ſi illū relinquo eius vite timeo

penas ſerui-les.Nil circu itione: nil ꝑ non.Circui-tōe piphra-ſi.Vſus es legiť ꝛ vſor: es.Vbi vis facilius:ad-monitio.vbi viſ.f.p.s.Ci cero nō eſt ī hac cauſa lo cus peccādi Bōa verba q̄ſo:Hic q̄ſi dicat me hora loque-re Rogo te ḡ cum admo-nitione.bōa verba inquit rogo.Nil me

Cicero

fallis non te ignoro.non me decipias.ſic Menander.

Nil me fallis figura

fallis:lates vt ſit

Nil me.f.nil pro etiam nunc.Neq3 hui⁹ tu dicas tibi non p̄dictū:due negatiue faciunt vnam conſentiuā.tres negatiue ꝑ vna nega tiua accipiunť:vt hic neq3 haud nō.Salu.Haud impigre neq3 inultus occidiť. Vera ergo lectio eſt neq3 haud tu dicas qō plurimi non intelligūt:hoc dicas legunt.Neq3 haud tu di-cas tibi non predictū:vera lectio:neq3 haud dicas:eſt quintū

Plautus in bachi dib⁹.Neq3 ħ ſubditiua gloria oppidū arbitror.

Enimuero daue.Hic breuis ꝛ comica deliberatio eſt magna expectatōne ꝑlima3 re3 īminentiū cōmotiua excitātis Daui ꝯſideratō3.ꝑpoſitā.Enimuero Daue: oīs ꝑſona vt ab altero'cōmendať:aut ſeipa3 pꝑl'o cōmēdat.vt ħ Daui:ꝛ ꝑ Simonē ſupra deſcripta eſt:vbi dicit.Mala mēs:mal⁹ anim⁹:ꝛ ħ ꝑ ſe dū ħ geſtu ac ſermōe agit ac diſpu-tat ſecū.Enimuero Daue:ſignificatō3 hab3 nimiā ꝑmoti atq3 irati animi.Cicero.Hic cu3 alijs ex alia ꝑte enimuero ferēdū eſt.u.m.Segnitie ad agendū.Secordie:ad ꝯſiderandū Quantū mō:ꝙtū pro inꝙtum Que ſi nō aſtu.ꝑ.ꝓuiſio rerū duas ſignificationes h3.Pro-uidem⁹ eñ nōb tā bonū ꝙ malū Malū ſic q̄s enim⁹ vemēſ telū ꝓuidit atq3 cauerit.ḡ ħ ꝓui deť:caueť:vitāť:ꝛ nuptias velut vndā nauigio īminēte3 fecit.q̄d ſi q̄s nō vndā .ħ ex aduer-ſo venietē ꝑrā excepit demerſus vndis peſſūdabit ē ḡ metaphora.Me haud her:her hic herilē filiū Pāphilū ne adiutē an auſcultē ſeni:ſꝑ deliberatiua ꝟba hn̄t quedā ſonū ꝑ quē exitus rei demōſtrať:vt ħ oſtēdit ſe Pāphilū magis adiuturū .ꝙ verb ſenis 'obtēperatur. Si illū relinquo ei⁹ vite timeo:partiū tractat⁹ que ſupra ſunt:Pāphilū ne adiutē an auſcul

Saluſti⁹

Plautus

Cicero

Segnicia

Secordie

Prouidere

Ferre opẽ
Opitulari.

tem ſe. Vite eius timeo. vt alibi Syre tibi timui male. Sin opitulor: opẽ ferre d; in malis rebus: et his q̃ de ſalute dubij ſunt: vt fer opẽ: ſerua me obſecro. Opitulor et opitulatio dicta ab opẽ tollẽdo h̃ eſt ferẽdo. Huius minas: ſubaudit̃ timeo. Cui verba. d. verba dare fallacia eſt: et illud ſpectat. nihil me fallis. Difficile eſt. nõ dicit ĩpoſſibile eſt. ĝ oñdit patrẽ eſſe q̃ q̃ p Pamphilo. Primũ iaz de amore hoc cõperit: Primo inq̃t iam infeſſus eſt ſenex: deinde a Pãphilo ĝ uidã eſſe glycerũ Primũ iam eſt enim pro iaz p̃mũ. d amore h̃ cõ. hoc amore ſic q̃ſi cũ tedio et reþheſiõe eius amoris loq̃t̃ Me infenſus ob. ſ. de amore filij ſenex me ſeruat: et reuera timẽdus ẽ. Ne q̃ faciã nu. fa. h̃ ad illõ ſpectat. tũ ſi q̃s mgr̃m ad eã rẽ ĩ pbũ ĩpm animũ egrotũ. Quo iure q. ĩ. puerbial. h̃ eſt: q̃ ſũt fas et nefas nol̃ vel̃. Ad

Sin opitulor. huius minas. cui verba dare
Difficile eſt. primũ iam de amore hoc comperit:
Me infẽſus obſeruat: ne quã faciã nuptijs fallaciã
Si ſenſerit perij. aut ſi libitũ fuerit cauſam ceperit.
Quo iure quaq; iniuria p̃cipitẽ me ĩ piſtrinũ dabit
Ad hec mala hoc mihi accidit etiã hec andria
Siue iſta vxor ſiue amica eſt grauida e pãphilo eſt
Audireq; eorum eſt operepreciũ audaciã.
Nam inceptio eſt amentium haud amantium.
Quicquid peperiſſet decreuerunt tollere
Et fingunt quandam inter ſe nunc fallaciam:
Ciuem atticam eſſe hanc: fuit olim quidam ſenex
Mercator. nauem is fregit apud andrũ inſulam
Is obijt mortem. ibi tum hanc eiectã chriſidis
Patrem recepiſſe orbam paruã: fabule. Mihi q̃dẽ
Hercule non fit veriſimile: atq; ipſis cõmẽtũ placꝫ
Sed miſis ab ea egredit̃. at ego hinc me ad forũ. vt

h̃ ipſa re maior ẽ difficultas: q2 grauidã Glycerũ ſeruat. Siue iſta. u. ſ. a. e. et h̃ cũ q̃dã tedio et indignatione ſtomachi interrũpit. Audireq; eſt. o. p. a. opep̃ciũ dicit̃ de mirificis et laudabilib9. nam et ea q̃ magna ſunt etiã ſi mala tñ mirarunt q2 libent̃ audian9 et hoc p̃ciũ eſt ope. i. audiendi. Et audaciã ꝓprie dixit vt in eunucho Audaciã meretricũ ſpecta. Nã inceptio eſt a. h. amabãt veteres de ꝓximo ſimilia dicere. Cicero minus carũ putauit fore d armario q̃ qd de ſacrario fuiſſet ablatũ. Quedã in v̄bis ſunt q̃ paromea dicunt̃ in nõibus.

Cicero

Quicq̃d pepiſſet: maiorẽ rep̄henſionẽ ſonat q̃cq̃d pepiſſet. parit em̃ aut maſculũ aut feminã: et ſolet iuſtior eſſe eã tollẽdi ſi marẽ vxor pepi h̃ nimij amoris eſt nõ expectare q̃d tollat

Decernere

Decreuerũt tollere: decernere eſt de magnis reb9 certã ꝓferre ſñiam vñ etiã ſenatus decretũ. Et fingũt etiã quandã: argumẽti ꝑtem narrat: et nõ credit eſſe q̃ dicit: vt ſupſit locus erroꝛ: et fallaciã quandã: ne veriſimilis ſit ipſa fallacia toti9 ꝯtentiõis et vilitatis. fuit olim q̃dã ſenex: ab exegematico ad mineticũ tranſit. Is obijt mortẽ plene dixit q̃ non obijt tm̃.

Obeo mortem
Vir.

Vir. Morte obita Criſidis patrẽ: fama ẽ recepiſſe orbã paruã p̄dixit: vt ſit verũ non poſſe eã facile ſuos agnoſcere fabule: redit ad narrationẽ. Atq; ipſis cõmentũ placet: atq; pro tñ: vt ſit tamen commentum placet: quod comminiſcuntur probant. Sed Miſis ad ea egreditur: ego hinc me ad forum. Paraſceue alterius ſcene. Miſis: ſemper autem nomina comicorum ſeruorum: aut a nationibus ſunt indita: vt Miſis. Syrus: aut ex ac

cidētibꝰ: vt Leſbia velut ebrioſa a leſbo īſula: q̄ verax ē ſuauiſſimi cādidiſſimiq̄ꝫ vini: aut a moribꝰ ⁊ vernilitate: vt pſeudulꝰ: aut ex negocio vt Chryſalꝰ: aut ex q̄litate corpis vt Chylaꝰ: aut ex ſpe forme vt pinaciū. Ego hic me ad. f. nihil adhuc Dauus iuenit ꝯſiliū niſi vt q̄rat Pāphilū moneatq̄ꝫ Ego hic me ad for: vultuoſe h̄ ꝓnūciaꝛ vt deſit ꝑgam aut ducā me.

Audiui archilis iamdudum. De ſunt inuentiones poetice vt facetie aliquid addant

Cōueniā pāphilū: ne d̄ hac re pr̄ iprudētē oppmat.

Miſis Ancilla.

Audiui archilis iādudū leſbiā adduci iubes.
Sane pol temulētā eſt mulier: et temeraria
Nec ſatis digna cui cōmittas p̄mo partu mulierē.
Tamen adducā eā: importunitatē ſpectate anicule.
Quia cōpotrix eius eſt: dij date facultatē obſecro.
Huic pariūdi: atq̄ꝫ illi in alijs potius peccādi locū.
Sꝫ q̄dnā pamphilū exaīatū video: vereor quid ſiet
Opperiar vt ſciā quidnā hec turba triſticie afferat

Pamphilus: Miſis.

Hoccine ē hūanū factū: aut iceptū: hoccie ē.
Officiū p̄ris: Mi. q̄d illd̄ ē: Pā. ph deū fidē

nam economia vt accerſatur obſtetrix ⁊ cōueniaꝛ Pāphilus facetia ſcribētis in his verbis ē qđ Archilis cōpotricē potiſſimū adduci iubet ⁊ fingitur. Audiui archil' iādudum. frequēter h̄ modo. Terentiꝰ cōpendiū facit vt egrediens loquaꝛ perſona d̄ eo qđ ē geſtura et ſiꝛ doceat quid ab altera geſtum ſit. Audiui Archilis iādudū: vtrū iādiu audiui an iādiu iubes incerta diſtinctio. ⁊ ſūt q̄ iādudū iā p̄mū intelligāt vt iādudū ſumite penas. Sane pol. ſane mltū alias valide: nāq̄ꝫ validꝰ eſt q̄ mltū rex neceſſariarū habet ad ſalutē. Temulēta: ꝓducit p̄mā ſyllabā. te. Temulēta. vinolēta h̄ eſt ebrioſa: q: temetū vinū d̄r vn̄ abſtenius ſobrꝰ: dictum autem temetum ab eo quia tenet mentem. Temulenta vino. Temeraria: natura. Nec ſatis digna. c. c. p. p. bn̄ in ꝯcluſiōe illa ſpecialiter ꝓbauit dicēdo nō ydoneā cui cōmittaꝛ primꝰ ptus mlieris: h̄ mire ſignateq̄ꝫ dixit cōmittas. etem̄ cōmittimꝰ magna: ⁊ q̄ ſalutē in dubio habēt. Nec ſatis digna cui cōmittas p̄mo duas res: nec parientē: nec p̄mo ptu. figura eclypſis. vt Virg. Nō me tibi troia externū tulit: ⁊ domꝰ enee. c. in. f. Tn̄ adducā. redinad illō q: vi coacta eſt. Importunitatē ſcꝫ. Importunitas neq̄ꝫ loci neq̄ꝫ tp̄is habet cōmoditatē. Anicule. Archil'. ſ. Quia cōpotrix. in vultu remāſit ofo. deeſt. n. p figurā. ideo illā vult accerſiri. In alijs potiꝰ peccādi locū. vtrū in alijs mlieribꝰ. an in alijs rebꝰ. Sꝫ q̄dnā. p. e. u. exaīatꝰ eſt ꝑturbatꝰ. Virg. Exaīata ſeq̄ns ipingeret agmia muris: exaīatꝰ mortuꝰ: Idē: Exanimūq̄ꝫ auro corpꝰ vēdebat achiles. Vereor: q̄d ſit: q̄d. ob id ꝓpter q̄d ſit exaīatꝰ: aut aliter. q̄d ſit. i. q̄d ſit negocij. Sꝫ q̄dā putāt q̄d ꝓ q̄re: vt q̄d veniat nā dceē pōt: vt ſit q̄dnā h̄ comicū: eſt ⁊ Terentianū: cū exceptis nū ⁊ nā ſufficere ad introgationē potuiſſet quid.

Hoccine eſt humanū. f. aut in. c. Hic induciꝛ adoleſcentis animus circa nuptias: vt ex magnitudine eius ingens gaudium comparetur ī fine fabule cognita Glycerio: et ſimul id agitur: vt magis magiſq̄ꝫ per Miſidem Pamphilus excitetur ad reſpondendum patri nuptias inducendi. Hoccine eſt. h. f. in. c. ab iracundia et dolore cepi: Iracundia deſcendit ex iniuria. Dolor ex miſeria. Hoccine eſt humanum. f. aut in. c. quaſi deliberatio eſt in qua due partes ſunt: vna patris et altera amice

Economia
Temulentꝰ
Temetū
Temerariꝰ
Cōmittere
Eclip. Vir.
Virg.

pſuaſorie. Miſis eſt principiũ ab inuẽtione in q̃ primo vt hoĩem accuſet: deinde vt patrẽ. Hoccine eſt. h. f. hoc ẽ dilatare orationẽ ne diceret q̃d fecit: ⁊ eſt ꝯuerſa a maioribꝰ deſcẽdẽs ad minora ꝑ amplificationẽ accuſatiõis. Factũ aut inceptũ: ĩ aliis factu aut

Officiũ

inceptu fuit. Hoccine eſt officiũ ab efficiẽdo ab eo qꝺ̃ querit q̃d efficere in eo vnũqueq; cõ uenıat ꝑ ꝯditiõe ꝑſone. Quid eſt ſi hec. c. n. ẽ. hec ſi dicimꝰ de his q̃ de neceſſario ſunt: hoc eſt qꝺ̃ dicimꝰ

Si hec ꝯtumelia nõ eſt: hoc cum ſtomacho dictũ quaſi aliquo cõtradicente non eſſe ꝯtumeliã.

Cicero

Cicero: Quid eſt queſo. Metelle is ſi hoc nõ eſt? Uxorẽ. d. ſeſe mihi. h. Decernere eſt õ magnis certã ꝑferre ſniam. vxorẽ decreuit: ꝓpoſitio iniurie.

Atq; hoĩm. q̃d eſt ſi hec ꝯtumelia nõ eſt: vxorem.
Decreuit ſeſe mihi hodie. nonne oportuit:
Preſciſſe me añ: nõne prius cõmunicatũ oportuit.
Mi. Miſerã me: qꝺ̃ vbũ audio: Pã. q̃d chremes.
Qui denegarat ſe cõmiſſurũ mihi gnatam ſuam.
Uxorem. id mutauit quia me immutatum videt.
Ita ne obſtinate operã dat: vt me a glycerio miſerꝫ
Abſtrahat. proh deum atq; hominem fidem.
Quod ſi fit pereo funditus:
Adeon hoĩem eſſe inuenuſtum atq; infelicẽ quẽq;:
Ut ego ſum: nullõ ego chremetis pacto affinitatẽ.

Nõne oportuit: oportuiſſe ad patrẽ refert: nã nec ſi conſentiret ad nuptias: ſꝫ fac me velle. Nõne oportuit: ꝑſciſſe. m. a. Dolet aũt ſe ſpaciũ nõ habuiſſe ꝯſilio. Nõne oportuit: o q̃ de ſtomacho repetitũ ẽ oportuit: et de more ꝑſciſſe. m. a. ꝑciſe ꝓprie ad eũ referꝭ: hoc ẽ ad Pãphilũ. Cõmunicatũ: qꝺ̃ neq; huiꝰ ꝓpriũ eſt neq; illiꝰ ⁊ ante abũdat: aut certe ꝑ: cũ ſufficiat ſciſſe. Cõmunicatũ: q2 nuptiaꝝ nõ oĩs poteſtas in patre eſt. Qꝺ̃ verbũ. a. verbuꝫ more ſuo poſuit. i. vxorẽ dare q̃ ait. Quid Chremes? trãſit a pr̃e nũc ad ſocerũ redit id qꝺ̃ nõ ad Chremetẽ: ſꝫ ad illꝺ̃ trãſeũtis dꝛ ⁊ nõ ꝯſiderãti q̃d dicat. Quid chremes? iraſciꝭ patri q̃ cogat Chremetẽ: q̃ nõ neget vxorẽ. Nõne: dolet nõ odio haberi: non repudiari. Quid Chremes: q̃d nõ latuerat Pãphilũ repudiaſſe Chremetẽ. vñ ⁊ Dauus ait. Qui poſtea q̃ auditũ fuerat nõ datũ iri filio ſuo vxorẽ. Id mutauit: nõne dixit. id. n. ob denegarat. Cõmiſſurꝫ mihi. g. u. parauerat nuptias ⁊ Chremetẽ mutare ſniam. Id mutauit qm̃: nã quotiẽs verba ſunt dꝛ quotiẽs noĩa. Ita ne op. obſtinate facere eſt aliq̃d in alteriꝰ malũ cũ conatu ꝑſeueranter ⁊ in alteriꝰ ꝑnitiẽ nimis niti. Ut me. a. g. m. ab. magna vi verbi. ⁊ ꝓprietate vſus eſt. vñ illud eſt: Iphitus ⁊ Pelias mecũ diuellimur inde. Abſtrahat. magna indignatione vſus eſt: tãq̃ Chremes nõ tã filie ꝯſultũ velit q̃ leſum Pamphilũ. Proh deum atq;. h. f. q̃ ferueat indignatiõe hinc aſpice q̃ frequẽter exclamat Proh deũ atq;. h. f. alia exclamatio ẽ aduerſũ ſoceꝝ. Adeon hoĩem eſſe: neminẽ putat eſſe in genere humano ita infelicẽ: vt ſe qꝺ̃ eſt cõmune oĩm q̃ in aliquo merore ꝯſiſtũt. itaq; nõ ſe: ſꝫ ꝯditionẽ humanã dolet: ⁊ iraſciꝭ natũ eſſe quẽq̃ q̃ poſſit eſſe tã miſer vt ipſe ẽ. ac ꝑ hoc adeo ſe hoĩem eſſe infelicẽ. amato

Virg.

ris amore noĩato exiluit ingemitus: ſic Virg. Aut ſi lux alma receſſit: Hector vbi eſt? Inuenuſtũ aut infelicẽ. q. inuenuſtus ẽ ſine venere. i. ſine gr̃a: quẽ oẽs reſpuãt repudientq; pulchre: ⁊ quẽ deformes appetãt. Inuenuſtũ aut infelicẽ: inuenuſtꝰ cui diſplicẽs obiiciꝭ: infelix cui placẽs negaꝭ aut infelicẽ quẽq̃: vt ego ſũ: a deo ſe miſerũ dicit: q2 ſibi repudiare nõ licet vt ꝓpter ſe doleat humanũ genꝰ in quo ſit aliq̃s tã miſer: vt Heu cadit in quẽq̃ tantũ ſcelꝰ eſt: vt q̃ enim inferre debuit nõ vt.

Ut ego ſum:

Effugere in totũ fugere. Quot modis. ſ.c. ſi Chremes ſpretus intelligerem⁹ Pamphilum dicere q̃ opam dederit. vt ſe repudiaret Chremes. vt ſupra dixit. Mutauit q̃ me immuta tũ videt. Quot mõis. ſ.c. Chremes an Pamphilus. Facta trãſacta oĩa. puerbiale eſt ĩ id ne gocĩj de quo nichil ſupſit ad agendũ. Facta aũt. a Pamphilo trãſacta etiã a Chremete. Re petor repudiat⁹, quaſi hec iniuria ſit repudiare ꝛ repetere, ꝛ tale eſt in eunucho. Expluit re- | Effugere

Effugere potero: quot mõis ꝯtemptus: ſpretus
Facta trãſacta oĩa. hem repudiat⁹ repetor. q̃obrez
Niſi id eſt. quod ſuſpicor aliquid monſtri alũt. ea
Quoniaz nemini obtrudi poteſt. itur ad me. Mi.
Oratio hec me miſeram exanimat metu. Pã. nã q̃d
Ego nũc dicã de pr̃e. ah tantã ne rem tã negligent
Agere: p̃teriens mõ mihi apud forum vxor tibi
Ducẽda eſt pamphile. hodie inq̃t para. abi domũ
Id mihi viſus eſt dicere: abi cito: ꝛ ſuſpende te.
Obſtupui. cenſen me verbũ potuiſſe vllũ proloq̃:
Aut vllã cãm ineptã ſaltẽ falſam iniquã: obmutui
Quid ſi ego reſciſſez id pri⁹: q̃d facerẽ. ſiq̃s me nũc
Roget. aliud facerẽ: vt hoc ne facerem. ſed nunc
Quid primum exequar: tot me impediunt cure
Que meum animum diuerſe trahunt.
Amor: miſericordia hui⁹: nuptiaꝝ ſollicitudo. tum
Pr̃is pudor. q̃ me tã leni paſſuſ ẽ aĩo vſq; adhuc. q̃

uocat. Niſi i id q̃ ſupicor ꝯiecturale ar gumẽtũ. Al q̃d mõſtri a- lũt. Duplex ꝯtũeliat mõ ſtri ꝛ aliq̃d. nun⁹ em̃ eẽt aliq̃d mõſtꝝ ſic alibi. q̃d hoĩs vxorez habes: ꝛ mu tauit gen⁹ di cẽdo ea: q̃m femĩa eſt. ſic in eunucho. Taces mon õſtrũ hoĩs: n dicturus es? Aliq̃d. m. a. ea dũ mõſtꝝ dixit. ea ſub- iũxit tã q̃ nõ ỹ hoĩs ſ; ſnie ſeruiẽs. Ea q̃m nemini obtrudi. mi-

re obtrudi quaſi inuito. ꝛ totũ cuz iracundia. Obtrudi: infringit. impingit. Itur ad me. do tẽ amator nõ cogitat. ꝛ ad vtilitatẽ trahi q̃ vltro venit. ꝛ q̃ ſe repetit. Chremes. Itur ad me quaſi ad hoſtẽ. Platus in pſeudulo. Itur ad me ꝛ Virgili⁹. Sic enſe relicto. Ibat ĩ eu ryalũ. ꝑpe. Orõ me miſerã exan. etiã pauca verba veteres orõnẽ dicebãt. Nã q̃d ego dicã. d p. redit ad patrẽ in q̃ noue hoc accuſat neglegent eũ agere q̃ voluit fieri. Tantãne rẽ negli gẽt. ſũmã nati ac nuptias. Preteriẽs mõ. h̃ oñdit ſpãliter q̃d peccauerit pat. Preteriẽs mõ apud foꝝ. vndiq; ꝯflat accuſatio. ex facto q̃ p̃teriẽs. ex tp̃e q̃ mõ. ex loco q̃ in foro. ex ỹ bis vxor tibi ducẽda eſt. mire ducẽda ſꝑ hoc genus declinatõis neceſſitatẽ oñdit. vt Vir. Vt pacẽ. t. a. r. p. Saluſti⁹. Agendũ atq; obuiã eundũ eſt. Id mihi viſus eſt dicere. a. c. a. s t. ad hodie cito rettulit. ad vxor tibi ducẽda eſt. ſupẽde te. Aut vllã cãz ineptã. f. duo tpa ĩ de fenſiõe aut vera. aut ad tp̃s accõmodata. Ineptũ ẽ q̃ a q̃uis. rephẽdi põt. Falſuz q̃ etiam prudentẽ poſſit fallere. Q̃ ſi ego reſciſſez. i. p. ſi mecũ cõicaſſet pri⁹. Quid facerẽ ſi. m. ro. ipe ſe rephẽdit q̃ ſi reſcierit. Aliud facerẽ vt h̃ ne facerẽ. ꝛ nota facerẽ ꝑ tacerẽ. Sed nũc q̃d pmũ ẽ. Deliberatio ꝛ ptes ei⁹. Amor miſericordia. h̃ oratoria ſunt. cũ vnũ negociũ ĩ mĩras detrahim⁹ ptes. diuerſe trahũt. ꝑ ĩdiuerſa trahũt. amor a ncãrio mĩa. miſericor- dia amphibologia. Nuptiaꝝ ſollicitudo. a ꝑturbatiõe quib⁹ colligit ꝯſulere ſe non poſſe. ſollicitudo eſt q̃ inheret mẽtib⁹, ſollicitatio q̃ ab alio fit. Tũ patris. p. amphibologia. Qui

Plautus
Vir.
Vir
Saluſti⁹
Ineptum
Falſum
Sollicitu do. Solli citatio

me tam.l p.extraplanatatio in q̃.pudendū ſit apud patrē'ꝛ ad illud ſpectat.Tu te his rebꝰ finem preſcripſiſti pater.Ei ne ego vt.a.pronomē hoc vim qualitatis habet:ꝛ eſt an tali homo qui me tā leni pa.ſiquia accuſabat eū ſi amator eſt.Ego ne vt aduerſer:videt̃ inclinaſ ſe vt ſcd̃m patris animum conſiſteret.ꝛ amore ad incerta iterum reuolueret̃.Quorſum ac-ci.ad quā rem:quo verſus:ſed nunc opus eſt.aut hunc cū ipſa.aut aliq̃d de illa calliditati

Meo cū̄qꝫ aio libitū ē facere:ei ne ēgo vt aduerſer
hei mihi incertū eſt q̇d agā Mi.miſa timeo icertū
hoc quorſū accidit ſꝫ nūc opꝰ eſt aut hunc cū ipſa:
Aut aliq̇d ꝺ illa me aduerſus hūc loq̇.dū̃ ī dubio ē
Aiꝰ paulo momento huc vel illuc ipellit̃:Pa.quis
Hic loquitur:Miſis ſalue.Mi.o ſalue pamphile.
Pa q̇d agit̃:Mi.rogaſ.laborat e dolore atqꝫ ex hoc
Miſa ſollicita ē die.qꝛ olim in hūc ſunt conſtitute
Nuptie.tū aūt hoc timet ne deſas ſe.Pā.hē ego ne
Iſtud conari queā:ego ne iſtuc ꝑpt̃ me illā decēpi
Miſaꝫ ſinā.q̄ mihi ſuū aiuū atqꝫ oēꝫ vitā credidit

femie ꝛ aſtu neſnia h̄ cō gruit Cū ipſa nūc dn̄a mea aduerſū hūc apud hūc vt alibi.Et id ḡ tū fuiſſe aduerſuꝫ te.h.g Dū in dubio ē animꝰ. p.m.h.trāſlatio hec eſt a mole alicuꝰ pōderiſq̃ anteq̄ i loco ſederit ꝛ cū iterea pēdet facile cōmouetur.Quiſnā
hic lo:Miſis ſalue h̄ ſecū:deinde ꝯuerſus vt vidit ſalue difficile eſt aliud inuēire vebū q̇ ſic declinet̃ ſalue:ꝛ plr̃ ſaluete.q̇ppe huiꝰ ꝺbi ꝑ modos rara eſt declinatio.Quis h̄ loq̇ ꝑnci
Vir. piū terētianū in iungēdis ꝑſonis.O ſalue Pamphile:o interiectio optātis aduentū:aut repēte ꝑcuſſi.Quid agit̃:amatorie ꝛ familiariter:ꝛ eīn dixit que. Vir.Que mihi reddat̃ eū vel eo me ſoluat amantē.Rogas:Lenta q̇dā ꝛ triſtis eſt r̄ſio ꝛ dolore plena.Laborat ex dolore:Duplicē laborem Glycerij eſſe dicit.vnū partus ꝛ egritudinis.alteꝝ cure ꝛ ſollicitudinis nuptiarū Pamphili.Laborat e dolore atqꝫ ex hoc miſera ſollicita eſt die:Callide aggredit̃ iuuenē nam vtrūqꝫ ꝑpter illum perpetit̃ ꝛ dolorem:ꝛ ſollicitudinē.Atqꝫ ex h̄ miſera ſollicita.Miſis que ꝯtra patrē ſuaſura eſt incertū inueniēs Pamphilū facile ad ſe cōuertit ꝑpter mentionē dn̄e ſue:ꝛ maxime q̇d addit.at illam egram eſſe dicit:quare ſtatim ꝑfectū eſt quod volebat:vt dicat Pamphilus.Ego ne iſtuc conari queā:Quia olim in hūc ſunt ꝯſtitute nuptie:nec addidit a ꝑtre ſed inuidioſe quaſi a pamphilo ſint ꝯſtitute:an timet in negocio.In hunc diem.Idem eīn dies eſt quo placuerant deſtinate nuptie:q̄uis Chremes renunciauerit:ꝛ ſupra.Hic nuptijs dictus eſt dies.Tū aūt hoc timet.Tū ꝑtereternā ſollicitudinē habere Glyceriū oſtendit ne deſerat̃ a Pamphilo Sollicita eſt die:tū aūt hoc timet ſollicitudo rerū inceptarum magna eſt q̇d in hunc diem ſunt ꝯſtitute nuptie hic certior metus eſt ꝛ grauior.Ego ne iſtuc conari queā:ideo ſic Pamphilus:qꝛ illa inuidioſe nō deſerere cogaris dixit:ſed deſeras.Ego ne iſtuc conari queā:non ꝑficere dixit.ſꝫ conari velle aliq̇d ad ſcelus effectio eſt iam ſi non pōt fieri.hic eīn voluntas non factū dānatur vt
Vir. Virgilius.Auſi oēs in mane nefas.a.que.p.Ego conari:leuius eſt q̄ facta facere.Ego ne ꝑpter me illam:magna vis eſt in ꝑnominibus ꝛ diuiſa ſunt ꝛ ſingula.ꝛ nō ꝑcipiantur nec dicunt̃ vno ſp̄u:ſicut in Eunucho.Ego ne illam que me.que illum.i.amat.q̄ me.i.nō amat.Ego ne:ſuadenter ſubaudit̃ vt fieri ſinā.Que.ſ.nihil ſumat ab eius beneficijs.Suū animum:q̄tum ad amorem ptinet.Atqꝫ oēm vitam:hoc eſt vt maritū ſparet Que mihi ſuū animū:atqꝫ oēm vitā:cre.argumētū a ꝯſequēti:ſi eā deſerit.hec ſubijciunt̃.

Quā ego caram animo ꝓ vxore ha. nihil p̄ter cetera ſi eſt animus. Bene ⁊ pudice eius du-ctum. hic illud ſoluit lana ⁊ tela victū queritās: vt hoc p̄ſeruat bene ⁊ pudice Glyceriū eſſe ductā: lana ⁊ tela victū queritans nā ptinet ad argumentū: niſi poſt vitā Glycerij intelli-gas. Bene ⁊ pudice: ab honeſto bene ⁊ pudice. Eius ductū hanc ſniam quaſi de exemplo ꝓbat: nā bene educata eſt a Chriſide: q̄ primo pudice vitā parce ⁊ duriter agebat. Coactū

Quam ego animo egregio caraz ꝓ vxore haberē:
Bene ⁊ pudice eius ductū atq̄ educatū ſinam
Coactum egeſtate ingeniū immutarier:
Nō faciam. Mi. haud vereor ſi in te ſolo ſit ſitum
Sz vim vt neq̄as ferre. Pā. adeō me ignauū putas
Adeon porro ingratū: aut inhumanū aut ferum:
Vt neq̄ me cōſuetudo: neq̄ amor: neq̄ pudor
Commoueat: neq̄ cōmoneat vt ſeruem fidē:
Mi. Unū hoc ſcio hāc meritā eē vt memor eēs ſui.
Pā. Memor eſſem: o miſis miſis: etiā nunc mihi
Scripta illa dicta ſunt in animo chriſidis
De glycerio. iam ferme moriens me vocat.

egeſtate ꝓpt id Chriſidis inopia ⁊ co-gnatorū ne-gligētia. i. co-actū egeſta-te: nō paup-tate: ſed pau-ptate: cui p̄ri-um inopia ⁊ cognatorum negligentia. Haud vereor ſi in t. ſ. ſ. ar-guit animuz adoleſcentis ꝯ patrem cu-ius etiā no-mē graue eſt. Sed viz vt q. d. Hic vere-or ſubaudit. Ut ne, ꝓ ne nō poſſis vt ſit: ſ vereor ne nō queas vim patris ferre: ⁊ vt ne nō poſſis: nō damnatio eſt: uez adoleſcētis ꝓuocatio in cōtemptū patris. Adeon me ignauū an veriſimile. ignauū quod aduerſum neceſſitatē ꝓferendū fuit id primū dixit adeſſe ſibi virtutem: que ſequunt ad finē pertinentia: ita ꝓ tpe cōtemptio patris: ꝓ fortitudine hz in-geniū. Ignauus eſt q̄ vim nō pōt ferre qui nō eſt ꝑſeuerās. Adeon porro ingratū: porro cōiunctio eſt expletiua: alias aduerbiū tpis. Ignauū ⁊ ingratū eſt. Inhūanū aut fez. Poſt ſubiecta dixit adeon porro ingratū: aut inhūanū: mira hoīs cōuerſio. nō eñ dixit adeon me obſequentē patri exiſtimas: adeo gratū: adeo piū: adeo māſuetū: vt amato-ris ꝓ oīa ſeruat cōditōes: vt oratorie hoc cogat ſcelus eſſe ſi pareret nūc patri. Ut neq̄ me cō. n. a. nūc ordinē reddit. fez eñ reddidit ad manſuetū: qd etiā fere māſueſcūt: neq̄ amor Porro ad illud inhūanū. Amor nāq̄ vehemētior eſt i hoīes. Virg. Quid iuuenis magnū cui. u. m. o. i. pudorē ad ingtū retulit. Ut neq̄ me ꝯſuetudo neq̄ amor: Cōſuetudo aduerſus feri Virg. tatē. Amor aduerſus ihūanitatē. Pudor aduerſus ingtū animū. Cōmoueat neq̄ cōmone at: ad maiora vt neq̄ ꝯſuetudo neq̄ amor ad ſupiora. Ut ſeruē fidē: ex-q̄ſite. nō eñ dixit vt ꝯtempnē patrē. Unū h ſcio hāc meritā: in eodē heret vt excitet iuuenē neq̄ audire ſe fingit qd dicit: Unū h ſcio: vide q̄ callida ſint q̄ a Miſide ſubijciunt ad irri tandā ꝓmiſſionē Pāphili. Unū h ſcio q̄ſi. d. q̄d tu facturus ſis equidē neſcio: ſ vnū ſcio. Ut memor eſſes ſui: iudicioſe q̄ſi abdite adeo ꝯmouet h dicto. Pāphilus. Ut memor eſſes bū p̄terito vſus eſt qm̄ q̄ p̄terita ſunt in recordatōe magis lachrymabilia ſunt: vt Vir. o. p. Vir. i. cui patē. c. c. q. tu. d. r. idē alibi. Per caput h iuro ꝑ qd pater añ ſolebat. O Miſis miſis: ꝑ mū vocādi alter increpādi eſt. Etiā nūc ſcripta: id argumētū eſt qd vite memor ſit: q̄ etiā mortue verboz meminit Chriſidis d Glycerio. Iā ferme moriēs: ferme eſt aduerbiū feſti nātis: iō moriēs me vocat: ex tpe ꝓbauit locutā ꝟba eſſe nō ficta ⁊ ſimulata: nā q̄ ſani ſunt ſpe lōgioꝝ vite adulant. Virg. Et dulcis. m. r. a. Iā ferme moriēs: affectus a tpe qd poſtre Vir.

ma vox erat. Acceſſi.vos.ſ.nos ſoli:figure ꝓprie terētiane. Vos ſemote:deeſt iuiſtis. Nos
ſoli:deeſt remāſimus:vt eſt illud. Ego ne illā que illū:que.m. Vos ſemote:nos ſoli:ibi fidē
ꝙ ſoli fuimus ꝙ nemo teſtis:an timuit ne hoc pater ante firmatū amorē cognoſceret. In
cipit deeſt dicere ꝑparatio quaſi veſtibulū orationis eſt. Inceptio dicitur oratiōis que lōga
Incept.o. taciturnitate mediāte:grauiterqꝫ ꝓfertur:vt Virgilius. Tum pater oīpotens rex cui ſumma
Vir.

ptās Iuſſit.
Mi:Pāphi-
le ⁊ proſopo
peia:⁊ princi
piū a blandi
mento. Mi.
Pāphile imi
tatus eſt etiā
blandimentū
Chriſidis.
Hui⁹ formā
atqꝫ etatē a-
mat cōpēdiū
laſſitudo. for
mā em̄ dicen
do pulchritu
dinē ſignifi-
cat. etatē qꝺ
paruā huius
formā. Atqꝫ
etatē: duplex
cauſa cōmen

Acceſſi:vos ſemote:nos ſoli:incipit.
Mi. pamphile huius formā atqꝫ etatē vides:
Nec clam te eſt quā illi nunc vtreqꝫ res inutiles
Et ad pudicitiam ⁊ ad rem tutandam ſient:
Quod ego te per hanc dextrā oro ⁊ ingeniū tuū
Per tuam fidem perqꝫ eius ſollicitudinē
Te obteſtor:ne abs te hāc ſegreges.neu deſeras
Si te in germani fratris dilexi loco:
Siue te hec ſolum ſemꝑ fecit maximum:
Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus
Te iſti virum do:amicum:tutorem:patrem.
Bona noſtra hec tibi cōmitto:⁊ tue mando fidei.
Hāc mihi i manū dat.mors ꝯtinuo ipſam occupat:

datiōis.forme ⁊ etatis:vt ſupra. Forte vnā aſpicio adoleſcentulā. Mi. Pam.vide redditā
vocem morientis denſis interuallis interruptā orationē:vtpote laſſo anhelitu interueniēte.
Vir. Vtreqꝫ inutiles:legitur ⁊ vtiles ſient. Et ad pudicitiā ꝓpter formā dixit:⁊ ad rem tutandā:
qꝫ etatem. Quod te ꝑ hanc.d.o.quod poſt qꝺ Virgilius. Quod te ꝑ ſu-
peros.⁊ ordo poſt qꝺ oro ꝑ hanc dextrā tenet eū vt apparet. Per hanc dextrā: fidei ⁊ fede-
Obteſtari. ris membrū ad manū fit couentiōis:⁊ ingeniū legitur ⁊ genium. Per huius ſolitudinē: legitur
Rogare. et ſollicitudinē. Obteſtor obteſtatio dicitur qn̄ eum adiuramus quē rogamus. Rogamus ꝑ
eas res poſt quas rogamus. Virgilius: Per cū ſe.g.f.t. Ne abs te hanc ſegreges:neu deſe-
ras:ad fidē ne ſegreges retulit:ad ſollicitudinē ne deſeras:hoc eſt ne aliā ducas: aut ama-
re deſinas: etiā ſi nō ducas aliā. Ne abs te hanc ſegreges: quaſi ipſam amantē: hanc poſt
formā ⁊ etatē amantē. Segreges:hoc verbū ſimplex fieri nō pōt. Neu deſeras: Poſtremo
te obteſtor.ſextū parelcon.dixit.n.iam.ꝙ ego te ꝑ hanc dextrā oro. Si te in germani fra-
Virgilius. tris ſi tūc dicimus qn̄ ꝑſtitimus aliquid:⁊ tn̄ volumus aliquid exprobrare:vt Virgilius. Si
quā.u.q.m.p.h.⁊ alibi. Si bn̄ q̇d de te merui i germani fris:nō fris ſolū:ſꝫ etiā germani.
Siue hec te ſolū:ſi aūt te mihi quoqꝫ ꝓtulit:aut nullū aliū nouerit amātē i domo meretri
cis. Seu tibi morigera.f.hꝫ qn̄ amāti vtile fuit. Vir. Aut tibi quicqꝫ dulce meū. Te iſti vir
Virgilius. do:hꝫ vt dicim⁹ ⁊ ſingula ſūt ⁊ nō ꝑcipitantur.nec dicuntur vno ſpū. Amicū:tutorē:patrē:pōt.n.
et marit⁹ eē:ſꝫ nō amic⁹:ſꝫ affectu mariti retulit amicū. Tutorē qſi orbe:patrē qſi pue: virū.
ne ſegreges:amicū ne deſeras.⁊ illud qꝺ ait ad pudicitiā. Patrē:ꝯcluſio ꝑ mādatū ⁊ obte-
ſtationē efficax ſatis. Te iſti virū do.a.t.p.apparet qꝺ iūctis dextris hꝫ dicebat iō ⁊ ꝑ hāc de
xtrā te oro. Hec bona nr̄a tibi:hec ꝟba qſi ſuppellectilē ſuā oſtendentis ſunt. Bona nr̄a:hꝫ eſt
ad rē tutādā. Hāc mihi i manū dat. Cōfirmate ſunt legitie nuptie ꝑ manuū ꝯiūctōez.⁊ mi
re hāc:nō hui⁹ manū. Mors cō.i.occu.q̄ magis memorē eē oz eorum poſt q̄ illa locuta nō eſt

Hanc accepi: ꝓprie quaſi vxorem accepi. Acceptam ſer. concluſit partem deliberationis ſue ꝑ electionē. Sȝ cur tu. a. a. corripit ꝙ hēat ab illa: Cur: non īterrogātis: ſed corripiētis eſt ⁊ increpātis ꝙ Glyceriū deſerat. Obſtetricē accerſo: que opeȝ retulerit pariēti obſtetrix dicit, vnde ⁊ pturiētes ſer opem clamāt. Propterea atqȝ audiui: ⁊ interrogat quo cat: ⁊ reuocatio ad argumētū magni amoris accedit Verbū vnū caue de nuptijs deeſt dicas: figu- Obſtetrix

Accepi. acceptam ſeruabo. Mi. ita ſpero quidem
Pā. Sed cur tu abis ab illa: Mi. obſtetricē accerſo
Pā. propera: atqȝ audiui verbū vnū caue de nuptijs
Ne ad morbū hoc etiam Mi. teneo

Carinus: Birria: Pamphilus

Quid ais birria: datur ne illa pamphilo hodie
Nuptū: Bi. ſic eſt Ca. q ſcis: Bi. apō foꝝ mō
E dauo audiui Ca. veh miſero mihi
Ut aius i ſpe atqȝ timore vſqȝ ante hac attētus fuit
Ita poſtꝙ adepta eſt ſpes laſſus cura ⁊ confectus
Stupȝ Bi. qſo edepol carie qm̄ nō pōt fieri id qđ
Uis. id velis quod poſſis Ca. nihil volo

ra vnū verbū caue dicaſ de nuptijs nō q̄ hodie fukas neſcierit Glycerū ſ qđ illas hodie idixerat pr̄ filio cū ſup ⁊ ipſa Glicerio diſtribute videntur. q: ſunt conſtitute in hūc dieȝ. Caue. annotant quidaȝ caue hic corripiendum eſſe. Ne ad morbū. h ēt iterū deeſt em̄ accedat.

Quid ais birria. d. ne. i. ho. p. n.? In hoc colloquio altera pars oſtēditur fabule. Siquidē andria ex duoꝝ adoleſcētiū periculis gaudijſqȝ cōponitur: cuȝ fere ſolam Ecyrā Terentius ex vnius comedia adoleſcētis effecerit. Quid ais Birria datur ne illa. h. p. n.: has pſonas Terentius addit fabule. nam non ſunt apud menandrū fieret Philomenā, ſpretā relinquere aut ſine ſpōſo Pamphilo aliā ducēte. Quid ais. b. Ex verbis carini apparet Birriā nūciaſſe futuras nuptias factas cum Pāphilo nec adducit tamen ut ſtatim credat ⁊ accōmodet aiuȝ. Sepius ergo repetit interrogando ⁊ bene illa velut amatorie de certa loqueret pſona. Sic Virgil. Solam nam pfidus il. t. c. a. ⁊ ergo non Aeneas ſed ille. et iteȝ hic non Philomena: ſed illa dixit. Quid ais Bir. miratur magis ꝙ interrogat: vel potius indignatur. Sic eſt: hoc cū indignatōe ſtomachi dixit. Qui ſcis: nō vult em̄ verū eſſe. Qui: quatenꝰ hoc vnō ſcis. Apud foꝝ mō e Dauo audiui de loco apud foꝝ. de tpe mō: de pſona e Dauo. Veh miſero mihi: tandē aliquādo productus eſt vt crederet. Veh: interiectio in his rebus quas execramur. Apud foꝝ mō e Dauo audiui: plurima dixit ad cōfirmandū Birria: quādo interrogatus eſt a loco: a tēpore: a pſona. Uſqȝ ante hac: id eſt anteꝙ tua verba audirē: ⁊ duas prepoſitiōes prepoſuit vt dicitur. ſed vna eſt velut aduerbiū: non iam prepoſitio. Attentus fuit ⁊ attentus auditus dicitur Uſqȝ antehac anttētus. Nulla prepoſitio ꝓpoſitioni adiūgi ſepatim pōt: ſed vſqȝ eiuſmodi eſt: vt ſine aliqua ꝓpoſitione raro inueniatur. Laſſus. c. c. laſſus cura ex preterita ſepe nūc confectus eſt: ſicut vulneratus eſt pcuſſus: vt ſanari nō poſſit. Laſſus cura cōfectus ſtupet adēpta attētione cura cōfectꝰ cōfirmata timore. Stupet: abiecta ſpe. Queſo edepol obiurgantis ē. Queſo velut rogātis eſt. Qm̄ nō pōt fieri qđ vis id velis. q. p. Cōſolatio ad id qđ fieri nō pōt ſuadēs id vt velis qđ poſſis: puerbiale. Nihil volo aliđ niſi. p. h. h magis genitu amatorio ꝙ vt reſpōderet Birrie dicit: qſi magis Philomenā velut: ꝙ vitā ⁊ lucē. Ideȝ alibi. In eo me oblecto, i, e, c, m, nō em̄ dixit nullā volo aliā ꝙ Philomenā. ſȝ nihil volo aliđ Virgilius

quod infiuitum eſt. Quanto ſatius eſt. t. d. operam. q. i. a. qui prout Qui iſtuz amorem ab a. a. t. legitur ex corde eijciat. Tu ſi hic ſcis aliter ſentias. Hoc geſtu ſcenico melius cōmendatur. nam hec magis ſpectatoribus ꝙ lectoribus ſcripta ſunt. hic ergo ſeipſum oſtendens

Saluſtius dicit. et eſt hic ꝓnomē. Sed Pamphilum. ſed inceptiuū pro atq;: eccū pamphilū. vt Saluſtius. Sed Metellus in vulnere: hoc nō diſcretiuū. vt ſi dicas ſapiēs ſed miſer. hic. n. diſcretiuū erit.

Age age vt lubz aduerſ⁹ hunc non habui qd loqueretur: ꝛ ꝓmiſſio iprobantis ea que ſētit Pam. t. c. p. o. c. cō. fingunt. Oia experiri: hoc idez alibi Oia prius experiri ꝙ armis ſapiētem decet.

Virgil. Virg. Hanc quoq; poſuit ſententiam. Ne qd in expertū fruſtra moritura reliqt. Ipſuz hunc bene ipm qſi auctorē ꝛ pricipem, refert etiam ad dignitatem.

Aliud niſi philomenam. Bi. ah quanto ſatius eſt
Te id dare operam qui iſtum amorem Ab aīo
amoueas tuo. ꝙ id loq̄ quo magiſ libido fruſtra
Incēdat tua. Ca. facile oēs cū valem⁹: recta cōſilia
Aegrotis damus. tu ſi hic ſis: aliter ſentias
Bi. Age age vt lubet: Ca. ſed pamphilum video.
Omnia experiri certum eſt prius ꝙ peream.
Bi. Quid hic agitur: Ca. ipſum hunc orabo:
Huic ſupplicabo: amorem huic narrabo meum.
Credo ipetrabo vt aliquot ſaltē nuptijs ꝓdat dies
Interea fiet aliqd ſpo. bi. id aliqd nihil ē. Ca. birria
Quid tibi videt: adeo ad eū: Bi. qdni. nihil ipetreſ
Ut te arbitret ſibi paratū mechum ſi illaz duxerit.
Cā. Abi hinc in malā rem cuz ſuſpitōe iſtac ſcelus.
Pa. Carinū vi deo: Salue. Ca. o. ſalue pamhile:
Ad te venio ſpez ſalutē auxiliū conſiliū expetens.

nitatem. Ipſuz hunc orabo. h. s. Oramus que bona ſunt. Supplicam⁹ in aduerſis malis vel cū lachrymis. Amorē huic. n. m. non ſtudiū aut voluptatē: ſed amorē. nec petā ſed narrabo dixit. totū magnifice. Hūc orabo huic ſupplicabo; ꝓhemia ſunt petitōis qb⁹ oſtendit poeta narratione ꝙ nomē ꝛ irreprobās: tamē petit vt aliqt ſaltē nuptijs ꝓtrahat dies. Saltem deſperatis rebus: ſolā petens ſalutē hoc vtimur. Prodat vero ꝓferat; ꝓlatet: differat.

Lucili⁹ Lucili⁹ in quito. An porro ꝓdenda dies ſit. Interea fiet. a. ſ. Tale eſt hoc qle illḋ. Interea aliqd accidet boni. ſed nihil illū dixiſſe poeta ꝑ ſeruū oſtēdit dicēdo. Id aliqd nihil eſt. fiet aliqd vt ſup ipetrabo. adeon ad eū cōſuetudine magis ꝙ ratione dicit. vnū em abūdat Quid ſi nihil ipetres aut qd ni. ꝛ ſic nihil ipetres ī vtroq; idē ſenſus ē. ſ; ſupior ꝑ ironiā inferior ꝑ ſimplicē explanationē ſoluit. Et ſiqdē legit ſubaudiēdū adeas vt te arbitret ſibi. ꝑ m. ſi. d. Quid ni ſi nihil ipetres nihil ꝑ ironiā dictū videt, ſiqdē ſi nihil petas qm petitionē ſepe ipetratio ſeqtur. Carinū video ſ; nō iperite Pāphilū priorē loq̄ fecit. ſed vt fiduciā det

Virgili⁹ Carino loquēdi qd ꝛ Virgili⁹ elegāter. Heus inqt iuuenes mōſtrate mearū. Vidiſtis ſiquā hic errantē forte ſororū. Carinū video ad hoc prior icipit. Pāphil⁹ vt ad cōfeſſionē Carini min⁹ clauſa pre pudore ſit via. Ad te venio ſpē ſalutē auxiliū ꝯſiliū expetens: elegāter qm demens ꝛ iprobū eſt qd petit nouiſſimū poſuit cōſiliū. vt ſi nō poſſit cōcedi vel cōſiliū expe

Cicero ctat ad ſanandā dementiā. Cicero. Tu da ſalutē q̄ ſpez dediſti. Spem: ſalutē: cōſiliū: auxilium expetens: vt in petitionib⁹ fieri ſolet: beneficium petens vtitur ꝑtibus deliberatiuis

Neq pol cōſilij locum.h.neq.co.auxilij:apud amantem neq cōſilij facultas: apud inopē neq pol auxilij:in his duobus oſtēdit etiā ſeſe amatorē. Sed qui nā iſtuc eſt:hoc ſi nō adderet locus ꝯfitendi amoris Carini nullus fuiſſet. Neq pol ꝯſilij: qꝛ amo. Neq auxilij: qꝛ ſum miſer. Hodie vxorē ducis:vide mirā interrogationē ante ꝯfeſſionē. Aiūt de re dicim⁹ quā volumus eſſe falſam. Si id facis.h.p.me.u.nihil priuſq̄ ſe moritur dicit pudēda di-

Pa. Neq pol ꝯſilij locū habeo neq auxilij copiā:
Ca. Sz iſtuc q̄d nā eſt: hodie vxorē ducis. Pa. aiūt
Ca. Pā. ſi id facis hodie poſtremū me vidēs. Pa. q̄d
Jta ē: Ca. hei mihi vereor dicere. huic dic q̄ſo birriā
Bi. ego dicā. Pā. q̄d eſt: Bi. ſponſam hic tuā amat
Pa. Ne iſte haud mecū ſentit: eho dū dic mihi
Nūquid nā ampli⁹ tibi cū illa fuit carine: Ca. ah pā.
Nihil. Pa. quā vellē. Ca. nūc te ꝑ amicitiā ꝛ amorē
Obſecro pamphile: principio vt ne ducas
Pa. dabo equidē opam. Ca. ſed ſi id nō pōt:
Aut tibi nuptie ſi he ſunt cordi.
Pa. Cordi: Ca. ſaltem aliquot dies
Profer. dū ꝓficiſcor aliquo ne videā. Pā. audi nūc
Jaz ego carine neutiq̄ officiū liberi eſſe hoīs puto
Quū is nihil mereat̄ poſtulare id gratie poni ſibi.

cturus . vnde datū eſt vt ille inſtantius quereret cauſam. plus dixit poſtremū me vides q̄ ſi dixiſſz morior. Hodie po.m.u. a neceſſario qꝛ viuere nō pōt: ꝛ poſtremum modo aduerbiū eſt. ſpōſam. h. t. a. nulla ꝯtacēōe Birria: ſed facete ſeruuli ſermōe paratiſſime narrant. Ne iſte.h.ve valde: vt ꝛ Cicero Ne iſti valde.t.ſenſus hic eſt nō id amat qđ amo nec id odio habet qđ odi:hoc eſt valde iſte inq̄t nō mecū ſentit:id amat qđ ego odi. Spōſam hic tuā:callide ꝛ ſpōſam ꝛ amat:hoc eſt neq adhuc vxor tua eſt:neq aliquid amiſit:qꝛ amat tantū. Ne iſte haud mecū ſentit:ne valde: aut vt quidā volūt o q̄. Lucilius in.x. Ne quē in arce bouē deſcripſi:magnifice inquit. Pāphile:artificioſe ꝑſonā expſſit Terentius nuptias recuſantē:ꝛ ſimul virgini ſeruauit Quā vellē:vtiq viciata vt eſſet cauſa recuſande. Nūc te ꝑ amicitiā ſuā ꝛ Pamphili. Et per amorē obſecro:ꝑ amorem ſuū tm̄ circa virginē. Principio vt ne ducas:ſufficeret dixiſſe ne ducas. Dabo equidē operam plus iſte ꝓmiſit q̄ ille popoſcit. Sed ſi id nō pōt:deeſt fieri. Sed ſi id nō pōt hoc.d.patrē retulit. Aut he nuptie ſunt tibi cordi: hoc ad Pamphilū ptinet.nō eñ vnū ꝛ idē eſt:nā ſi id eſſet. Nuptie he ſunt tibi cordi:ſuꝑuacue eſſet additū cordi aīo acuto dabo equidē opam:cū ꝓnunciatiōe legendū eſt. Plus eñ dixit dabo opam:q̄ ſi diceret nō ducā. Saltē aliquot dies ꝓfer:dū ꝓficiſcar aliquo ne videā. primo que maiora ſunt petit:poſtremo que ex his videnť minima:ꝛ hoc arte: vt Virg. Incute vim vētis ſubmerſaſq obrue puppes. ꝛ ad poſtremū. Aut age diuerſas ꝛ diſijce corpa ponto. Profer:ꝓlata:ꝓduc:differ. Dū ꝓficiſcar:aliquo ne videam:aliquo dixit vt auxiliū eſſet incertū. Audi nūc iam:correptio īpatientis qui nō ſinat audire de exilio. Ego Carine:ſinē que ex ꝓuorbus incipiūt ſera ſemp:ſed vera ꝓmittūt. Virg. Me natā.g.n.ſ.g.p.f.c. Ego Carine neutiq̄ officiū ſenſus hoc eſt:nō puto inquit hoīem liberū:qui cū nihil ꝓſtet: deberi grāz ſibi poſcat:ergo cū tibi nihil ꝓſtem:nolo mihi gratis agas.nō eñ tui cauſa fugio:quā priuſq̄ me peteres magꝭ nolebā ducere quā tu cupis. Cū nihil mereat̄:mereri eſt aliq̄d mercedis ꝓ la

Cicero. Lucilius. Virg. Vir. Mereri.

Plautus

boꝛe ſumere cū diximus nihil meretur: hoc intelligit: nihil eſt mercedis dignus accipere. Neutiq̄ vna ps eſt oꝛationis; p nequaq̄: vt alio modo dicit cū is mereat. i. pſtet: vt quiq3 ſui memoꝛes aliquos facere merendo: ⁊ nunq̄ regina negabo pmeritā: ⁊ ꝯrio ledit. Quid cōmerui: aut peccaui pater. Cū is nihil mereat: laboꝛet ⁊ mereat: vel mercedē petere debeat: vt qd meret in Ecyra. Plautus in pſeudulo. Poſtulare. id gratie poni ſibi: aut id poſtulare quo nihil mereat id gr̄e poni ſibi addi in gr̄tiam ſuā. i. ſibi grām mereri. nuptias effugere ego iſtas malo: quā tu. a. interpoſita diſtinctiōe vultuoſe hoc dicit: hoc eſt cū geſtu. Reddidiſti animū: plus dici nō potuit. Aut hic Birria: h dicticos: q̄ſi efficatioꝛem oſtēdit: ergo ad cōparatiōnē alterius refert. Facite fingite: inuenite: efficite fit qd veꝛ eſt ⁊ fingit: qd falſum eſt inuenit ne temere fiat. Inuenite g̃ agite dicit: poſt cogitationē efficite idē in effectū pducite.

Salu.

Sal. Nā ⁊ priuſq̄ incipias ꝯſulto: ⁊ vbi cōſulueris mature op⁹ facto eſt. Facite: fingite: inuenite. mire exp̄ſſit Pāphili animū nuptias recuſantis. cui q̄cquid dixerit paꝛ eſt. Qui det tibi qui, p quēadmodū: ne mihi det veteres freq̄nter ne, p nō dicebāt. Ego id agā mihi q̄ ne det: nō dixit ego nō iſtabo vt ducā: h qd ē amplı⁹: ⁊ recte vtuſq3 opa vſus ē. nō. n. ꝯtinuo duc3 Carin⁹ ſi nō duxerit Pāphilus. Sat hēo. Sat antiq̄, p ſufficit: ſatis hēo dicebāt. An vel abūdat. An tu hercle haud q̄cq̄ deeſt: effers: dicis: nūcias. Niſi ea q̄ nihil op⁹ ſunt: h eſt dat ne illa. h. p. n. Sic eſt. Apud foꝛ mō e Dauo audiui qd memoꝛ ē Carin⁹ ſe nō libēter audiſſe. Fugin hīc: ꝯminātis ⁊ arguētis ꝗſe. Ego vo ac lubēs: nemo libēter fugit: niſi coact⁹ neceſſitate: h etiā libēs dixit: qd eſt libēter

Nuptias effugere ego iſtas malo quā tu adipiſcier
Ca. reddidiſti animum.
Pa. Nūc ſi quid potes aut tu: aut hic birria
Facite: fingite: inuenite; efficite qui det tibi:
Ego id agam mihi qui ne det. Ca ſat habeo.
Pa. Dauū optime video cuius cōſilio fretus ſum.
Ca. An tu hercle haud quicq̄ mihi. niſi ea q̄ nihil
Opus ſunt ſcire. fugin hinc: Bi. ego vo ac lubēs.

❡ Dauus: Carinus: Pamphilus.

D Ii bōi boni qd poꝛto. ſ3 vbi iueniā pāphilū
Vt metū in quo nunc eſt adimam: atq3
Expleam animū gaudio. Ca. letus eſt neſcio quid.
Pā. Nihil eſt. nōdum hec reſciuit mala.
Da. Quē ego nūc credo ſi iā audiuerit ſibi patas
Nuptias. Ca. audin tu illū: Da. toto me oppido

D Ii Boni boni quid poꝛto: Hec ſcena ꝯſiliū cōtinet pſonaꝛ ad quas maxime ptinet argumētū: ⁊ hic eſt locus ī quo vt fieri ſolet fortuna mixta rebus diſpoſitis magnas turbas dat. Dij boni boni: quid poꝛto: Nō miꝛ qd inſolentius Dauus exultat: q̄ vt Simo dicebat timēdus fuit: vt ipſe Dauus etiā deſperauit ex nuptiaꝛ terroꝛe: q̄s nūc falſas ꝯperit. Dij boni. b. q. p. ex pximo repetiuit bis: h tū alteꝛ noīatiuo plurali: alteꝛ gtio ſingulari dictū ē. Boni qd poꝛto: nō ſolū coꝛpe h etiā aīo poꝛtamus tā bona q̄ mala: ſic alibi: Ne qd andꝛia appoꝛtet mali. Vt metū in q̄ nūc ē. a. atq3 ex. a. g. oꝛdine locutus eſt. prius metū adimere ſic demū gaudio pfundere: hic oꝛdo etiā in laude ſeruat. Letus eſt: neſcio quid: deeſt poſt: vt ſit poſt neſcio quid aduerbiale. Exanimatū: pteritum. perturbatū.

Sed vbi queram: aut quo nunc in om̄es ſe partes verſat querens quo dirigat curſum. Ab eo videt̄ quaſi extitiſſet: deinde q̄ſi elegiſſe quo pgat. Habeo inueni legitur ⁊ ab eo vti inuento illi dicat̄ reſiſte. Quis hō eſt. q. m. v. O Pāphile ante videt q̄ cōpleat orationē. Euge Carine: euge modo pro interiectōe poſitū eſt. Ambo oportune deeſt adeſtis: non oportūe vos volo. Daue perij: propriū eſt dolentis p̄feſtinare ad iudicāda que dolent

Exanimatū querere. ſʒ vbi' querē: aut quo nūc primus
Intēdā. Ca. ceſſas' loqui. Da. ab eo pā. daue ades
Reſiſte. da. quis hō eſt qui me vocat. o pamphile
Te ipſuʒ q̄ro. euge carine ambo oportūe vos volo
Pā. daue pij. da. qui tu potꝰ hoc audi. pā. interij
Da. Quid timeas ſcio. Ca. mea q̄dē hercle i dubio ē
vita. Da. ⁊ q̄d tu ſcio. pā. nuptie mihi. da. ⁊ ſi id ſcio
Pā. Hodie da. obtūdis. tāetſi itelligo id p̄caues ne
Ducas tu illā. tu aūt vt ducas. ca. rē tenes pā. iſtuc
Ipſum. da. atq3 iſtuc ipm nihil pericli eſt. me vide.
Pa. Obſecro te q̄ primū hoc me miſeꝝ libera metu
Da. hē. libero vxorē tibi nō dat chremes pa. q̄d ſcis
Da. Scio. tuꝰ pater mō me p̄hēdit: ait tibi vxorē
Dare ſeſe hodie. itē alia multa q̄ nūc nō ē narrādi

habet non nullum affectum qđ addidit Daue Quin tu h̄ audi mō pro immo alias cur nō Mea quidē hercle in. d. eſt. vi. certa ſentētia eſt. videt̄ Carinꝰ plꝰ dixiſſe perijſſe q̄ pāphiꝰ. Mea quidē hercle in. d. vi. eſt. ſʒ non eſt hoc plus. nl. Pāphilus dixit, naʒ qui viuit non pōt interijſſe: is autē qui viuit vitā pōt in dubio habere. Ideo ⁊ iurauit hercles. ⁊ affirmās iuſiurandū certe addidit bene certe q̄ſi illud interij falſuʒ ſit. Ita Pāphilus plus fecit periturū ſe eſſe dicēdo q̄ Carinꝰ interijſſe. Et q̄d tu ſcio mira cōpēdia q̄ cōtrahit poeta lōgitudine fabule nec tamē pdit affectꝰ pſonaꝝ. Et tu q̄d deeſt timeas Et id ſcio tāq̄ dicat nihil eſt. ⁊ id ſcio: legit̄ ⁊ ſcio ⁊ Hodie tēpus addidit tanq̄ rem ſcientis. Obtūdis. i. ſepe repetēdo dicere. obtūdere eſt trāſlatio a fabris q̄ ſepe repetūt tundēdo aliq̄d malleo. ⁊ ideʒ obtūdūt ⁊ hebetant. Obtūdis tāetſi ſincerius eſt: ⁊ melius ſubdiſtiguere id paues ne ducas deeſt ob: vt ſit ob id hoc autē Pāphilo dicit. Tu aūt vt. d. p ne nō vt poſuit hoc Carino Dixit. Atq3. i. i. n. p. eſt: ille enī hoc idem dixerat cū exclamatōe: qđ q̄ſi vanū cōtēnit. Me. v. vtrū letus ſum: an me ſpecta fidei datorem vt dici ſolet me hēs me reſpice. Obſecro te q̄ primū libera. m. m. cū p̄cibꝰ ⁊ tps admiſcuit ⁊ bene libera. pfecta enī ſecuritas liberatio noīat̄. Hem: ecce demōſtratio ē facti: Vxorem tibi non dat iam Chremes: oratore a ſūma cepit cuꝰ ptes multis dicent̄. Nō dat iam Chremes: bene iam qđ ſi nō dixiſſet intelligeret Pāphilus: Poſtea Chremetē filiā nō eſſe daturū. h̄ addito iam plena ſecuritas eſt. iā enī renūciatio eſt ppetuitatis Scio p̄paratio ē auditoris ad eam narrationē que oſtendit argumēta falſaꝝ nuptiaꝝ. Tuus pater mō me prehendit pro prendit: addita aſpiratione geminauit ſyllabā: ⁊ p̄hendit dixit q̄ſi vitantē ac fugientē. Ait tibi vxorē dare: ait proprie q2 cōtēnēda dicūtur. Ait tibi vxorē dare ſeſe. h. cōiecturā facit ex malis que p̄ceſſerūt. Ait tibi vxorē dare ſeſe. h. dicit cur primo crediderit veras dicturus ſubinde cur falſas. Item alia mlta que. n. ē. n. l. bene diſtulit narrationē ne audiret Carinus ⁊ Birria, dolos ſtruere aduerſum vigilantiſſimū ſenē. Item alia multa q. n. n. ē. n. l. cōmoda narratio a neceſſarijs tantū, minas aūt ſenis preter miſit ne corrūperet bona q̄ nūciabat. Que nūc nō eſt argumētū eſt q̄rere potuiſſe cū q̄ territus, nā timor curam

parit. Narrandi locus: modo tempus ⁊ ſpaciū eius. Que nunc non eſt narrandi locus: nō vult dicere ꝙ inimiciter ſecū egerit ſenex: ꝙ ꝗ inſtet nuptijs: ne Carinū Birriāq; de ſpe deijciat: quos vult ſecū amitti ne vxorē Pāphilus ducat. Cōtinuo ad te ꝓperās: vide ꝙtū ꝓperans dixerit: ⁊ ꝓcurro vt cōtinuationē curſus oſtēderet. Ubi te non inuenio ibi: mō nō eſt aduerbiū loci ſed tpis pro poſtꝙ. Ubi te non inuenio ibi a ſūmo ad imū diuiſiones: quib⁹

dicta ⁊ facta ptinēt: ſub q̄ rū gn̄e ſunt ſpēs nō dctōrū ſ̄ fctōꝝ cū cōſideratiōe rerū pſonaꝝ q̄. Nuſꝙ: deeſt vidi. Forte ibi video hui⁹ Birriaz deeſt ſeruū ⁊ recte dixerat eū apud forum modo e Dauo audiui Rogo. negat vidiſſe: mira breuitas ⁊ imitāda Paululū obſonij hinc eſt qđ ait: nimiuz ꝑparce facere ſumptū Ipſus triſtis

Locus. cōtinuo ad te ꝓperās ꝓcurro ad forū vt dicā
Tibi hec. vbi te nō īueio: ibi aſcēdo ī quēdā excelſuz
Locū. circūſpitio. nuſꝙ ibi forte huius video birriā
Rogo. negat vidiſſe te ſe. mihi moleſtū q̄d agā cogito. Redeūti iterea mihi ex ip̄a re īcidit ſuſpitio. hez
Paululū obſonij: ipſ⁹ triſtis erat: de īprouiſo nuptie
Nō coherēt. Pa. quorſū nā iſtuc: Da. egomet ꝯtinuo
Ad chremetē cū illo aduēio. ſolitudo an̄ hoſtiū. iā id
Gaudeo. C. recte dicis P. ꝑge. D. māeo. ītea ītroire
Nemiez video. exire nemiez: matronā nullā ī edib⁹
Nihil ornati: nihil tumſti. acceſſi ītro aſpexi P. ſcio
Magnū ſignum. Da. non videntur
Conuenire hec nuptijs. Pā. non opinor.
Da. Opinor narras: nō recte accipis. certa res eſt
Et puerū ꝯueni chremi ide abiēs olera ⁊ piſciclos

de improuiſo nuptie mire ⁊ moraliter. ex his eī q̄ facta non ſunt dicit qđ feciſſe deberet et de īprouiſo nuptie ꝓnūciādū. Egomet cōtinuo: ⁊ bn̄ cōtinuo: vt ſi ab vtroq; hoc fieret eſſet vera ſuſpicio Daui. Ego met cōtinuo: deeſt dico: vel cōſuetudine dictū eſt: ⁊ eſt Egomet: vna pars orationis eſt. Chremē ⁊ Chrementē dicimus Darē ⁊ daretē. Cuz illuc aduenio: ſolitudo ante hoſtiū: ſigna ab his q̄ ſunt q̄ nō eſſe diceret. Solitudo ante hoſtiū

Uirgil. q̄ſi cōuentū ⁊ nō cōſentientē filiū excitat ad gaudiū leticia ſua. Jam id gaudeo. Sic Uir. Cū venit auleis ⁊c. Recte dicis ꝑge ⁊ vultū enūciādū h̄ dicit Pāphil⁹. Maneo ne tpis fuerit dilatio. Interea tpis loci ſignificatio. Introire neminē: non facti. Exire neminē q̄d ſi in

Archaiſmos ſic Saluſtius tus erāt: ideo ait exire neminē. Nichil ornat archaiſmos ſic Saluſtius. Ego ſenati decreto ſeruiendū ne ſit. Magnū ſignū ꝓprie ꝑ argumēto. Nō videt̄ cōuenire a ſequētib⁹ argumētū. Nō opinor daue: ille opinionē accōmodat tm̄: hic mltū attribuit ꝯiecturis. Opinor narras: qm̄ argumēta ſunt ⁊ cōiecture opinionē dixit. nā ꝯtra opinionē certa res ē: q̄ aūt opiamur putam⁹: q̄ putam⁹ īcerta ſunt Opinor narras: pene ꝯ ꝓima ad ſcđaz pſonā. Olera ⁊ piſciclos minutos: ſufficeret diminutiue piſciculos dixiſſe qđ ſic minutos dixit: ⁊ ꝑciū obolo eſſe ēptos: q̄ eſt vltia nūmoꝝ ſignificatio. Sunt eī genera piſciū minutoꝝ que magno veneant precio. hic ergo etiā de ꝑcio viliſſimos piſces ſignificauit ⁊ qđ ſic minutos: non oībus: ſed in cenā ſeni dixit: vt ob ſenatiōis oñderet cāz. Olera ⁊ piſciculos: qđ ſup̄ gn̄aliter: paululū obſonij hic ſpālr̄ dixit. Etiā puerū inde abiēs ꝯueni Chremē ſic chremi vt Ulyxi vt Achilli Etiā puerū: etiā pro preterea. In cenā ſeni: miſere ſeni: cuius eſt maior cura domi. Nullus ſum: pro non ſum: vt alibi. Nullus dixeris. quid ita vna pars orationis. Ridi-

culũ caput pro toto hoīe. nemo em̃ ore cõtẽptu ex alijs mẽbris hoīez velit ſignificare: ⁊ eſt ſynodoche tropus. Quaſi neceſſe ſit ſi huic non det te illam vxorẽ. d. Oſtendi vitioſum hoc eſſe: in quo altero ſublato non neceſſario alterũ reliquatur Si huic non dat te illã vxorẽ ducere: hic laborat Dauus quẽadmodũ Philomenã Carin⁹ ꝓprijs laborib⁹ ꝓmereat̃ vxorẽ. vt. Si huic nõ dat te. i. u. d. Artificioſe Dau⁹ Carinũ excitat

ſferre emptos obolo in cenã ſeni. Ca. liberatus ſuz
Hodie daue tua opa. Da. ac nullus q̃dẽ. Ca. Quid
ita: nẽpe huic prorſus illã nõ dat. Da. ridiculũ. Ca
put. q̃ſi nccẽ ſit ſi huic nõ dat te illã vxorẽ ducere. Ni
ſi vides: niſi ſenis amicos oras: abis. C. bñ mones
Ibo. tametſi hercle ſepe me ⁊ mea ſpes hic fruſtrata eſt vale.

Pamphilus: Dauus.

Quid igit̃ ſibi vult pater: cur ſimulat: Da. ego
Dicã tibi. ſi id ſuccẽſeat nũc q: nõ dat tibi vxorez
Chremes ipſus ſibi eſſe iniurius videatur. neq; id
Iniuria priuſq̃ tuũ vt ſeſe hẽat aĩmũ ad nuptias
Perſpexerit. ſz ſi tu negariſ ducere ibi culpã i te trãſ
feret. Dẽm. tũ ille turbe fiet Pa. quid vis patiar
Da. pater eſt pãphile. difficile eſt ei verba dare. tum
Hec ſola eſt mulier dictũ ac factum inuenerit
Aliquã cãz q̃obrẽ eijciat opido. P. eijciat. D. cito
Pã. Cedo igit̃ q̃d faciã daue: Da. dic te ducturuz.

ſi fieri poſſit adiuuet̃ negociũ Pamphili duz ille ſibi prouidet Niſi vides ꝓuides. Ambis magnarũ rerũ deſideriũ ⁊ appetitus ambitio dicitur Uale cõfirmata re a factis ⁊ a pſonis deliberatiua naſcit̃

Quid igit̃ ſibi vult pater: Hec ſcena de liberatione cõtinz Daui et Pãphili: ⁊ bene igitur ſi em̃ falſe ſunt nuptie Quid cogitat ſtomache: ⁊ hoc dixit ſibi: vt ille qui vult ꝯcurſus ad amnẽ. ſi id ſuccẽſeat: id: ob id: poſt id. Neq; id iniuria neq; adeo iniuſtus ſibi videbit̃: vt ſe iniuſticie ipẽ condẽnet. Ad nuptias pſpexerit: pſpicere eſt ad plenũ ⁊ pfecte videre. Tum ille turbe: ille ad terrorẽ retulit. Quid vis patiar: hoc eſt patiar me vxorẽ ducere. Pater eſt Pamphile: hoc vultuoſe ꝓnũciandũ eſt. ⁊ mire pater dixit: vt ipſo nomine videatur habere auctoritatẽ: ⁊ veluti dormitantẽ ⁊ oblitũ poteſtatis paterne his rebus excitat. Pater Pamphile reſiſtere difficile eſt: hec ſola eſt mulier. Quid vis patiar: ſunt qui quid vis: pro quicq̃d euenerit intelligant. q: dixerat. Adeon me ignauũ putas. alij pronũciat vt ſit ſenſus: quid me vis facere an vt hoc patiar vxorem mihi dari. Pater eſt: a neceſſario argumentũ: difficile eſt reſiſtere: hoc contradicere. Pamphilo difficile ꝑnicioſuz Glycerio. Sola autẽ ſine defenſoribus ꝓprijs. ⁊ ſola ⁊ mulier dixit. Sola ſine auxilio ac per hoc deſerta. Difficile eſt deeſt reſiſtere.
Dictum ac factũ: prouerbiũ celeritatis vel cito dictum ac factũ inuenerit pro inueniet coniunctiuo modo pro indicatiuo vſus eſt: ⁊ hec honeſta locutio. Quãobrem eijciat. o. callide ad eũ periculũ ſe cõuertit: cui plus amator timet q̃ ſibi ideo vincitur ſtatim apparet autez Dauũ male ſuadere. q: tum caueat Pamphilo: tum cum maxime formidet ſenem. Oppido ex ciuitate. Eijciat: miratur ⁊ ſtupet Pamphilus. Cito illo admiranti: hoc etiam confirmat addidit ⁊ tempus ſcelentatis. Cedo ſingularis numeri eſt: cetera tempora pluralis tantuz. vt ſalue ſaluete. Dic te ducturum: pronuncia dic quaſi rem facilem: ⁊ nullus preiu-

Ambitio

Perſpicere

dicꝯ. Dic te dicturum: hoc eſt qđ ab initio nitebatur. Egon dicam ego emphaſim hꝫ hoc eſt vel quē non oportеat dicere: vel quē non cōueniat fallere atq; mentiri. Cur non: nō interrogat: ſed falſitatē rei oſtēdit. Nunq̄ plus hꝫ negationis q̄ non. Ex ea re quid fiet vi- de vt ab illa excludar. hac cōcludar: mire hanc cum pnomie ſignificat dicēs ab illa. illic nec ſexum ſeruauit ne vxor eſſe videatur. ⁊ ex ferarū tranſlatōe cōcludar dixit: vt alibi cōcluſam hic hēo vxo- rem ſecuā. vt ab illa exclu- dar. nā aliud infert qđ in- telligit Dauū dicere. Nēpe ſi eſſe hoc o- pinor dictuꝝ patrē cōiectu ra atq; diui- natio: an hoc an illud ven- turū ſit. Nem pe ſic eē opi- nor a limita- tione di citur enī hoc nēpe a poſſi bili. cedo q̄d obiurgabit: cedo ſingula riter tantū: ce tera pluralit Hic reddas: omīa. hic ad

Pā. hez. Da. q̄d ē: pā. ego ne dicā: Da. cur nō pā. nūq̄
ſfaciā Da. ne nega pā. ſuadere noli hoc Da. ex ea re
quid. ſfiat vide pā. vt ab illā excludar: hac ꝯcludar
Da. nō Jta eſt. nēpe ſi hoc eē opinor dictuꝝ patrē
Ducas volo vxorem hodie. tu dicam inquies
Cedo quid iurgabit tecum. hic reddes omnia
Que nūc ſunt ei certa conſilia: incerta vt ſient
Sine oī piculo. nā hoc haud dubiū ē qui chremes
Tibi non det gnatam. nec tu ea cauſa minueris.
Hec que facis. ne is mutet ſuam ſententiam
Patri dic velle te. vt cū velit tibi iure iraſci. nequeat
Nam qđ tu ſpas ppulſabo facile. vxorē his moribꝰ
Dabit nemo. inueniet iopē potiuſq̄ te corrūpi ſinat
Sed ſi te equo aīo ferre accipiet negligētē feceris
Alia ocioſus queret. aliquid interea acciderit boni
Pā. Jtan credis: Da. haud dubiū quidē eſt id.

Uirgilꝰ uerbiū loci non eſt ſed aduerbiū tēporis. Ut Uirg. Hic annis grauis atq; a. m. a. Reddes facies: reſtitues. Cedo quid obiurgabit ab vtili. Jncerta vt ſicut: hic eſt euētus ſine omi pe riculo hoc eſt ſine ducenda Philomena. Nam hoc haud dubiū ne cōſentiat Chremes filiā dare. Nec tu ea cauſa. m. hec que. f. ne is mutet ſententiā ſuā: nec tu ea cauſa minueris. hoc eſt qđ ſup id mutauit qm̄ me īmutatū videt. Nec tu ea cauſa minueris. q̄ pmiſiſti te eſſe di cturū. Ne is mutet ſniam Chremes ſcꝫ ne is mutet ad conſiliū reddit: ⁊ cōtingit euētū. Pa tri dic velle te vt cum ve. ne. bi. i. n. ſed ne ſecurus qđ non ſit Chremes daturus filiam ſuā paruifaciat iram patris ⁊ neget vxorem ducere: vtpote fretus neminē alium ſibi cōmiſſurū

Sperare Timere coniugem. Nam quod ſperas: ſunt qui ſperas pro timeas habeant. Nam quod tu ſperas: illam daturum. Propulſabo: hoc eſt cauſam manem eſſe monſtrabo id eſt oſtendam nihi- lominus te eſſe ducturum aliam vxorem: etiam ſi hanc non duceris. Propulſabo eleganter pro id quod eſt repellam. Uxorem his moribus deeſt aliquid: vt ſit his moribus agenti: aut his moribus predicto. Uxorem his moribus dabit nemo ne alteram querat. Jnueni- et inopem: inueniet inopem: ſed ne inopem querat inueniet. inopē ſunt qui dici putant inueniet inopeꝫ potius q̄ te corrūpi ſinat. Sed ſi te equo aīmo ferre accipiet negligentē feceris: hoc eſt etiā ī paratis nuptijs. Alia ocioſus ex ocio hoc ſecurus Jnterea aliquid: mortē patris adoleſcentis in delicto pro bono ſeruꝰ oſtendit. Accidérit ⁊ ad cām refertur: ⁊ certe q̄ mortē patris bono denūciat. Nota Acciderit etiam pro bono et adhuc ⁊ apud veteres frequētatū. Haud dubiū id quidē eſt plus intulit q̄ interrogatus ē

Uide quo me inducas: in eadē tranſlatione ꝑmanſit: q: ſurſum dixit. Hac cōcludat bona economia: vt mox iuſte ſuccēſeat. Pāphilus Dauo. Quin taces: cur nō ſecurus ſignificat: nam nō tacere ſecuꝝ eſſe dicit̄: vt in Adelphis: Tace egomet cōueniā: ⁊ ideo ille vt ꝯſenti re dicēti tacens videret̄ ait: dicā vt ſcias illū nō ſilentiū ſed ſecuritatē īperaſſe. Quin tacēs correptio eſt ſilentiū ꝑcipientis de eo dūtaxat. Carino ne timeat de nuptijs. i. eſto ſecurus: nā nō tacere ſecuri eſt. Puer aūt ne reſciſcat: videt̄ hoc illi ꝯtrariū eſſe qd̄ dixit: quicqd̄ pepeRiſſet. d. t. ſic ergo ſoluit̄: qd̄ ibi ſuus cū ſtomacho dixit. hic tn̄ Pāphilū verecūde locutū accepim⁹. Puer aūt ne reſciſcat: aut diuinat aut puer. p quolibet ſeru ſobolē: hoc eſt ſerū: vt quicqd̄ peperit decreuerunt. ⁊. vt

Pā. Vide quo me inducas. Da. quin tace:
Pā. Dicam. puer autē ne reſciſcat mihi eſſe
Ex illa. cautio ē. nā pollicit⁹ ſum ſuſceptuꝝ. Da. o.
facinus audax. Pa. hāc fidē ſibi me obſecrat: qui
Sciret ſe nō deſertuꝝ vt darem. Da. curabit̄. ſed
Pater adeſt caue te eſſe triſtē ſentiat. Da. faciam

Simo: Dauus: Pamphilus:

Reuiſo quid agāt aut quid captent cōſilij
Da. Hic nūc nō dubitat qn̄ te ducturū negeſ
Venit meditatus aliunde ex ſolo loco
Rationem ſperat inueniſſe ſe
Qua differat te. proin tu fac apud tē ſies
Pā. mō vt poſſum daue. D. credo inq̄ hoc mihi
Pāphile Nunq̄ hodie tecum cōmutatuꝝ patrē

Greci puer   Homerus   et Horatius. Dicā ⁊ alciden: pueroſq; lede. Cautio eſt: cautiōe op⁹ eſt hoc eſt cauēdū eſt. Naz pollicitus ſum ſuſceptuꝝ ꝑmiſſio ⁊ pollicitatio eandē vim habent: ſed pollicitatio maioꝛis aſſeuerātiōis eſt. Hanc fidem. Oꝛdo eſt. vt cū hanc fidē ſibi darē me obſecrauit: qui ſciret nō deſertuꝝ ſe. Curabit̄: nō curabo: ſed impersonaliter cū difficultate quod quaſi arduū ⁊ graue oſtendit.

Horatius. Promiſſio et pollicitatio.

Reuiſo quid agāt: aut quid. c. c. Hec ſcena nōdum iniecit erroꝛis fabule: ⁊ periculū comicū. facit etiā executiōem ꝯſilioꝝ. Reuiſo quid agant: aut quid captent cōſilij. Quid agāt: auribus opus eſt. Quid captēt: prudētia: ⁊ ſagacitate: ⁊ qd̄ ſupꝛa dicit nō penituit idē repetere: obſerues filiū: quid agat: cū illo cōſilij captet. qd̄ eī prudēter dictum fuerit nō piget repetere. Actio tantū ex his tribus ꝯſtitit: cogitādo: dicēdo: gerendo. Reuiſo: redeo: vt videā. Quid agāt: quid reſpondeāt: quid dicant. Hic nūc nō dubitat: nō dixit ſenex: aut pater: ſed hic cū odio: qm̄ animo aduerſo loquit̄. Ex ſolo loco: ſolo deſerto: vbi meditari facilius poſſit. Et oratōem dicit: qd̄ quaſi ad plenū cogitari potuiſſet: quippe meditatus aliūde. Ex ſolo loco. Menander   Venit meditatus aliūde: terroꝝ obiurgaturi patris: hoꝛtatio eſt ad ꝑmittendū Pāphilo: quid iubet̄. Qua differas: diſturbet ⁊ in diuerſum ferat. Virgilius. Atq; arida. c. d. n. ⁊ in adelphis. Miſerā me differoꝛ doloꝛibus: hoc eſt in diuerſum rapit: diſſipat. Proin tu fac apud te ſcies: ne nō timeat cauet Dauus: ſed ne amore a ꝯſilio ſuo alienet̄. Pāphilus. Apud te ſi es ꝑparatus: cui ꝯtrarium eſt nō ſum apud me. Mō vt poſſim: Daue: vt. p ne nō. Modo vt poſſim a poſſibili poſſim apud me eſſe. Nunq̄ hodie ab vtili euentū. Nunq̄ plus aſſeuerationis habet q̄ nō vt Virgilius. Nunq̄ omnes hodie moriemur inulti. Commutaturū patrem. Jurgium

Virgil.

Virgilius.

habiturum.hoc eſt em̄ verba mutare. Commutatur:altercatur. Sic in phormione. Tua vō cōmutabis verba inter nos hodie h̄ dabis:atq̄ accipies .id eſt iurgabis. Ego puto cō mutare ꝟba:hoc eſſe ꝑ bonis dictis mala ingerere.hoc eſt iracundia in maledicta cōpelli.

Herus me relictis rebus oībus.p. Vide ꝙ mire eū oēs cōſulto cōſilio ſibi agere videant:tn̄ oēs reꝝ exitus inopinato ludificant. Herus me.r.r.o. Ad hoc veniet Birria vt in merore cō culcet Cariniū: ⁊ in hac ſcena q̄tuoꝛ pſone ſine īplicatiōe intellectus loquunt. Her m.r.r.o. ipōnit man⁹ rebus:cū pficitur id qđ ceperit:vt Virgi. Imponit regina manum. Relinquunt vero res cū impfecte dimittuntur. Itē Vir. Atq̄ ope in medio deſi pa.r.a. pamphilū hodie obſuare Obſernatio duplex eſt:vel captiōis:vel obſequij:

Imponere manū
Relinqre.
Virgil.

Unum eſſe verbum: ſi te dice ducere:

Birria: Simo: Dauus: Pamphilus

Herus me relictis rebus oib⁹ iuſſit pāphilū
Hodie obſeruare:vt quid ageret de nuptijs
Scirē. id ꝑpterea nūc hūc venientē ſequoꝛ
Ipſum adeo.pſto video cū dauo. hoc agā.
Si. Utrūq̄ adeſſe vido. Da. hem ſua. Si. pāphile.
Da. Quaſi đ iprouiſo reſpice ad eū. Pa. hem pater
Da. Probe. Si. hodie vxorē ducas vt dixi volo
Bi. Nūc noſtre timeo parti quid hic r̄ndeat Da.
Neq̄ iſtic neq̄ alibi tibi vſq̄ erit i me mora. Bi. hez
Da. Obtinuit. Bi. q̄d dixit: Si. facis vt te decz quū
Iſtoc qđ poſtulo ipetro cū gr̄a Da ſūz ꝟ⁹ Bi her⁹
Quantū audeo ab vxore excidit ſi.i nūc intro ne in
Mora quū op⁹ ſit ſies Pa. eo Bi. nulla ne in re eſſe
Cuiq̄ hoim fidē.veꝝ illđ ꝟbū ē vulgo qđ dici ſolet

Herus me.r.r.o.adeo ꝑpoſuit negocij rebus oībus. Id ꝑpterea nunc hūc.u.s.neceſſe eſt aut alteꝝ eſſe ſupuacuū:aut ꝑpterea poſt accipiēdū: Hoc agā:in geſtu eſt:nā eſt figura corꝑis obſeruantis quid agat. Utrūq̄ adeſſe video:⁊ Dauū et Pāphilū. Quaſi đ improuiſo reſpice ad eū:intereſt eius qui repēte aſpexerit. nā videbit nihil doloſe locuturus:vt reſpexit ad vrbē quaſi dixi đ īꝑrouiſo.r.ad eū.ſ.ne mediata intelligit habuiſſe ꝯſilia. Hodie vxorē. d.u.d .u.nolo ⁊ volo:nimus īperioſa ⁊ ſupba dictio eſt: vt alibi. Piſces ceteros purga.d.u.m.a.s.ſ.l.p.u.c.u.e.p.volo. Nūc noſtre timeo parti .q.r. In me mora:recuſantis ē magis ꝙ volētis ꝯſentio:ea ſignis ac tepida: ſi penit⁹ ꝯſideres. Hem:ꝑculſus h̄ dicto Birria interiectiōe mag⁹ ꝙ ꝟbo exclamauit. Cū iſtuc qđ po.ī nimis obſeq̄nter locutus ē pater.⁊ poſtulo oro iubeo:⁊ īpetro:ꝑ extorq̄o:poſtulo iuſte volo.petimus em̄ q̄ ꝑcario.poſcimus īperioſe.poſtulamus iure. Quid dixit:nota Birrie pſonā q̄rtā:ſed nō ad mixtā ipetro:ꝑ cū impetrē. Herus ꝙtū.a.ab.u.ex. Credere ſpe dicunt q̄ leuati aīo a ſummo ad inferioꝛa labunt. Uxore:h̄ eſt matrimonio ac nuptijs. Sū verus .i.ꝟdicus:vt falſus ꝑ falſidicus. Uxore excidit:qđ greci dicūt. Nulla ne in re eſſe cuiq̄ hoim fidē:nō in nullis terris:ſꝫ ne ī terris neq̄ ī pſona:vt Virg. Nuſq̄ tuta fides:⁊ in amore fracta eſſet ab eo quē ſubijſſet.b.c.e.p.audierat alibi Terētius. Cuius tu fidē ī pecunia pſpexeris vereris ei ꝟba credere:vbi q̄d mihi nihil eſſet h̄ ad rē pſpexerit. Veꝝ illud ꝟbū: eſt id ꝑuerbiū ⁊ ſnia; ⁊ ſic veteres verbū ꝑ ſnia.

Vir.

Omnes ſibi male melius q̃ alteri ſic alibi: Proximus ſuz egomet mihi. Ego illam vidi.n. ſ.b. hic corrigitᷣ a poeta qd̾ ꝑ iracundiã dixit Pamphilus. Aliquid monſtri alũt memini videre ⁊ memor ſum me vidiſſe: aut memini videre ⁊ nõ videre. hoc eſt intelligo: ſcio: aut memini q̃ viderim memini videre ꝑ vidiſſe. Ennꝰ. Memĩ me q̃ fieri pauidũ. alibi. Sic memini videre nõ ui ꝓbare. Forma bona diſtinguitᷣ. Quo eq̃or: quo hoc eſt quare. eq̃or Pamphilo beniuolentiã nõ iratus vel minus iniquus Si ſe illã in ſomnis ꝑ noctez ait Vir. Libera dies ſomniq̃ʒ pares.u.ſ.h. vt Plautꝰ. Miris modis ludos faciunt homibꝰ miriſq̃ʒ exẽplis oĩa i ſomnis Det nunc. q̃r vl̾go dicitᷣ cũ illa manere: cũ illa dormire alij in ſomnijs vigilãs ſed melius ꝑ noctem.

Memini memor ſuz

Virgiliꝰ

Plautus

Oẽs ſibi eẽ meliꝰ malle q̃ alteri. ego illã vidi vꝰginẽ
Forma bona memini videre: quõ eq̃or ſuz pãphilo
Si ſe illam in ſomnis q̃ illum amplecti maluit
Renunciabo: vt pro hoc malo mihi det malum.

Dauus: Simo.

Hic nunc me credit aliquam fallaciam
Portare. et ea me reſtitiſſe hic gratia.
Si. Quid dauus narrat: Da. eq̃ʒ quicq̃ nũc quidẽ
Si. Nihil ne: hẽ. Da. nihil ꝓſuſ. Si. atq̃ expectabã
Quidẽ Da. preter ſpẽ eueit ſentio. hoc male hʒ virũ
Si. Potis ne mihi verum dicere: Da nihil facilius
Si. num illi moleſte quippiã he ſunt nuptie:
Propter hniuſce hoſpite conſuetudinem.
Da. Nihil hercle. aut ſi adeo bidui eſt: aut tridui
Hec ſollicitudo noſtin: dein deſinet:
Etenim ipſus ſecũ eam rem recta reputauit via.

Hic nũc me credit. a.p f. Hec ſcena dolos cõtinet vtriuſq̃ʒ ꝑſone quibꝰ vtraq̃ʒ capit ⁊ capitᷣ miro modo. Hic nunc credit aliquã ſibi fallaciã. Dauus ita videtᷣ loq̃ vt nullus ſpectator audiat. ſed hoc ait vt velit audiri a ſene. Gratia: gr̃a veteres ꝓ cauſa ponebãt. Quid Dauus narrat: videtᷣ illi blandius locus eſſe Eque q̃cq̃ nũc q̃dẽ: bene nũc quidẽ: ſimilitᷣ nũc nihil vt pauloante cũ dixit Id ꝑplus curat. ſ. Eque q̃cq̃ nũc q̃dẽ hoc eſt nihil. Nihil ne. Hem: hem interiectio ẽ irati aduerſuz eũ q̃ negat ſe aliq̃d locutũ eſſe ſimltᷣ q̃d ſit eque q̃cq̃ nũc q̃dẽ ſenex explicãdũ dat Nihil ⁊ eſt antiquoꝝ pro nihil. Nihil prorſus. i. neq̃ʒ prorſus nihil prorſus dicitur in quo nulla eſt ãbiguitas ⁊ eſt cõfirmatio negãtis. At q̃ expectabã quidẽ expectamus tam bona q̃ mala: ſperamꝰ bona. Preter ſpez euenit: pt̃er ꝑ cõtra vt preter etatẽ tuã. Hoc male hʒ. u. ironicos virũ dixit deffeſſuz ſenẽ: mõ. n. virũ iocularitẽr dixit. Virũ ad vituperationẽ cũ ironia ad laudẽ mõ ſumitᷣ ironia. Potis ne michi. u.d. Integrũ potis ne. ꝑpotis. vt Vir. Nec potis ionios. f.e.s. ⁊ deeſt illi. eſt em̃ nomẽ dotꝫ. ⁊ facit potis potior potiſſimꝰ. Nũ illi moleſte. q.h.ſ.n. q̃ppiã ſignificationẽ minime rei. Propt̃ huiꝰce hoſpite ꝯſuedmẽ: Hec oĩa ꝓnoibꝰ bñ mollita ſunt. ⁊ em̃ atrocia ſũt ſi cũ ſuis noibꝰ nuda ponantᷣ. Huiuſce hoſpite nõ meretricꝫ ⁊ ꝯſuetudinẽ: nõ amorẽ dixit. ita oĩa extenuat. vt Dauꝰ audeat cõfiteri. Aut ſi adeo bidui eſt aut tridui: bñ ait ſi adeo ne ſi ſibi oĩno negaret: cur igitᷣ triſtis ẽ ille diceret. Sollicitudo ꝑpt̃ tᷣbatõez. Noſti deĩde deſinet. i ſignificatõez mł̃toꝝ q̃ ꝯpẽdio facimꝰ: noſtin dicimꝰ. Eã rẽ reputauit via retractauit. q̃r putare purgare ẽ. vñ ⁊ arbores ⁊ vi-

expectare ſperare

Virgiliꝰ

tes putare dicimus. Uia conſilio ratione. Laudo: ſenex inducitur ⁊ credit. Dum licitum eſt: ⁊ licitū eſt ei ꝑ te hoc eſt dū tu pmiſiſti ⁊ mire hic vtit̄ ꝟbis ſenis ipſe eñi ſup̄ dixit. dū tē-
Ferre pus ad eā rem. t. s. a. u. e. s. Dum etas tulit. Duꝫ eſſet etas imatura nuptijs. Tulit duo ſig-
nificat: attulit: ⁊ abſtulit: paſſus eſt: ⁊ ptulit. Duꝫ licitū eſt ei: ſic ⁊ placitū ⁊ pudicū dicebāt que nos placuit puduit. Tum id clam. c. bene clam. q: nūc liq̄do apparet Pampilū volūtatē ꝑpoſitūq; mutaſſe. Tū id clam cauit ne vnq̄ infamie ſibi eſſet mire vtitur ſenis verbis ipſe eñ ſup̄ dixerat dū tps ad. e. r. t. s. a. u. e. ſ. Nunc vxore opus ē a. a. u. a. q̄ſi denūciatōeꝫ quādā neceſſitatis ſeni impoſite. vt bene appulit q̄ſi ab iactatione fluctuum marini eſtus. Nas eñ tempeſtates hēt amor: ⁊ ſic dixit ad vxorē aīm appulit. vt ſupra aīm ad. ſ. a. Subtriſtis. u. e. a. m. ſub tēperamentū eſt plene pronūciationis. vt ſubridet: non ad plenū triſtis aut ridet vt cōfeſſionē eliceret. Subtriſtis. u. a. m. mire ſeruatū eſt in adoleſcēte libero ⁊ in amatore nam ⁊ honeſto iuueni non cōgruebat verſipellis vult⁹: ⁊ in amatore abſurdū fuerat ingeniū celare triſticiā. Jtaq; nec ad plenū triſtis fuit. q: dixit occultāda res erat: nec gaudiū fuerat. q: inge-
Succēſere niū ⁊ amatoris neceſſitas in triſticiā trahat. Sed eſt qꝺ ſuccēſeat tibi: qꝺ ille a ſummo ad imū oppoſuit: hic cauſe deriuationē oppoſuit. Quod ſuccēſeat tibi: ſuccenſere potioris eſt: ſuccenſere in re graui ⁊ iuſta iraſci. Puerile eſt: apparꝫ Dauū nūc querere q̄d reſpondeat ⁊ ad quā cauſaꝫ deruet auerſa ſuſpitione triſticiā Pāphili: quā aīaduertit ſenex. Puerile eſt nihil eſt: vtrū magis ideo ſuſpēdit vt ſenex audire deſideret: an q: nec dū ꝯuētus eſt cauſaꝫ cōtra rependendā ꝑpoſitionī ſenis. Nihil eſt: videt̄ iuuenire non poſſe. Ait nimiū ꝑparce facere ſuptū: mirū ipm dicere velut fecit: ⁊ nimiū ꝑparce facere ſumptuꝫ: pepcit ne diceret ſordide ⁊ pturbati iudiciū ē. q: ſeipm ꝓ noie poſuit. Meoꝝ equaliū. q. equaliū etate: potiſſimū dignitate: ⁊ eñ potis tior. tiſſim⁹. facit. Nunc ⁊ qꝺ dicendū hic fiet: bene id vbi nō ſit adoleſcēs. Tu quoq; ꝑparce: bene quoq; quaſi dicat cuꝫ ille peccat qꝺ pueriliter ſuccēſeat tu quoq; peccas: ꝑparce nimiū faciēdo ſumptū. Tu quoq;. p. n. ⁊ ꝑparce: ⁊ nimiū cū vnū ſufficeret nimiā vituperationē inducūt. per eñ ⁊ nimiū vituperatio eſt: vt neq̄d nimis. Nō laudo. q: ꝑparce ⁊ q: nimiū. naꝫ parce agere laudis: nimiū peccati. Non laudo: magna moderatione nō laudo dixit potius q̄ reprehendo vel vitupero. Cōmoui: ideo cōmoui. q: argumenta dixit ſenis: quibus proditur non eſſe veras nuptias. Cōmoui: ſupra ſollicitaui dixit modo cōmoui: ⁊ cōmoui dixit apud ſe: vt ſpectator audiat non ſenex.

Si. Laudo Da. dū licitū eſt ei: dūq; etas tulit
Amauit. tum id clam cauit: ne vnq̄ infamie
Ea res ſibi eſſet: vt virum fortem decet
Nunc vxore opus eſt. animū ad vxorē appulit
Si. Subtriſtis viſus eſt eſſe aliquātulum mihi
Da. Nihil ꝑpter hāc reꝫ. ſed eſt qꝺ ſuccēſeat tibi
Si. Quidnā ē: Da. puerile ē Si. q̄d ē Da. nihil eſt
Si. quī dic q̄d ē: Da. ait te nimiū ꝑparce facer̄ ſuptū
Si. me ne: Da. te. vix inq̄t dragmis ē obſonat⁹ decē
Non filio videtur vxorē dare. quem inquit
Uocabo ad cenam meoꝝ equalium. potiſſimū
Nunc. ⁊ qꝺ dicendū hic fiet. tu quoq; ꝑparce
Nimium. non laudo Si. tace
Da. Cōmoui Si. ego iſte recte vt fiant videro

Quidnam hoc rei eſt: verba ſunt ſecū cogitantis ſenis: aut de his que nūc locutus eſt Da-
uus: aut de aduentu mulierꝝ: que in ſcenam veniant. Quidnā hoc eſt rei: pulſatus eſt ſenex
argumento falſarꝝ nuptiarꝝ: paululū obſonij: tanq̄ ſe illuderet Dauus. Quid hic vult vete
rator ſibi. Veterator eſt vetus in aſtutia: ⁊ qui vna re callidus. ⁊ hi duo verſus oſtēdūt pul
ſatum eſſe ſenem ex argumento falſarꝝ nuptiarꝝ illo argumento quod ait paululū obſonij:

Quidnā hoc rei eſt: quid hic vult veterator ſibi:
Nā ſi hic mali eſt quicq̄: hem illic eſt huic rei caput

Miſis: Simo: Dau⁹. Leſbia: Glyceriū

Ita pol quidē res eſt: vt dixti: leſbia:
Fidelē haud ferme mulieri inuenias vir.
Si. Ab andria eſt ancilla hec. q̄d narrat: Da. ita eſt
Mi. Sȝ h pāphil⁹. Si. q̄d dicit: Mi. firmauit fidē
Si. Hem Da vtinā h ſurd⁹ aut hec muta facta ſit
Mi. Nā qd̄ peperiſſȝ iuſſit tolli. Si. o iupiť q̄d audio
Ego: actū eſt: ſiquidē hec vera p̄dicat Leſ. bonū
Ingeniū narras adoleſcētis. Mi. optimū. ſȝ ſeqre
Me intro ne in mora illi ſies cum opus ſit
Leſ. ſequor. Da. quod remediū nunc huic malo
Inueniā: Si. q̄d hoc: adeon ē demēs: ex pegrina
Jam ſcio. ah vix tandē ſenſi ſtolidus.

tanq̄ ſe illuderet Dauus Sūt ergo v̄ba vt dixim⁹ ſecū cogitantis ſenis: aut de his q̄ nūc Dauus locutus eſt: aut ꝺ aduētu mulierꝝ que in ſcenam veniūt modo. Nā ſi h eſt mali q̄cq̄: ſi pmiſſa nō cōpleuerit Pāphil⁹. Ille eſt huic rei caput caput eſt origo et ſumma v-niuſcui⁹ꝗ rei vt Virgilius O latij caput horū et cauſa malorꝝ

Virgil.

Ita pol quidē res eſt vt dixti Leſbia. In hac ſcena nouo mō ceſſante Dauo fallit
Simo p nimiā ſagacitatē ſuā: ſimul ī hac ſcena idcirco agit poeta vt ad nuptias facien-
das magis accēdat Simo: ⁊ q̄dā induſtria q̄dā agit velut caſu eueniūt: vt nunc
ſuſpitio ſenis. In multis. n. economia comicoꝝ poetaꝝ ita ſe hȝ vt caſu putet ſpectator ve-
niſſe qd̄ ꝯſilio ſcriptorꝝ factū ſit. Ita pol quidē res ē vt dixti Leſbia: h ſermōe quē habent
ingredientes ſcene apparet pncipiū. qd̄ em̄ audiť nō qd̄ incipiť initiū dicūt. Ita pol. q. r. e.
vt pductio eſt narratiua ad explēdū mō pot⁹ iuſiurādū. ⁊ dixti: ⁊ dixiſti legiť. Fidelē haud
ferme: fidelē maluit q̄ fidū dicere. Fidū. n. honeſti⁹ dixiſſet. Ferme p facile poſuit. ⁊ ferme
facilitatē ſignificat: q̄ ſunt v̄ba extenuatōis. Inuenias vir: ſcd̄am p tertia pſona poſuit: p
inueniat q̄s: vl̄ inuenire poſſit: vt Virgi. Migrātes cernas totaq; ex vrbe. r. Ab andria hec
ancilla ē: ſimplr dixit ab andria ē: p andrie ē: nā ⁊ vſu ſic dicere ſolem⁹: ḡ ab andria ē: h eſt
andrie fauet: andrie ē ḡ: vt cū dicim⁹ ab illo ē: h ſignificam⁹ illi faueo illi accōmodo ſuffra-
giū. Sȝ h Pāphilus: ſemp h ꝯtie ſnīe ſignificatio ē: ⁊ hn̄ hic: vt oñdat de illo fuiſſe ſmonē
Hem: interiectio eſt accipiētis v̄ba ⁊ admirātis. Vtinā h ſurdus: comice ⁊ facete: aut h ſur
dus ne audire poſſit. Aut hec muta facta ſit: ne poſſit dicere. Aut hic. ſ. aut hec. m. f. Syle
pſis p genera. Juſſit tolli: hec eſt fides: ſuſcip: filios legitimos faciūt partus ⁊ ſublatio ma
tris: eſt patris tollere. Jupiter qd̄ ego audio: bene rurſum adduciť ad deſperatiōem ſenex
Miſidis verbis. Actū eſt: in ſumma rerꝝ deſperatiōe poniť actū eſt. ſ. perijſti. hec res ſcd̄m
ius ciuile diciť: in quo caueť ne quis re acta apud iudices repetat: ſic ipſe in phormione.
Actū em̄ aiunt ne agas. Bonū ingeniū narras adoleſcentis: ingeniū naturā. Quid hoc:
ſecū ſenex. deeſt. n. rei eſt. Demēs ex peregrina: p apoſiopeſin acta cogitanti: reliquū ſic p-

Virgil.

Silepſis.

nunciat quaſi repertum cõſilio ⁊ bene adeo: q2 demens eſt quod amat. Ex peregrina. i. ex meretrice. Mulieres enĩ peregrine inhoneſte ac meretrices habebant. ſic ipſe alibi. Samia mihi mater fuit. f. ea. h. r. ⁊ ſeruus põt taceri. h̃ quidẽ põt: hanc meretricẽ habuiſſe matrẽ. veriſimile eſt. Ex peregrina. deeſt. n. vt filiũ ſuſcipiat: aut aliquid tale. Uix tandẽ. s. s. pulchro colore inducto poeta oſtẽdit nõ minus falli ſuſpicioſuz ꝙ qui ſtult⁹ eſt

Da. Quid h̃ ſenſiſſe ſe ait: Si. ac mihi ꝑmũ affert
Jã ab hoc fallacia. hãc ſimulãt pere. quo chremetẽ
Abſterreant. Gly. Junõ lucina fer opem. ſerua me
Obſecro. Si. Hui tã cito ridiculũ. poſt ante hoſtiũ
Me audiuit ſtare approperat. nõ ſat
Cõmode diuiſa ſunt tẽporibus. Daue hec tibi.
Da. mihi: Si. nũ imemor es diſcipuli:
Da. Ego. q̃d narres neſcio. Si. hicciẽ ſi me iparatũ
Jn veris nuptijs adortus eſſet: quos mihi ludos
Redderet. hũc huius ꝑiculo ſit. ego i portu nauigo

hunc. n. veritas fallacia videt: dũ nimis eſt acutus ac ꝑſpicax: ex h̃ eſt qõ ab euẽtu fingit poeta. nõ enĩ i Dauo eſt ſic errare nũc ſenẽ Uix tandez ſenſi ſtolid⁹: quinqz ſunt ſenſus: quorũ duos viſum ⁊ auditũ magis nos

Cicero. ſenſibiles habemus ꝙ pecora. Unde Cic. Nõ ſolũ videam: ſed etiã audiã pleneqz ſentiam quaſi ad tactũ retulit: quo etiã pecora ĩpelluntur ad ſenſum: duab⁹ ẽ rebus ſcimus: aut rõne aut ſenſu: q̃bus maxime p̃ſtamus ceteris aĩalibus. ẽ ſenex ſe nõ ſenſu nõ rõne ſenſiſſe: ſed veluti calcaribus ⁊ ſtimulis pũctũ ait. Hec primũ. a. i. m. ſatis ſe ſagacẽ ſenex oſtẽdit: qñ ꝑncipia ipſa inceptiõeſqz ſenex cõprehẽdit. Hec. p. bene primũ: quaſi ex multis fallacijs quas parauerat Dauus. Quo Chremetẽ quo quare. Juno lucina fer. o. Lucina ab eo qõ in lucem ꝑducat: ⁊ gemina vota ſunt: vt ꝑtus ⁊ pariẽs ſeruetur. nã fer opẽ: ꝓpter partũ: ſerua me ꝓpter parientẽ dicit. Juno lucina. f. o. s. m. o. Nota hoc v̈ſu totidẽ v̈bis vti oẽs puerperas in Comedijs. nec alias induci loqui in ꝓſcenijs: nã h̃ vox poſt ſcenã tollitur. fer opẽ: ꝓpter qõ lucina eſt: inde obſtitrix qõ opẽ tulerit. Serua me obſecro: hoc extra etiã hãc poteſtatẽ Junoni attribuit ꝙꝙ illã Menander. Dianam appellat ⁊ ſentiat hoc i Bucolicis Uirg. Hui tã cito: tã cito vt felicitatẽ partus oſtẽdat incredibilẽ. Tã cito ad reꝑhenſionẽ. Ridiculũ: ad irriſionẽ ⁊ inſpice ridiculũ ſit aduerbiũ: an nomen: vt ſit vide hoiem ridiculũ: ſed aduerbiũ eſt magis. Nõ ſat cõmode diuiſa ſunt tꝑibus: ꝯfuſa ſunt tibi oĩa inq̃t: nec vnũ qõqz ſuo tpe geritur: quare ꝑderis. Non ſat: non ſatis diuiſa ſunt: digeſta ⁊ cõpoſita ⁊ diſtributa. Tẽporibus. i. ꝑ tpa. Mihi ne: adhuc Dauus nõ p̃cepit. ⁊ bene: q̃ſi dicat: cũ ille loquatur ille agat mihi n. Num immemor es diſcipuli: Miſis: Leſbia ⁊ Pãphilus ꝑ quos omnis agitur fallacia. bene ergo diſcipulos imperitos oſtẽdit: ⁊ magiſtꝝ Dauũ: qui ſupra dixit. Tum ſi quis magiſtꝝ cepit ad eã rem iꝑrobũ. Alij hic pãphilũ ſignificare putãt diſcipulũ: q2 Dauus mgr̃i nomẽ eſt: ad aliq̃d ſunt diſcipl̃s ⁊ mgr̃: ⁊ nũc diſcipuli genitiuus eſt ſinglaris caſus. Alij nñi pluralis putant vt diſcipl̃os dixerit oẽs ꝑ quos agitur fallacia ſcðm illud. Tũ ſi quis magiſtꝝ cepit ad eã rem iꝑrobũ. Ego q̃d narres neſcio: quaſi fabula ſit nõ imemor es: diſcipuli deſunt nũc. ⁊ bñ diſcipl̃i: q2 ſupra mgr̃m fecit. Ego q̃d narres neſcio. ſemꝑ ita rñdet Dauus ſeni: tãꝙ nõ intelligatur q̃d loquatur. Hic ſi me iparatũ: redit ad illã ſniaz ſimul ſceleratus Dauus: ſi q̃d cõſilij hz: vt cõſumat nũc. Adortus eſſet: Adoriri dicitur qui ex inſidijs repẽte inuadit dictũ ab eo quod corpora aggredientiũ exſurgãt ſubito atqz increſcãt. Adortus: aggreſſus. oĩa hec ex trãquillitate maris dicta ſunt metaphorice.

Adhuc Archilis q̃ aſſolẽt.q.o. In hac ſcena ſpecta q̄ ſcite expꝛeſſa ſit ↄſuetudo me dici vl' medice egredientis de egri domo. Nã veniẽs de negocijs eius loquit᷑:ali bi abiens de moꝛbo:⁊ hec ſunt pter q̃ dicunt᷑. Adhuc archilis cũ: ſic veteres ſcribebãt adhuc qñ incerti futuraꝝ rerum ⁊ pſentib⁹ rebus firma intimabant:qḋ ẽ genus certiſſime ꝑmiſſionis ⁊ caute. Adhuc ar.q.a.medicina aut in rõne aut in conſuetudi ne aut in exẽ plo. Aſſolẽt ğ ↄſuetudis eſt.optẽt rõ nis. Signa eẽ ad ſalutez deeſt herẽtia aut ptinẽtia ſici heautõ. Atqꝫ h̄ ſunt ad virtutem oĩa.ğ abſolu te dixit. vt ẽ ſit aliqḋ tale vñ ⁊ nos di cim⁹. Quid ad rẽ. vl' qḋ ad me. Nunc

Leſbia Simo: dauus
Adhuc archilis q̃ aſſolẽt:que eqꝫ oportent
Signa eſſe ad ſalutẽ:omia huic eſſe video
Nunc primum fac iſtec vt lauet:poſt deinde
Quod iuſſi ei date bibere et quantum
Imperaui.date.mox ego huc reuertar.pecaſtoꝛ
Scitus puer eſt nat⁹ ẽ pamphilo.deos queſo vt ſit
Supſtes.quãdo quidem ipſe eſt ingenio bono
Quũqꝫ ⁊ huic verit⁹ ẽ.optie adoleſcẽti facere iiuriã
Si.Vl'hoc q̃s nõ credat.q̃ te norit abs te eſſe oꝛtũ

primum fac iſta vt lauet:imperitie notantes Menandrum aut Terentium ipſi vltro imperiti inueniuntur.nam ⁊ ille dicens a conſuetudine non receſſit:vt eum lauiſſe ſe ait non lauiſſe a parte totum ſignificet.ſed Terentius pꝛopius ad ſignificationem acceſſit iſta dicendo:ne pudenda nominaret.⁊ ſunt qui adhuc Archilis coꝛreptionem eſſe nimium ſollicite nutricis putẽt.quod ego non pꝛobo. Fac iſta vt lauet .iſta que ex puerperio ſoꝛdebant:quidã iſta.ipſam puerperam dicunt.ſic.n.⁊ menander. ſed imperitie accuſant᷑:quod non continuo ſolent poſt puerperium lauare ſed diebus omiſſis. Qḋ iuſſi dare bibere:⁊ q̄tum imperauit date.ↄſuetudine magis q̄ ratione dixit:p date ei potionẽ Lucilius in.v. Date bibere ſummo. Date bibere. Nam duo verba vna ↄiuncta nullã habẽt ſignificationem ſine noĩe aut ꝓnomine:vt ſi dicas.dic facere. Qḋ iuſſi date ei bibere ⁊ q̄tũ imperaui ⁊ qualitatem ⁊ modum rei dixit. Quid iuſſi date bibere ⁊ quantum imperaui mox huc redeo.vt auctoꝛitatem ⁊ iactantiam medicoꝛum imitet᷑ dicendo. Qḋ iuſſi nõ ſufficiebat.ſed etiã impaui dixit:ſimul h̄ ſolent medici ꝑmittere vt frequenter. Mox ego huc reuertoꝛ.ſcit⁹ puer ſatis obſtetrici eſt adhuc incertũ qualẽ dicat atqꝫ vt ita dicã a mr̄e ſãguinolẽtũ nõ pulchꝛ:qḋ ipm nimiũ videret᷑ cito dicere.ꝫ ſcitũ ꝓnunciat.iõ ſubaudit᷑ vt opeꝑ ciũ maius accipiat. Perecaſtoꝛ.p Caſtoꝛẽ ⁊ pollucẽ oꝛnatiua ſunt iurandi apta feminis ⁊ natus e Pãphilo dixit.vt Virgilius. Quẽ dardanio Anchiſe.n.ſ.ſ.a.u'. Scitus elegans puer pulcher:quem greci dicunt.quod eni qui ſunt hoc ſcitum ⁊ pulchꝛ.⁊ eſt dierεſis.nam oꝛdo eſt preſcitus e caſtoꝛ:vt in hoc Per pol q̄ paucos. vt ſit per q̄ paucos. Deos queſo vt ſit ſuperſtes.alias ſuperſtites.ſuperſtites ſunt ſenes ⁊ auus: qꝛ ſenes multis ſuperſtites etate delirant.vnde ⁊ ſupſticioſi qui deos timẽt nimis . quod ſignum eſt delirantis.ſuperſtes nunc ſaluus. Qñ quidẽ ipſe eſt ingenio bono:qñ ⁊ cum interdũ ſunt cauſales ⁊ quando pꝛo q̄m intelligimus . Quandoquidem:ipſe tranſit a puero ad ipſum Pamphilũ.vel hoc quis non credat. Ironia eſt.vel mõ non eſt diſiunctiua coniunctio.ſed pꝛo etiam poſita.vt apud Virgil. Vel pꝛiamo miſerãda manus.t.p.d. ⁊ bene vel hoc:ſubaudias exceptis illis que repꝛehendit ſupꝛa. Abs te eſſe natum.⁊ oꝛtuz legitur vt ſit inſtructũ cõmẽtũ ⁊ cõpoſitũ,nõ ipabat coꝛã.coꝛã ad certas pſõas refert᷑ ad oẽs palã

Lucilius
Vir.
Dierεſis
Supſtes
Supſtites
Supſticioſus
Vir.
Coꝛam
Palam

Puerpera
Puer. Puella
Puera
Puella

Quid opus eſſet facto: eſt etiā impatiue dr. Opus facto eſſet puerpe. datiu9 caſus eſt. vt ſit ipſi puerpe corā imperaret. Quid facto opus eſt. ſic eī dicim9. qd vis tibi faciam: Puerpe ois q pepit puerpa dicit. τ non qd puerū: ſed qd filiū: puerpa dicta apud veteres. puer puellus. puera puella. Illis q ſunt intus clamat de via. argumentuz ex eo qd non factū eſt cum fieri oportuerit. τ ex eo qd eſt factū; cum fieri nō optuerit. Clamat d via

mire clamat qſi dicat maluit clamare q̄ ſine labore impare. o Daue ità cō temnor: h eſt vſq adeo ne ita ɔtēnor: valde ɔtemnor. Tēno aūt grecū ē. i. cedor τ rej cior: nā veteres dicebāt ſine ppoſitōe. Ita ne tādē indignatio ē ad exiſtimatōez reuocātis cū dicta vl facta q ɔtēnit qs. Idone9. aptus τ huic rei nat9 apte fallere

Da. Quidnā id ē: ſi. n ipabat corā qd op9 facto eēt
Puerpere. ſz poſtq̄ egreſſa eſt illis q ſunt intus
Clamat de via. o daue ità ɔtēnor abs te. aut ita ne
Tandē idone9 tibi videor eſſe, quē tā aperte fallere
Incipias dolis. ſaltē accurate vt metui videar
Certe ſi rſciueri. da. certe nūc hercle nūc h ſe ipus fal
Haud ego Si. edixi tibi intmiat9 ſū ne faceres: Ait
Nū verit9 es: qd retulit: credon tibi hoc nūc pepiſſe
Hāc e pāphilo: da. teneo qd erret τ qd agā hēo. ſi.
Quid taces: da. qd credas. qſi nō renunciata tibi,
Hec ſunt ſic fore: ſi. mihi qſqz. d. eho an tu te itellexti
Hoc aſſimilarier: Si. irrideor da. renūciatum eſt. nā
Quid iſtec tibi icidit ſuſpitio: Si. q: qr te noram
Da. Quaſi tu dicas factū id ɔſilio meo. Si. certe
Eū ſcio d. non ſatis me pnoſti etiā qlis ſim ſimo
Si. Ego ne te: da. ſed ſi qd narrare tibi occepi

Silepſis
Interminari
Plautus
Vereri metuere

cito fallere τ apte. Saltē accurate. τ mire ſaltē qd ponit in deſpatōe rez. primo eī fuerat hortatū Dauū, vt nō conaret fallere. Saltē accurate: zeugma a ſupiore. fallere incipias aut certe ſylepſis fallere incipias. Certe ſi reſciueriz: τ vtz p cū reſciuerī: an qr ſtultū me putas: Certe hercle nūc h ſe. i. f. h. e. h dr vt audiat ſpectator: nō vt Simo. Edixti ſibi: hinc ills reddit. Edico tibi ne temere facias. Interminat9 ſum Plaut9 in Aulularia. Intermīet ſo la ſibi. Num veritus veret liber metuit ſeru9 τ deeſt es: apta eclypſis iraſcenti alibi. Non ſi multatē meā reuereri. Quid retulit retulit, pfuit: vel interfuit τ pducit er ſyllabā τ eſt ſenſus ſi c cōtempſiſti, quaſi nō tibi cōminatus ſim. Teneo quid erret: τ quid agā habeo: hoc dixi nō vt Simo. ſ vt ſpectator audiat. hoc deniqz ſenex pbat dicēs Daue qd taces τ qd agā habeo. τ qd rndeā ſcio. Quid credas ppt qd: aut ppt quā rem. aut q mō. aut, ppter qd credas repetit vbū ei9 qd ait. Credō. qre adiuuādū pnūciatōe eſt. Quaſi tibi nō renūciata: nūciata cōpoſitū, p ſimplici. Mihi n qſquā fauet ſibi ſenex i eo qd ſe vult pſpicatorē videri. Eho an tu te: eho mō iteriectio eſt admirātis: alias ad ſe vocātis: vt Eho dū ad me. Nā q iſtec q

Metalepſis

i. vn̄ qi tu dicas factū id ɔſilio meo dicas p credes. nō eī dicim9 niſi qd credit. ab eo qd ſequtur id qd pcedit figura methalepſis poſteriorib9 ad pora. idē alibi audacter dicito τ alibi. feneratū iſtud bnficiū pulchre tibi dices. i. credes ſcies ſenties. Nō ſatis me pnoſti etiā qlis ſim. Simo etiā p adhuc vt Virgili9 Idemqz etiā. o. c. a. t. pater. Ego ne te: duobus pnominibus oſtendit ſe ſenex ſcire omnia. Sed quid tibi narrare occepi; melius quam

Vir.
Occipio

Incepi: ſ; ab occipio. eſt enĩ occepi quaſi caput rei inſtitui. Falſo põt ⁊ ironicos falſo ꝓnũci ari. põt ⁊ falſo loqueris dici vt Saluſti⁹. falſo querit̃. d. n. ſ. h. g. ⁊ vocatiuãs cã ſic dic: vt pſeudulo: optato certo: : quaſi pſeudule optate certe. Nihil iã mutire: Ennius: Nec dico: nec facio: vñ ⁊ mutos dicim⁹. qd̃ greci Ego vnũ hoc ſcio nemine̅ ne- minẽ dicẽdo maiorẽ ꝯfirmationẽ fecit: nõ ſolũ Glyceriũ nõ pepiſſe: ſ; etiã neminẽ: ſ; dicẽ- do oñdit do mũ: ⁊ eſt ne- minẽ nullũ hoiẽ ⁊ nota in feminino genere etiã neminẽ po- ſitum. Defe- ret huc mox puer añ ho- ſtiũ: defertur q̃ſi dicat nob Id iã ego ti bi nũc renũ- cio: fingit ſe ꝓdere qd̃ ip- ſe factur⁹ eſt: vt nõ credat ſenex ab eo fieri: qd̃ p̃di- xit fore. Id iam ego tibi renũcio here futuz. re. ſyl- labã apd̃ ve teres inducit abundat: re-

Saluſtius
Ennius
Nemo in femi- nino genere

Continuo dari tibi verba cenſes. Si. falſo
Da. Itaq; nihil hercle mutire iam audeo
Si. Hoc ſcio vnum ego. neminem peperiſſe hic
Da. Intellexti: ſ; nihilo ſeci⁹ deferet mox huc puer
Ante hoſtium. id ego nunc iam tibi here renũcio
Futurũ vt ſcis ſciẽs. ne tu hoc mihi dicas poſteri⁹
Daui factum ꝯſilio aut dolis. ꝓrſus a me opinionẽ
Hanc tuã eſſe ego amotã volo. Si. vñ id ſcis?
Da. Audiui ⁊ credo. Si. multa ꝯcurrũt ſimul qui
Cõiecturã hãc nõ facio. iã primũ hec ſe. e pãphilo
Grauidã dixit eẽ. inuẽtũ ẽ falſum. nũc poſtq̃ videt
Nuptias domi apparari. miſſa ẽ ãcilla illico obſtetricẽ
Accerſitũ ad eã: ⁊ puez vt afferret ſil. Da. hoc niſi
Sit. puez vt tu videas nihil mouẽt nuptie pãphilo
Si. qd ais. Quũ intellexeras id cõſilij cape cur nõ
dixti. Da. q̃s igit̃ eũ ab illa abſtraxit niſi ego?

nuncio p̃ nũcio: ⁊ Cicero. Renũciat̃ mihi: renũcio quaſi ſecretũ ꝯſiliũ vt ſupra. Renũciatũ eſt. Daui ꝯſilio factũ: aut dolis cõmodi⁹ ⁊ magna cũ inuidia dixit Daui: quaſi ſine eo ſcire dixiſſet: vt Virg. Cũ Turnus incuſaret̃ dixit. Nulla mora in Turno. Prorſus a me opinio- nẽ: ꝓrſus quaſi porro verſus: qd̃ greci dicũt longũ: vel tractũ: ꝓrſus ꝓ quare poſitũ putãt. ego ꝓ eo qd̃ eſt oĩno. Sũt qui ꝯiunctionẽ velint eſſe. Opinionẽ tuam ꝓt hãc: hanc cũ tedio dixit: hoc eſt nimis moleſtã: nimis ſuſpicaſſem: nimis accuſatricẽ. ſic di xit hãc tuã: vt Virg. de apib⁹. Vere ſuo ſolẽ ſuũ. ſ. ſ. n. ⁊ in adelphis. Iã tero ꝟo omitte de mea tuã iſtã iracũdiã. Audiui ⁊ credo: locus cõmunis: an fame credendũ ſit. bñ ſubiunxit credo. nõ enĩ audiſſe ſtatim credere eſt. Multa ꝯcurrũt: ſic ꝗ̃ ꝯiecturã. reſtat enĩ vt multis ꝯcurrẽtib⁹ ſignis vna ꝯiectura ꝯſiat̃. Iã primũ hec ſe ex Pamphilo grauidã dixit eſſe inuẽ tum eſt falſum: ſcd̃m qd̃ credat ſenex: ⁊ a ſũmo ad imũ: ⁊ ex factis etiã ⁊ dictis: ⁊ ex reb⁹ atq; ꝑſonis ſumit argumẽta. Poſtq̃ vidit nuptias parari: elegãter omiſit i cui⁹ domo. Miſ ſa eſt ancilla ilico: qd̃ greci dicũt nã loci ſignificato eſt etiã breuitatẽ tẽpo ris notãs. Nihil mouẽt nuptie: nõ ꝑturbant̃ nuptie: mouent̃ differunt̃. Quid ais: cũ intelle xerat qua ſe verteret Dau⁹ obuiũ: infeſtũq; inuenit ſenẽ: ita verſute tñ vt obuiã: vt cõprehẽ- ſus elabat̃. Quis igit̃ cũ ab illa abſtraxit: nõ frigide intulit dixiſſe ſe: ſed cũ magna aſſeuera tiõe: ⁊ abſtraxit ꝓp̃e vt ſupra. Me. a Glycerio miſez abſtrahat: vt Diuellimur ĩde Iphitus ⁊. p. Quis igit̃ euz: hoc ſubaudiendũ eſt quaſi dicat dixi. Poſtremo id mihi da negocij: pro

Cicero
Virg.
Prorſus
Virg.

Tamẽ idẽ

dilatiõe pueri ꝑ foris⁹. Tu tñ idẽ: idẽ abũdat apud veteres tñ idẽ integrũ fuit: vñ apđ nos tandẽ: τ tñ natũ eſt: ſic τ idẽ eorũq3 dictũ. Miſere ꝙ hãc amarit: miſere valde nimis Nunc ſibi vxorẽ expetit: oratorie ꝓ eo qđ nõ recuſat expetit. Tu tñ idẽ tamen idẽ: aut ꝓ tñ poſituʒ eſt: aut ꝓ tandẽ: vt tu tñ idẽ has nuptias: vt caueaſ ab oppoſitõe pueri ante hoſtiũ. Perge facere ita vt facis: qđ parato opus eſt para diſerte ac latine dixit: qđ parato op⁹ eſt para. Nõ impulit ꝟ oino vt crederem: nõ ipulit: nõ ꝑſuaſit ñ ꝑfecit crederem Blyceriũ pepiſſe. Oino oñdit q̃dã ſe crediſſe: in quibuſdã tñ eẽ circũuetũ Mire autez capi tm̃ iduc ſenẽ: vt crederet ꝙ Blyceriũ nõ pepiſſet Atz haud ſcio. an. q. d. ſ. u. q̃ poſtea Dau⁹ τ bene oĩa: vt appeat ſenẽ mlta credere ꝟa eẽ q̃ Dau⁹ dixerit. Multo maximũ eſt: mlto etiã cõpatiuis ãtiq adiũxerunt. Quid mihi. p. e. pollicitatio mltaꝝ rerũ ꝓmiſſio ẽ

pollicitatõ

Nã nos oẽs quidẽ ſcimus ꝙ miſere hãc amarit
Nũc ſibi vxorẽ expetit. poſtrẽo id mihi dã negocij
Tu tñ idẽ has nuptias perge facere ita vt facis:
Et id ſpo adiutores deos. Si. imo abi itro. ibi me
Opire. τ qđ parato opus ẽ para. nõ ipulit me hic
Oino nũc vt crederẽ. atq3 haud ſcio an q̃ dixit ſint
vera. Oia: ſz ꝑuipẽdo. illud mihi mlto maximũ eſt
Qđ mihi pollicit⁹ ẽ ipſus gnat⁹: nũc chremetẽ
Cõueniã: orabo gnato vxorẽ. ſi ipetro qđ al's mali
Qui hodie has fieri nuptias: nã gnat⁹ qđ pollicit⁹ ẽ
Haud dubiũ ẽ id mihi: ſi nolit q̃n eũ merito poſſiz
cogere. Atq3 adeo i ipo tpe. eccũ ipz obuiã chremetem. Simo. Chremes.

Jubeo chremetẽ. Chre. o teipſum querebã.
Si. et ego te. C. Optato aduenis aliquot
me adierunt ex te auditũ. Qui aiebãt hodie
filiam meã nubere gnato tuo. id viſo tu ne: An illi
inſaniant. Si. auſculta paucis: τ qđ ego te veli: τ tu
Qđ queris ſcies. C. auſculto: loquere qđ velis
Si. Per te deos oro: τ noſtrã amicitiã o chreme.

Bnato vxorẽ ſubaudiſ vt det. Quid al's: qđ ꝓ cur. Alias alio tpe. Atq3 adeo i. i. t. i ipſa oportũitate: i ipo articlo. Eccũ ipm. o. ꝯtinuo mutauit dictionẽ vt iubeo. Chremetẽ Jubeo Chremetẽ. Hec ꝯgreſſio duoꝝ ſenũ ad tale ꝑiculũ redigit. fabulã: vt id videaſ ꝯſilio nõ poſſe mutari. ſ3 euẽtu: q̃ euẽt⁹ eſt Critonis ꝑſentia. Nã nũc ex falſis fiẽt vere nuptie. Jubeo. Chremetẽ. firme aliq̃d iubere velle eſt. Jubeo g̃ volo: τ deeſt ſalua re: qđ exprimiſ ab alteri⁹ ꝑſone interuẽtu: vt. Virg. Redditq3 viſo. p. i. τ metalepticos: q̃a q̃ dic ſalue iubet. volum⁹. n. aio: iubem⁹ verb. Teipm q̃rebã: placabil' τ lenis amic⁹ ꝑ totã fabulã iduciſ. Chremes: vt cognitiõi ad vltimũ inteſſe poſſit. Optato aduenis. optato aduerbiũ ẽ. Virg Ac velut optato vẽtis. Aliq̃t me adieſt. aliqđ. ꝟ ẽ nec mlti nec pauci. Adierũt. nõ acceſſeſt. q: adit⁹ ardu⁹ difficiliſq3 ẽ. adieſt q̃ſi iportune τ iꝑpellãteſ adieſt. ſic alibi Birria. q̃d tibi viđr. adeon ad eũ. Ex te auditũ. vt ẽ e Dauo mõ. Ex te. a. g̃ nõ rumor ſ3 veritas. Jd viſo. ob id viſo deeſt te. Viſo. ad vidẽdũ venio. Tu an. i. i. tu iſanis ſi ꝟ dixiſti. illi iſaniũt ſi nõ audita referũt. Auſclta. p. τ paucis τ pauca legiſ. Et q̃d. e. t. u. a. docilitate Per te. d. o.

Jubere velle

Virg.

Andria

ordo eſt ꝑ te deos oro vt vir.ꝑ has ego te ⁊ nr̃az amiciciã Chre.legit̃ ⁊ chreme. Que ince-
pta a ꝑuis cũ etate: mire aũt incepta a ꝑuis cũ etate.vt oñdat nõ nuꝑ cognitã amiciciã. ſꝫ
antiquã: vt veterẽ Anchiſen.a.a.idẽ alibi. Neq̃ nouiſte.n.a.accreuit vt ſuꝑ accurate ad ꝑ Uir.
poſitõe vtit̃ familiarit̃ adcreuit hinc Uir.creſcent ille: creſcẽtis amores.ꝑq̃ vnicã gnatã tu
am ⁊ meũ.g.ineptũ eſt ſic adiuuare aliquẽ ꝑ ſalutẽ filij mei vt facias id qð te rogo. ſꝫ huic

Que incepta a paruis cum etate accreuit ſimul
Perq̃ vnicam gnataz tuã: ⁊ gnatũ meum
Cuius tibi poteſtas ſumma ſeruandi datur
Ut me adiuues in hac re.atq̃ ita vt nuptie
Fuerant future.fiant. Cre. ah ne me obſecra
Quaſi te orando a me impetrare oporteat
Alium nunc cenſes eſſe me: atq̃ olim cum dabam
Si in re vtriq̃ eſt vt fiant acccerſi.iube.
Sed ſi ex ea re plus mali eſt: q̃ commodi
Utriq̃ id te oro in commune vt conſulas
Quaſi illa tua ſit: pamphiliq̃ ego ſum pater
Si. Immo ita volo: itaq̃ poſtulo: vt fiat chreme
Neq̃ poſtulẽ abs te: niſi ipſa res mõeat. C. q̃d eſt
Si. Ire ſunt inter glycerium ⁊ gnatum. C. audio
Si. Ita magne vt ſperez poſſe auelli. C. fabule
Si. profecto ſic eſt. C. ſic hercle vt dicã tibi
Amantium ire amoris redintegratio eſt

etiã ſubiũxit cui⁹ tibi poteſtas ſũma datur ſuãdi.in tua eſt inq̃t ꝑtãte: ⁊ tu⁹ ẽ hꝰ g̊ obteſtatio dr̃ cũ per eas res adiuram⁹ aliquẽ de q̃b⁹ agit̃ cã. vt illiaci cineres.⁊.f.c m.idẽ alibi ꝑ enſeꝫ.g.f.troie excidia obteſtor.vt me adiuues in hac re atq̃ ipãz petitõꝫ nuptie vt fuerãt future fiant: breuit̃ ⁊ latie hꝰ genuſ cõpoſitioniſ veteres non mutabãt.ad ne obſecra ꝑ ne me obſe- Obteſtatõ

cres. Quaſi te hꝰ orãdo ĩpetrare opteat hꝰ plen a vox eſt ⁊ charitatiſ ⁊ officij.qð enĩ amic⁹ ab
amico petit iuſtũ eſſe dꝫ: ne.ꝑ eo qð eſt iuſtũ ſupplicare opter. Aliũ cẽſes nũc atq̃ olim.c.d.
nos dicim⁹ cũ darẽ. Uir. Tũ decuit cũ ſceptra dabas ⁊.u.q̃.f.⁊ nota oli.ꝑ.nuꝑ. Aliũ eẽ cẽ- Uir.
ſes nũc me nõ pſõe: ſꝫ rei ꝯditio cõmutata. Si ĩ re eſt vtriq̃ ne fiãt. praue ꝑpoſuit:
vt recte replicarer. hꝰ ſilogiſm⁹ negatiu⁹ dr̃.nã in ſcðo.a.b.m.m.at.h.ne.g.at qð pri⁹ dixit. ſꝫ
ſi ex ea re plus mali ẽ q̃ cõmodi. Si ĩ re vtriq̃ eſt ab vtili argumẽtũ: vtriq̃ de duob⁹ ꝯſtat
bñ vtriq̃ mihi: ⁊ tibi.q.d.ſi mihi vtile ⁊ tibi etiã vtile eſt ⁊ alteri ⁊ nulli alteri inutile. ſꝫ ſi ex
ea re.i.nuptiaꝝ.mutauit numeꝝ ⁊ pl̃i ſingularẽ fiãt ex ea re. In cõe.i.ex eq̃li ꝓuide. Quaſi
illa ſit tua Pãphileq̃.e.ſ.p.nota ſuauiſſimã varietatẽ. ñ enĩ dixit q̃ſi illa tua ſit ⁊ ille me⁹
Immo ita volo: q̃ vtile eſt.q̃ ĩ re eſt. Itaq̃ poſtulo.itaq̃ mõ due ꝑtes oꝛonis ſunt vt in
Ecyra. Itaq̃ vnã int̃ nos etatẽ agere liceat.niſi ipa res moneat nõ poſtulẽ bñ intulit mõe
at nõ poſtulẽ: q̃ poſtulo ꝓtulit.ire ſunt int̃ Glyceriũ ⁊ gnatũ: hꝰ leto vultu ꝓnũciat. Simo
⁊ hꝰ a poſſibili eſt.loquit̃ enĩ apud eum ex quo audiuerat Pãphilũ ꝓ vxore habere hanc pe
grinã. Audio: ironia more fabule: ⁊ hic paulo ſapientior inducitur: ⁊ minus obnoxius do
lis. Profecto ſic eſt profecto confirmatio eſt. Amantiuz ire ſententia in qua a ſpecie recedit̃
⁊ in omnes aliquid dicitur eſt enim ſine auctoritate ſententia. Integratio:

Uir. inſtauratio. Id te oro deeſt: ob vt ſit ob id: vt Uir. Qd te p ſupos. o. Priuſq̄ hax. h inuidioſius hax cū vna ſit: ſic in eunucho. Nō ꝑpeti meretricū ꝯtumelias reducat aīmū: hoc vt ſupra. ipm animū egrotū ad. d. p. a. Uxorē demus demꝰ vt in heauton Quin minimo ꝑiculo id demus adoleſcentulo. Neq illū hanc ꝑpetuo amphibologiā de induſtria poſuit: aut vtrūq ſignificat. niſi ꝑiculū feceris: tētamētū. Cicero aūt. Tu te. m. q. f. idē

Si. Hem id te oro: vt ante eamꝰ: dū tempus datur
Dumq eius libido occluſa eſt contumelijs
Priuſq̄ hax ſcelera ⁊ lachryme conficte dolis
Reducant animum egrotum ad miſericordiam
Uxorem demus. ſpero ꝯſuetudīe ⁊ ꝯiugio liberali
Deuictū chreme d hic facile ex ill ſeſe emerſux mal
Chr. Tibi hoc ita videt: at ego nō poſſe arbitror
Neq illū hanc perpetuo habere. neq me perpeti.
Si. Qui ſcis ergo. iſtuc niſi periculum feceris.
Chr. At iſtuc periculum in filia fieri graue eſt.
Si. Nempe incōmoditas. deniq huc om̄is redit
Si. euenat: quod dij prohibeant: diſceſſio.
At ſi corrigatur quot commoditates inde.
Principio amico filium reſtitueris.
Tibi generū firmum: et filie inuenies virum.
Chr. Quid iſtic: ſi ita iſtuc aīmū iduxti eſſe vtile
Nolo tibi vllum commodum in me claudier.
Si. Merito te ſp maximi feci chreme. chr. ſed quid
Ais: Si. q d: chr. q ſcis eos nūc diſcordare inter ſe.
Si. Ipſus mihi dauꝰ q intimꝰ eſt eox ꝯſilijs: dixit.
Et his mihi ꝑſuadet nuptias. q̄tū q̄ax: vt maturē
Nū cenſes faceret: filiū niſi ſciret eadem hec velle:
Tute adeo iam eiꝰ verba audies. heus. euocate huc
Dauum: atq ecc um video ipſum foras exire.

Terentiꝰ. fac piculū in litteris. at iſtuc in. f. f. g. e. mirabile dictū nimis. ⁊ id qd merito in ꝓuerbiū ceſſerit. Si eueniat qd dij ꝓhibeāt: parētheſis ꝑ eu phemiſmon at ſi corrigat q: co. in. alt ē ſilogiſmus ꝑ ꝯtria lēmata ⁊ ipe negatiuꝰ. Princ io amico filiū ꝑncipio nec ītulit ſcdo reſtitueris īuenies: erga anacholuthō duplex.. amico filium ab honeſto. q d. iſtic ꝯcedēs ⁊ veluti victꝰ bū tanq̄ ſi diceret. q d abūdat iſtic vel potꝰ q d iſtic hoīez ſignificat d loco ⁊ ſnīa ſecederevt eōrio ꝑſtare ac re āſtere dicitur: qui aliquid negat. Si ita animum induxti. legitur ⁊ animum induxiſti. ſed illud plenum eſt: hoc per metaplaſmi ſyncopam. Ipſus mihi dauus. q. i. e. c. dixit commēdatio teſtis: vt in foro modo e Dauo audiui: ergo ipſus quaſi qui maxime ſciat. Tute adeo iam eius au. ver. adeo modo ⁊ abundat: vt Uirgilius

Uir. Tuq adeo tantum quenq̄ atq eccum video: eccum quaſi ecce eum veteres dixerunt. Eccū

Eccum ellum. quod apertius ſignificat ecce illum; et obſcurius ellum.

Ad te ibā: Dau⁹ vt recte ſcribat Dauos ſcribēdū eſt: q2 nulla littera vocal' gemiata facit ſyllabā: ſed q2 ambiguitas vitanda eſt nominatiui ſingl'aris: & accuſatiui pluralis neceſſario ꝓ hac regula digamma vtit' Dau⁹: ſeruus: vulgus: coruus. Ad te ibam. quid nā: hic locus eſt in quo iam ad diſcrimē mali producta comedia in meliorem partē iā incipit inclinare. Ego dudū nō nihil veritus ſum: ſemꝑ grauis inceptio orationis q̄ exordiū ſumit a ꝓnoīe ego: vt ego te. q. p. f. oro. ego poſtq̄ te e. a. paruulo. Ego dudū veritus ſum d. abs te. n. f. aduerbia tēporis aut certa ſunt vt hodie craſ aut īcerta vt dudū nuꝑ. Itaq3 ī certis certū addit' tēpus vt iā dudum nunc nuper. Nō nihil verit⁹ daue breuiter ꝓ veritus ſum: neq̄d abs te fieret: ſicut ſupra. Hei metui a chryſide: & Cicero: q̄ ꝑcatus ſū a diis imortalibus ꝓ eo qđ ē q̄ ab his petii ꝑcatus Propterea qđ

Dauus. Simo. Chremes.

Ad te ibam. Si. quid nā eſt? Da. cur vxor nō
Acceſſit. iā adueſperaſcit. Si. audin tu illū
Ego dudū nō nihil veritus ſum daue. abs te ne
Feceris idē: quod vulgus ſeruoꝝ ſolet. dolis me vt
Deluderes. Propterea qđ amat fili⁹. Da. ego iſtuc
Facerē? Si. credidi. Idq3 adeo metuēs vos celaui
Qđ nūc dicā. Da. quid eſt? Si. ſcies. nā ꝓpemodū
Habeo iam tibi fidem. Da. Tandē cognoſti q̄ ſiem
Si. nō fuerāt nuptie future. Da. Quid nō? Si. ſed
Ea gratia ſimulaui: vos vt ꝑtētarē. Da. quid ais?
Si. ſic res eſt. Da. vide: nunq̄ iſtuc quiui ego
Intelligere. vah ꝯſiliū callidū. Si. h⁹ audi: vt hūc te
Introire iuſſi. opportune hic mihi fit obuiā. Da.
Hem nū. Iam perimus? Si. narra huic q̄ tu dudū
Narraſti mihi. Da. q̄dnā audio? Si. gnatam vt det
Oro: vixq3 id exoro. Da. occidi. Si. hē quid dixti?
Da. optie inq̄ factū. Si. nūc p. hūc nulla eſt mora.
Chre. domū nūc ibo vt appeēt. dicā. atq3 hūc renūtio
Si. Nunc te oro daue qm ſol⁹ mihi. Effeciſti has
Nuptias. Da. ego vo ſolus. Si. corrigere mihi

Cicero

amat fil⁹: totū cū extenuatiōe ꝑtulit tāq̄ q̄ ſatiſfactū voluerit Dauo ob cōprobatā fidem ei⁹. Nā ꝓpemodū habeo. Iā ridicl'a dilatio ei⁹ rei q̄ iādudū nota eſt audituro. nā ꝓpemodū id eſt admodū. q̄nq3 etiā ſignificat iā h eſt ꝓpemodū: cui⁹ act⁹ eſt ad modū. Sz ea gr̄a ſil'aui: gr̄a ꝓ cā poſuit noue: ſic res eſt qđ grece dicūt Nū nā perim⁹: nā vt q̄s nā. Quidnā audio: legit' & audiā Menāder enī ſic ait Occidi hē q̄ dixti: bn̄ vſus eſt. Occidi & optīe dixit: vt ſilitudīe falleret audiētē. Nūc ꝑ hūc: Chre. ſ. Ibo atq3 huic renūcio: varie ibo & renūtio. Nūc te oro Daue te ꝑ quē ſtat ſūma negocii: et mō mag' vere rogat: quā tūc cū ait De hic poſtulo: ſiue equū eſt te oro Daue. ibi enī iracūdia latet: cū dicit ſiue equū. Qm̄ ſolus mihi effeciſti: nō feciſti. eſt enī efficere ꝑficere faciendo: & bn̄ has q̄s cā laboro. Ego vo ſolus hec ad increpationē dicit nō ad ꝯfirmationē. Solus, id eſt cui nō aſſentiebat Pāphilus,

ꝓpemodū

Porro enitere: porro in futurū: deinceps futuri tpis aduerbiū: vel adhortātis: vt porro. q. q. Enitere labora quaſi difficile ſit: ⁊ conatu op⁹. Faciā hercle ſedulo: pductiões ſūt comici ſtili. Hercle ſedulo: ad fucū oratiõis poſite. Potes nūc dū: a poſſibili: argumentū. Dū anim⁹ irat⁹: q: dixerat. Ire ſunt inter Glyceriū ⁊ gnatū. Irritat⁹ eſt: cõmotus ira, puocatus: vt in Phormiõe. dr aūt verbū a canibus q̄ reſtrictis dentib⁹ hāc litterā imitant. Quieſcas. i. cõ

Irritare

quieſce īperatiui modi ne iniurioſū videretur Age igit: age dic vt eſt. egitq͡ꝫ ore intentuꝫ aut aduerbium eſt hortādi. q̄eſcas p q̄eſce: aut de eſt volo: aut facito. Miꝝ ni domi ē: extimationeꝫ intulit incertū finges: et eſt cõpoſitū quaſi miror.

Gnatū porro enitere. Da. faciā hercle ſedulo.
Si. Potes nūc dū aīm⁹ irritat⁹ eſt. Da. q̄eſcas
Si. Age igit. vbi nūc eſt ipſus: Da. mirū ni domi ē
Si. Ibo ad eū: atq͡ꝫ eadē hec q̄ tibi dixi dicā. itideꝫ
Illi. Da. null⁹ ſū. q̄d cauſe ē: q̄n hic ī priſtinū recta
Proficiſcar via. nihil ē pci loci relictū iaꝫ pturbaui
oīa. In nuptias cõieci herilē filium. feci hodie
Ut fierēt inſperāte hoc. atq͡ꝫ inuito pāphilo
Hem aſtutias: qd̄ ſi quieſſem nihil eueniſſet
Mali. ſed eccū ipſum video. occidi. vtinam
Mihi eēt aliq̄d hic: quo me nūc pcipitē darē

Pāphilus. Dauus.

Ubi illic eſt ſcelus qui me pdidit:
Da. Perij. Pā. atq͡ꝫ hoc cõfiteor iure

Mirū ni domi eſt: cõpoſitū eſt: quaſi hoc eſt mirū ni domi eſt:

cautē ſeru⁹ callidā interrogationē ſenis paratus excipit: ⁊ memor ſi(m)ulate diſcordie cū amica fingit nõ ſe alibi eū eſſe ſuſpicari quā domi. Dicā idē illi: in alijs itidē ſcriptū eſt. qd̄ ſi ē p itē accipiam⁹: an ergo idē: p itē. Nullus ſum: plus eſt nullū eſſe q̄ perijſſe: nā qui perit corpus habet reliquū: qui v̄o nullus eſt: ita nõ eſt aci natus nõ ſit. Quid cauſe eſt quin nunc hinc in piſtrinū re. p. f. u. bene recta vel corpis īpulſiõe luſtri faciā: aut recta cā ad pcatorē: aut ad Pamphilū. bene pficiſcar. pficiſci enī in rē egrā ac difficilē dicim⁹: ⁊ recta via plana dixit nõ tantū. Quin hinc. i. ex hoc loco. Nihil eſt pci. o. re. ſubiūgit ergo cauſas cur pficiſcatur in piſtrinū. Nihil eſt pci: qd̄ pdixit ſenex. Iā pturbaui oīa: allocutio in qua q̄d metuat: quid velit māſuetū eſt. Uerū fefelli. hec enūeratio cauſaꝝ eſt. qua mirifice exaggerauit errores ſuos. In nuptias Pamphilū cõieci. nec imiſi. ſ; conieci. qd̄ impetū ⁊ iniuriā ſignificat. Herilē filiū feci hodie vt fierēt nedū feci. verū etiā addidit hodie tēpus. vt ne diecula q̄dam eius ſit qd̄ fecerat mali. Inſperante hoc atq͡ꝫ inuito inſperāte. ⁊ inuito duplex offenſio Hem aſtutias. bona ironia pluraliter dixit aſtutias. quaſi is q̄ abūdat aſtutijs vt ei vna nõ ſufficeret Utinā mihi eſſet aliq̄d. h. q. n. m. p. nõ dixit gladiū. aut laqueum ne eſſet tragicū. ergo expreſſit bene dicens precipitem darem.

Ubi illic eſt ſce. q. m. p. Hec ſcena cuius perturbationis eſſe debeat. ſupra poeta preſtruxit. cum. ad conſentiendum Daui conſilio: tardum Pamphilum faceret. Ubi illic eſt ſcelus. accuſatio. Ubi illic ſcelus. nimirum terribile eſt ſceuire anteq̄ videas eum contra quem iraſceris. Ubi illic ſcelus. q. m. ad intellectum non ad verba redegit. et eſt figura ſylepſis per genera. Uirgilius. Pars in fruſta ſecat. ſed hic figura eſt per numeros, nam quia ſcelus ſceleſtus intelligitur, modo qui ſubiungit non quod.

Sylepſis
Uirg.

Tam iners ſine arte id eſt ſine ... Tā nulli cōſilij: vna ps orationis eſt
nulli cōſilij nos nulli⁹ ꝛ ſoli⁹. recte aūt veteres nullo nulli: ſolo ſoli declinabant Me com- Nulli i gtō
miſiſſe nō cōmēdaſſe: ſꝫ cōmiſiſſe. cōmittim⁹ eni que cū magno piculo volum⁹ eſſe ſeruata Nullo i otō
Futili: leui nā a vaſe qđ futile dicit̃ futilis qđ nō deponit niſi miniſter ſacroꝝ qđ quidē vas
eſt acuto fundo ꝛ patulo ore. Inſtabili ſignificat futili: vt Uirg. Cōſilijs habit⁹ nō futilis Uirg.

Mihi obtigiſſe, quando quidē tam
Iners: tā nulli cōſilij ſum. ſeruon fortunas meas
Me cōmiſiſſe futili: ergo preciū ob ſtulticiā fero
Sed inultū id nunq̄ a me auferet. Da. poſthac
Incolumē ſat ſcio fore me: hoc nunc ſi
Deuito malū. Pā. nā q̄d ego nūc dicā patri
Ego negabo velle me mō q̄ ſum pollicit⁹ ducere:
Qua fiducia id facere audeā: nec q̄d ď me nūc faciā
Scio. Da. nec ď me eq̄dē. atq3 id ago ſedulo: dicā
Aliquid me iam inuenturū. vt huic malo
Aliquā producā morā. Pā. ohe. Da. viſus ſum
Pā. Ehodū bone vir q̄d agis: viden me tuis ɔſilijs
Miſerū impeditū eſſe. Da. at iā expediā.
Pā. Expedies. Da. certe pamphile
Pā. Nempe vt mō. Da. imo melius ſpero

Ego p̄ciū. i. Futilis
p̄miū p̄miū Premiū
ꝓ generali- preciū
ter pro bono
aut male fa-
cto reddit̃: ſꝫ
p̄miū ꝛ p̄ciū
ita diſcernūt̃
naꝫ p̄cium ꝓ
ſtulticia ē pe
na. p̄miuꝫ ꝓ
virtuti ꝛ ſapi
entia honor
eſt ꝛ lucrum.
Precium ob
ſtulticiā Sic
ꝛ Plaut⁹ lo- Plautus
cut⁹ p̄ciū ob
aſinos ꝓ aſi-
noꝝ p̄cium.
Uirg. Rē ma Uirg.
gnā precium
q3 in. f. r. ali-
bi: illū Titi-
des. a. p. t. a.
ꝛ eſt figura
vt apđ Uirg. Inuidiſſe deoſ. p. Poſthac incolumē. Sat ſcio me Uirg.
fo. ſic dicere ſolem⁹ in magno piculo poſiti nūq̄ piclitaturos: ſi illud piculū potuerim⁹ eua
dere: poſthac audacter ſe incolumē in futurū ꝓmittit fore: cū vita hoīs tā varijs multiſq3 ſit
piculis ɔferta: ſꝫ hoc ſi mq̄t Dau⁹ piculū ſi ħ euaſero: ſcio me nō poſtea piclitaturum. Me
nander ſic. ꝛ eſt ſenſus: tā difficile eſt hinc euadere: vt q̄
hinc euaſerit videat̃ imortal' futur⁹. Nā q̄d ego nūc dicā patri: bn̄ patri non. Simoni. vt de
auctoritate hui⁹ hoīs ſūm⁹ terror exurgat. Mō pollicit⁹ ſum: mō mire: eteni maiorē vi ha-
bēt recētiora ꝓmiſſa. Mō pollicit⁹ ſū: oratorie meli⁹ pollicit⁹ ſuꝫ dixit: quā ſi ꝓmiſi diceret.
Qua fiducia id facere audeā: ſe ꝑcutiēdo q̄ fiducia ad ꝑſonā ſuā retulit: q2 fiducia mō ipu-
dētiā ſignificat. Nec q̄d me nūc fa. Ablatiu⁹ caſuſ mee ſꝫ nos q̄d faciā: veteſ aūt nec addebāt faciā cum
ꝛ nota faciā ab ablatiuo caſu. Aliquā ꝑducā morā: ꝛ ꝓducā legit̃: ſignificat aūt differā pro ablatiuo
tendā ꝓlatem. Ehodū bone vir q̄d agis: grauis interrogatio ꝛ mināti cū iracūdia. ꝛ hoc
ironia ꝓſequit̃: cū omne gen⁹ ɔtumelie leue in eū dicim⁹ in quem ferimur iracūdia. Uiden
me. tu. c. hoc eſt nunq̄d negare potes ipeditū eſſe. Impedit⁹ eſt ꝓprie q̄ ita pedes habet il-
ligatos vt ꝓgredi nō poſſit: ſꝫ ħ ad negociū retulit: ille nō defendit: ſꝫ emēdaturū ſe ꝓmittit Impedit⁹
ꝛ bene impetū expediam retulit: duo ꝓmiſit ſimul: ꝛ tēpus cum celeritate: ꝛ effectum. Im
mo meli⁹: ſcilicet bene melius comparatiuo vſus: quaſi hoc bonum ſit: illud melius. Ego
hoc tibi credam furcifer: furciferi dicebantur qui hoc ob leue delictum cogebantur a domi
nis ignominie ꝛ magis q̄ ſupplitij cauſa circa vicinos furcam in collo ferre ſubligatis ad furcifer

eam manibus ⁊ ꝑdicare peccatū ſuū:ſimulq; monere ceteros:neq̄d ſimile admittāt. Ita

Cicero
q; ⁊ Cicero de ſeruo. Quid inde furcifer quo ꝓgrediet. Tu rem impeditā ⁊.p.m.ltū ꝓgreſ
ſus eſt:modo impeditā dicere:nō ꝑditam dicit. Senſus hic eſt. Rem integrā ꝑdidiſti: et
ꝑditam reſtitues:hoc eſt qui integrā ꝑditamq; turbaſti. Hem quo fretus ſiem eſt memor
ſe ante dixiſſe:Dauū vide cui⁹ cōſilio fretus ſum. An nō dixi hoc futurū vt ab illa excludar:
hac ꝯcludar
et vide q̄ me
inducas. q̄d
meritus: cru
cē: plena ſa
tiſfactio ē cō
feſſio peccati
ſine recuſati
one penarū.
naz minores
eos reddim⁹
quib⁹ vultu
opere preciū
ꝓ delictis no
ſtris offeri
mus. Virgi.

Virg.
Eq̄dem me
rui nec dep
cor. Sz ſine
paululū ad
me vt redeā.
ad ſe redire
dicitur q̄ ani
mū recipit et

Pā. Hoc tibi ego vt credā furcifer:tu rē impeditā
Et ꝑditam reſtituas:hē quo fretus ſiem qui me
Hodie ex trāq̄lliſſima re ꝯiecisti ī nuptias. at nō dixi
Hoc eſſe futuꝝ. Da. dixi. Pā. quid meritus es
Da. Crucē. ſz ſine paululū ad me vt redeā. iā aliq̄d
Diſpiciā. Pā. hei mihi cur nō habeo ſpaciū
Vt de te ſumā ſuppliciū volo. nāq; hoc tēpus
Precauere mihi me monet. haud ꝺ te vlciſci ſinit

Carinus. Pamphilus. Dauus.

Hoccine eſt credibile aut memorabile
Tanta vecordia innata cuiq;. vt ſiet
Vt malis gaudeat alienis:atq; ex incōmodis
Alterius. ſua vt comparet cōmoda:ah
Id ne eſt verū:imo id genus eſt hoīm peſſimum

Virg.
Diſpicere
Deſpicere
Virg.

ſedem mentis. Virgilius. Virtus ad ſe redit hoc de corpore dixit:ad ſe autē redit qui amēs eſſe deſiſtit. Jam aliquid diſpiciam:diſpicere eſt diſquirere conſilium: deſpicere deorſum aſpicere. Non habeo ſpacium vt.d.t. economia. Nanq; hoc.t.p. ſic. Virgilius. Sed motos preſtat componere.fl. et eſt ſylepſis. illud eniz cogit:hoc ſinit.

Hoccine eſt credibile aut.m. Elegans perturbatio in qua inter ſe Simo. Pam. Dauus. Carinus. Birria. Chremes omnes omnibus redduntur offenſi. Hoccine eſt credibile:et incredibile eſt inquit:et nephandum. ecōtra eni ab interrogatione quadam incipiunt:qui nimis iraſcuntur:vt et illud. Hoccine humanum. f.a. et totum hoc in pronūciatione eſt. hoc enī genus interrogationis vim negandi exprimit. Hoccine eſt credibile a generalitate incipit vt Cicero. Quam facile ſeparat iniuria et

Cicero.
peccandi locus:quam.n.ſ.u. idem. Hoccine ſe nundum hoſte dareo.g.f.o.h.i. Tanta vecordia cuiq;. ſ. vt ſiet ſingulari et plurali numero reſpōdetur. Vt malis gaudeant cum dixiſſet cuiq; intulit numerū pluralē:vt alibi. Si quiſq; eſt qui placere ſtudeat.b.q.p.m.m.l.n.b. p n.p.ſ. Vt malis gaudeāt:legit ⁊ gaudeat vt cōparet alienis incōmodis ſua ħ gaudeat ſub audit ſua vt cōparet:hoc eſt acquirat: vel eſtimet. Atq; ex incōmodis alienis ſua.p.c.ħ eſt nō itelligit cōmoda ſua niſi ex alteri⁹ incōmodis ea eſtimauerit. Id ne eſt verū imo.i.aliſ ſic. veꝝ eſt ħ gen⁹ hoīm ſe ꝓbat eē cū malus ſit:⁊ ſic ꝯ hoc imo nō hoiem:ſed peſſimū hominem ſe ꝓbauit. Verū immo.i. parum accuſauerat:dicens id eſt hominum genus:⁊ ideo addidit id eſt peſſimuz hominū genus:vt hoc facere non hois modo ſit:ſed peſſimi hois.

In denegando mõ.mõ,p tantũmõ.Quis pudor paululũ adeſt:adeſt pudor ne denegent ⁊ nõ adeſt.vt ⁊ pſtent.Poſt vbi tps:deeſt vt ſit tps eſt.Tunc coacti ncãrio ſe aperiunt.mi-re aũt neceſſario.q2 natura ſunt tales:neceſſitas ĩ natura eſt ↄſtituta Apiũt mire apiũt qm̃ tunc cũ pmittebant:mali erant ſed latebat malicia in pectoris altitudine.Et timent.⁊ tñ bis numero ſubaudit denegare ⁊ melius timent quaſi diceret pudet eos,nam timor ẽ ma-lor pudor tã-tũ bonor reſ malicia.ſ.q2 mali ſunt ad rẽ quã pſtar nõ pñt.quid mihi is:q̃s tu es:ad di-gnitatẽ refer-tur.q̃s mihi es:ad neceſ-ſitẽ.i.fr aut cognat9:⁊ h̃ v̾ba mollis ſũt dictu:ſed aĩo aſpa.cur mea tibi:

In denegãdo modo quis pudor paululum adeſt
Poſt vbi tempus eſt promiſſa iam perfici
Tum coacti.neceſſario ſe aperiunt.
Et timent:⁊ tamen res cogit eos denegare
Ibi tum eorum impudentiſſima oratio eſt
Quis tu es:quis mihi es:cur meã tibi.heus tu
Proxim9ſum egomet mihi.at tu vbi fides eſt
Si roges.nihil illos pudet.h̃ vbi op9eſt nõ v̾ent.
Illic vbi nihil opus eſt:ibi verentur
Sed quid agam:adeam ne ad eum:
Et cum eo hanc iniuriam expoſtulem:
Ingeram mala multa:atq3 aliquis dicat
Nihil promoueris.multum.moleſt9 ei certe fuero
Atq3 animo morẽ geſſero.Pã.Carine.⁊ me ⁊ te
Imprudens:niſi quid dij reſpiciunt:perdidi

Heus prim9.heus ſignificatõ ẽ mõ nois ad intentõz ↄſi-derationẽq3 reuocãdi,p-xim9 ſuz ego met mihi.i.

charior mihimet ſum q̃ alienis.Proxim9:charus:beniuol9:⁊ h̃ eſt qd̃ ait ſupra.Ego2 ſum Pã.ſi ſe illã in ſomnijs:q̃ illũ ãplecti maluit:inde,pximi ⁊l ppinq̃ dicũt:q̃ nobis chari eſſe dñt.Nihil pudet.pudor eſt malefacti:verecũdia recti ⁊ honeſti.g̃ mire poſuit.Si roges:ab undat ſi roges:ſ ⁊ negas vel ſimulas pplarit additũ eſt.Hic vbi op9eſt.h̃ vbi pmiſerũt.Il lic vbi nihil:⁊nota illic.⁊ vbi aptũ eẽ iraſcẽti repetitõis gen9.h̃ op9eſt ſaluo pudore.Illic legit ⁊ illi vbi nihil op9ẽ:vbi nõdũ,pmiſerũt.Ibi verent:qd̃ ait ſup.In denegãdo mõ q̃s paululũ.Sed q̃d jago:adeo ne ad eũ:h̃ locus deliberatõis eſt.an adeat.Ad Pãphilũ vnũ abundat:⁊ moralit verba Carini ſunt poſita.Et cũ eo iniuriã:,p de iniuria.Expoſtulẽ.ex-poſtulatio eſt aduerſus eũ quẽ incuſam9.nã expoſtulare eſt querelã apud eum ipſum depo nere de eo ĩpo q̃ fecit iniuriã.poſtulare aũt querelã dicere de altero apud alterũ:Ingeram mala multa:q̃ſi tela iſta ſe dicit ingeſturũ mala.Atq3 aliq̃s dicat nihil.p.hoc dixit:⁊ ſi exi-ſtat aliq̃s q̃ michi dicat.q̃d,pfueris.r̃ndebo multũ:multũ ſubiunxit.quomodo multum.ſ aliud faciam:tranſitum fecit:dicendo moleſtus certe ei:⁊ multum ſubauditur promouere Moleſtus certe.ſed hoc eſt ſi nihil aliud promouero certe vel moleſtus fuero.Atq3 aĩmo morẽ geſſero:erit fructus iracũdie ex vindicta:⁊ per iracundiam atq3 perturbationem nõ inuenit quod ſit multum aliud.ergo inuenit moleſtus certe ei fuero.Carine ⁊ me ⁊ te.mi-re et artificioſe fecit Pamphilum priorem alloqui ad perfringendam iracundiam Carini. Alioquin ſi prior vociferare potuiſſet tragica exclamatione vſus fuiſſet.Imprudens de fenſio ab imp[r]udentia,⁊ tñ niſi bone eſſet conſcientie nunq̃ diceret te perdidi purgem

Expoſtulare iniuriaz

Ita ne iuprudēs: imprudēs diſtingue: ⁊ attende hoc illū repetere qḋ indignat magis q̄ſi audierit imprudēs ⁊ nō audierit reliqua Quin tuū animū legit ⁊ cum ita tu imprudens. ⁊ q: etiā articulus oīs defenſiōis p conceſſiuā qualitatē hoc dicto eſt ɔſtitut' idcirco h̄ ipſuz Cerin' poſt ɔfirmationē repetit hoc cupiēs eripe a Pamphilo qḋ ille maxime īnitit. Quin tuū a quin legitur ⁊ cum. Falſus eſt: nō ⁊ participiū .i. falleris: ſi Pāphilus dicit. ſi vo cō ſīgit. p fallax accipit Hoc ſolidū eſt viſuz: ſolidum plenū idoneum: itegrum Niſi me lactaſſes, pduxiſſes: oblectaſſes induxiſſes: q̄ ſignificatio fruſtratōz oſtēdit. lactare ē iducere i aliquē voluntatē a lactādo: vñ ⁊ oblactare dr̄. Hēas: pmiſſo aīmi ī ati vt ſupra aut ſi tibi he nuptie ſunt cordi. q̄s tu h̄ mihi ſuis ɔſilijs dixit ironia vt ſupra. Cui' ɔſilio fret' ſuz ⁊ cū verſer ptulerit ɔficiat debuit inferre. eſt ḡ anacoluthō. vt ē illud pncipio amico filiū: cōfecit. legit ⁊ ɔfiauit. Sollicitudies pturbatōes. Me' carnifex .i. ī me. Me' carnifex: q̄ me torſerit vt alibi. Deo irato meo h̄ eſt ī mea irato deo. De te ſi exēplū capit vtr ſi te imitat. aut ſi de te exigit penas. vt alibi. Ipe vterq3 exēpla ī te edēt. ſ; meli' te imitat accipimus. Haud iſtud dicas ſi ɔgnoris. noſti. n. ſ; ſi ɔgnoris nō ita dicas. Cū prē altercaſti: ab hiſ q̄ facta ſunt ad ea q̄ facta nō ſunt. legit ⁊ altercat' es. nō eni alterco dicim'. Nec te q̄uit. h. c. argumētū attulit ex hiis q̄ nō ſunt facta cū fieri debuerint. Immo etiā, ppterea ⁊ āpli'. Immo etiā deeſt audi. Quo mim'. t. ſ. q̄. i. qḋ. ⁊ deeſt audi: vl' accipe vt ſit qḋ vel q̄m vel ex q̄q̄ aut q̄re: aut certe erit ſenſus cū hmōi ſubauditōe. Immo etiā q̄d min' ſcis erūnas meas eo magis audi aut īmo etiā. He nuptie nō appa. m. q̄ ipſo min' tu ſcis erūnas meas. i. falſe nuptie erāt. q̄ res te facit magis iraſci quā me cogit merito. He nuptie. legit ⁊ h̄ nuptie ſic eni veteres dixerūt Nō appabant. appari cū datiuo caſu ſp cladē ⁊ pniciē ſignificat. vt Vir. Michi ſacra pari Tua voluntate. t. eo. hec accuſatio: ille enim excuſat per imprudentiam. hic arguit voluntatē hoc ḡ dicit eo graui' quo nullo cogente peccaſti. cur me enecas: crucias. Inſtare vt dicerem. m. d. p. ſ. o. quia dixit inſtare: ſuadere: orare non plus dicere poſſet. quarto nihil pōt eē

Lactare

Altercare ⁊ altercari

Apparari. cuz datiuo Vir.

Ca. Ita ne iprudēs. tādē inuēta eſt cā. ſoluiſti fidez
P. q̄d tādē: c. ēt nūc me ſeducere iſtis dictiſ poſtulaſ
P. Quid iſtuc ē: c. poſtq̄z me amare dixi cōplacita ē
Tibi. heu me miſ'ū q̄n aīuz tuū ex aīo ſpectaui meo
P. Falſ' eſ. c. nō ne ē tibi ſatiſ hoc ſolidū viſū gaudiū
Niſi me lactaſſes amātē: ⁊ ſpe falſa pduceres. hēas
Pā. habeā: ah neſcis q̄nt' in malis verſer miſer
Quātaſq3 hic ſuis ɔſilijs mihi ɔfecit ſollicitudies
Me' carnifex. c. q̄d iſtuc tā mir ē. ō te ſi exēplū capit
P. Haud iſtuc dicas. ſi cognoris me vl' amorē meū
C. Scio. cū prē altercaſti dudū: ⁊ iſ nūc propterea tibi
Succēſet. nec te q̄uit hodie cogere illaz vt duceres
Pa. Immo ēt quo min' ſciſ erūnas meaſ. he nuptie
Nō appabant mihi. nec poſtulabat nunc quiſq3
Vxorē dare. C. ſcio tu coact' tua voluntate es. Pā.
Mane. nōdū ſcis. c. ſcio eq̄dē illā ductur te eē. P.
Cur me enecaſ: hoc. audi nuq̄z ɔſtitit iſtar. vt dicerē
Me eē ductur prī ſuadere orare. vſq3 adeo donec

Dauus interturbat.o.Dauus cũ admiratiõe pnũciat.Da.interturbat.o.deerat vt hic Da.
diceret ſ3 plus intulit interturbat:⁊ inter mõ nois nõ exigit additamẽtũ.eſt.n.pticula acti-
na adeo vt nõ p mediocri ſignificatiõe ſit:ſ3 q: maiorẽ habere nõ põt vt interfect⁹:interce-
ptus:vł inter mõ p poit:vt.Hũc inter fluuio Tiberinus ameno.R.in mare prupit.Neſcio
q: iraſcit Dauo dixit neſcio alioq̃n ſcit.Niſi fuiſſe mihi deos iratos.deeſt vt ſit niſi:q: factũ

Perpulit.Ea.q̃s hõ iſtic:Pã.dau⁹.Ea.dauus:
Pa.Dau⁹ iterturbat oia.Ea.quãobrẽ:pã.neſcio
Niſi dos m̃ iratos fuiſſe ſatis ſcio q: auſcſtaueri ei
Ea.Factũ ẽ hoc daue.Da.factũ.E.hẽ q̃d ais o ſce
lus:At tibi dij dignũ factis exitiũ duĩt.eho dic mi
hi ſi oẽs.Hũc piectũ i nuptias eẽ iimici vellẽt. qd
Niſi hoc pſiliũ darẽt:Da.decept⁹ ſũ ac nõ fatigat⁹
Ea.Scio.Da.hac nõ ſucceſſit.alia aggrediãur via
Niſi id putas q: pmo proceſſit parum.nõ poſſe iã
Ad ſalutẽ hoc vti malũ:Pa.imo etiã iã ſatis credo
Si aduigilaueris.ex vnis geminas mihi
Conficies nuptias.Da.ego.pamphile
Hoc tibi p ſuitio debeo conari manib⁹ pedibuſq:
Nocteſq: ⁊ dies:capitis periculum adire:
Dum proſim tibi:tuũ eſt ſi q̃d preter ſpem euenit
Mihi ignoſcere:ſi parũ ſuccedit.quod ago:at
Facio ſedulo.vł meli⁹ tu te aliud reppeti
Me miſſum face.Pã.cupio:reſtitue in quem
Accepiſti me locũ.Da.faciã:Pã.at iã hoc opus eſt

h̃ ẽ Daue nõ qd nõ credat īterroget:ſed qd increpet. At tibi dij dignũ. fac. dẽt exitiũ. at pn-cipiũ icrepa-tiõi aptũ: vt Virgi. At ti-bi p ſcelere ⁊ Horat⁹. At o deoꝝ q̃cq̃d in celo regit ⁊ tras:⁊ ab. g. Dic mihi eho:infectõ eſt intẽtionẽ audientis ex poſcẽs. Dic mihi ſemper dic mihi iiu-rioſuz eſt: vt Virgili. Dic mihi Dame-ta cuiũ pec⁹. Si oẽs hũc cõiectũ: cum odio h̃ pnũ-ciãdũ eſt: iõ piectũ dixit.

Virg.

Horatius

Virg.

Decept⁹ ſum.pceſſio Scio id nõ ad deceptionẽ:ſ3 ad defatigationẽ retulit. g̃ cũ ironia ſo-
nandũ.Hac nõ ſucceſſit:deſt qd conabamur ⁊ ppie d̃ bono ſic d̃r.Alia aggrediamur via:
vł adoriamur id eſt enitamur.adoriri ppie d̃r repẽte ex inſidijs aliquẽ iuadere.Hoc tibi p
ſeruitio: ſeruitiũ p ſeruitute poſuit:vt Seruitio enixe tulim⁹.Cona-
ri manib⁹ ⁊ pedib⁹ ad id retulit qd ait ſupra.Quẽ ego credo obnixe oĩa facturꝫ:⁊ accuſatio
caſu ſine intmiſſiõe ſignificat noctes ⁊ dies manib⁹ ⁊ pedib⁹.Si q̃d p̃ter ſpem euenit:eue-
nit pductũ magis:q: h̃ ppetuũ nõ vult Pãphilo accidere:g̃ euenit pene euenit:aut euenit
media correpta parũ ſuccedit.Qd ago:ſ3 veſtrũ ẽ officiũ p̃bere:at noſtrũ nõ ẽ fortunã poſ-
ſe p̃ſtare.⁊ bñ ſuccedit:vt qd agim⁹ oñdat ſucceſſus eẽ fortune.At facio ſedulo.r. ex aĩo et
ſine dolo.Me miſſum face.i.noli vti opa mea.Parũ ſuccedit qd ego:hec eſt vtilis ſenten-
tia p ſapiẽte ptra fortunã.Reſtitue in quẽ.a.l.ſenſus h̃ eſt oĩa mihi integra ⁊ ſalua redde:
qualia tibi tradidi pſulturo:vł quũ nihil pmiſiſſem pri.Hẽ ſ3 mane h̃ q̃ſi incipientis demõ
ſtrãtiſq: aliq̃d noui ſe inueniſſe.Nũccine demũ.demũ p deniq:.Nihil aliud te quero.hec.n
ad cogitantem nihil pertinere oportuit.At iam.h.r.i.dabo conſiliũ.ſ.quo in priſtinũ locũ

Seruitiũ p ſeruitute

reſtituat. I. Jam iã vbi erit inuētū tibi. c. Jn ſcena hac inſtauratio ē ad hortatiõis Pã philip Myſidē. Op⁹ eſt. n. exhortari rurſus adoleſcētē: ne ſub pr̄is oppſſione aſtringat aut frangat. Jã u. u. c. optune rurſus eſtuātē Pāphilo amice mētio obijcit p miſidē: ne ſuccū bat ad nuptias pr̄i: q̄uis pmiſerit ſe dicturū ꝯiugē: aduerſus quā difficultatē: q2 ipſius per ſona nõ ſufficit id agit: vt ad ipam Glyceriū mõ adducat Pāphilū cui⁹ affectū cogitat nõ eo ſolum qd̄ eū puella vocat: ſ etiā qd deſideret eū videre. Ubi u. erit eū inuētū in p̄ma pte vi inam tenet: in poſteriore pductionē: ꝛ ē quēadmodū vt vt q̄: q̄ vn̄ vn̄ p vbicūq3: q̄cūq3. vn̄cunq3 Jnuētū tibi curabo ꝛ mecū ad Pā. nõ ſolū ſe adducturū pmiſit ſ ad tp̄s addidit ꝛ bn̄ tibi: q̄ſi amāti Tu mõ anime mi: nolite oratõ ꝛ feminea mſtis iplicata blandimentis ait eni. Tu modo aie mi: me⁹ p me⁹. Hoc malū integraſcit: integrat qd̄ ad integrū reddit: qd̄ repetit qd̄ inſtaurat. Virg. Ramo. q. ſ. m. c. Sollicitarier pturbari. Hoc malū. amor me⁹. ꝛ Glycerij ſollicitudo. quā neſcire oportuit nuptias. Qd̄ mihi appari. apparari ad honorē ꝛ timorem refert ꝛ datiuo caſui ſubiūctū cladē ꝛ pniciē ſignificat. vt Virg. Mihi ſacra parari. Age ſi h nõ inſanit ſatis h exit⁹ cõprimit. Cariū ne fomēta iracūdie Pāphilo pberet. aut ſi penitet te quātū ſua ſpõte inſanit ſi h nõ inſanit. Jronia ē aut laus ad irritandū Pāphilū. Myſis aſſeueratio eſt ſi a noīe eius incipias cū quo loqueris. Atq3 edepol ea res. i. nuptias apparari ſenſit. Per oēs tibi adiuro deos. ad auctiua pticula. vt ad mirabiliter valde mirabiliter. ꝛ aduerto addo. ꝛ hoc ſupeſt vt amiſſa fide adiurandū ſit. Nõ ſit capiūdos. ſ. i. o. h. mira verecūdia oēs hoīes maluit dicere vt in his q̄3 pentes ſignificaret q̄ apte dicere patrē. cuius metu pmiſit nuptias ꝛ ꝯtra illud ſ vim. vt queas ferre. Nõ ſit capiundos mihi ita dixit de vno hoc eſt pte oēs hoīes. vt idē. O celū o terra o maria Neptuni. nunq̄d ꝛ celū Neptuni ē nõ vtiq3 hic oīa hec maria vult eſſe. vt Virgilius. Omnia vel medium fiat mare. Contigit quod vix euenit contigiſſe dicitur. Conueniunt mores. recte id quod etiam matrimonium firmat conueniunt mores. Valeant, hoc eſt abeant, recedant, quia et diſcedentibus

Da. Hē. ſed mane. concrepuit a glycerio oſtium
Pā. nihil ad te. Da. quero. Pā. hē nūccine demū:
Da. at iã tibi hoc inuentum dabo.

Myſis. Pāphilus. Carin⁹ Dauus.

Jam vbi erit inuētū tibi curabo ꝛ mecū adductū. Tuū pamphilū. tu mõ aie mi noli te macerare. Pā. O miſis. Mi. q̄d ē: hē pā. optie mihi te offers. Pā. q̄d ē: Mi. orare iuſſit ſi ſe ames hera: iã vt ad ſeſe. Venias. videre te ait cupere ſe. Pā. vah perij. hoc malū. Integraſcit. ſiccine illam atq3 me opa tua nūc miſeros. Sollicitarier. nã iccirco accerſor nuptias. q̄ mihi appari. Senſit. Ca. q̄b⁹ q̄dē q̄ facile poterat q̄eſci: ſi hic q̄eſcet. Da. Age. ſi hic iſanit ſatis ſua ſpõte. inſtiga. Mi. atq3. Adepol. ea res eſt: propterea q3 nunc miſera in merore ē. Pā. miſis Per oēs tibi adiuro deos: nūq̄ eã me deſerturū Nõ. ſi capiūdos ſciã mihi eſſe inimicos oēs hoīes Hãc mihi expediui. ꝯtigit. ꝯueniūt mores. valeant

Mi. p me⁹
Integrari
Virg.
Virg.
Adauctiua particula
Virg.
Cõtingere
Valere
Abire

et mortuis. Uale dicit vt Uir. Salue com.m.m.p.e.q.u.vel potiꝰ cū male optatu-
rus eſſet ꝯſiderato pr̄e locutus eſt: ⁊ nō dixit ꝙ intēderat pereāt. ⁊ attēde ꝙ moderate plu-
raliter dixerit cū ſignificaret patrē. Ualeāt renūciatōis ⁊ īprecatōis ē verbū: Hāc niſi morſ
⁊ ſi valeāt. Hāc niſi mors: h̄ ꝯceſſio eſt: h̄ eñ ꝑ conceſſionē dicit. Hanc niſi mors ⁊ ſi vale-
ant niſi mors adimet nemo: ꝑſeuerat ne dicat pater, ꝓ nō adimet pater. Reſipiſco: ſpiritum reuocāt ſen-
ſus. Magis

Qui int̄ noſ diſſidiū volūt: hāc niſi morſ mihi adiet
Nemo. ca. reſipiſco pa. n̄ appollīs magiſ vez ꝙ̄ hoc
Nūſuz eſt: ſi poterit fieri: vt ne pater ꝑ me ſtetiſſe
Credat: quominus he fierēt nuptie. volo
Sed ſi id nō poterit: id faciā. in procliue: qđ eſt. per
Me ſtetiſſe, credat Mi. quis videor: ca. miſer eq̄
Atqꝫ ego Da. conſilium quero ca. fortis es: Pam.
Scio q̄d conere: da. hoc ego tibi profecto effectuz
Reddā pā. iā opꝰ hoc ē da. q̄n iā habeo ca. quid eſt
Da. Huic nō tibi habeo: ne erres ca. ſat habeo
Pa. Quid facies: cedo da. dies mihi hic. vt ſatis ſit
Uereor ad agēdū. ne vacuū eē me nūc ad narrādū
Credas: ꝓide hic vos amolimi. nā mihi īpedimēto
Eſtis pā. hāc ego viſaz da. q̄d tu: quo hinc te agis.

vez. aut magis vez aut verꝰ dicimꝰ: vt ne pr̄. vt ne nō. Ut ne pr̄: ꝑ me ſtetiſſe. h̄ eſt eē vt Uir. Deſertaqꝫ montis ſtat. d. aliter plenū eſt vt idē ſtāt et ſumūt aliter horrēt. Stāt limīe ꝑmo ⁊ Luciliꝰ. ſtat ſenſibꝰ fūduſ per me ſtetiſſe h̄ eſt ꝑ me factū eē ne fierēt nuptie. mihi eq̄ atqꝫ
ego. bene ⁊ q: h̄ amore vexat ⁊ intulit paradoxon. nā volebat ſibi dixi fortis qđ illi tū mox di-
cetur. Hic igitur alter reſpondet atqꝫ interrogauerat Pamphilus. ideo quod videat impoſ-
ſibile eſſe pamphilum reſiſtere parenti. conſilium quero: ſenſus eſt. ſcio quid eſt. quid cone-
ris: ſed an efficere poſſis neſcio. Scio quid coneris. ſi Pamphili eſt perſona: cum ironia
dicitur. ſi Carin ſimplex laudatio eſt. ſed ſi Pamphili eſt hoc ſignificat quod ſupra. Ex
vnis geminas mihi confi. nup. ſed non eſſe perſonam Pamphili ex ſubiectis oſtenditur.
non tibi habeo ne erres: deterret nunc Carinum. vt et ipſe adiuuet Dauum: ne Pamphi-
lo nubat Philomena ⁊ eodem ſenſu vtitur Dauus aduerſum Carinum quo ſupra quaſi
neceſſe ſit. Si huic non datur te illam vxorem ducere. Non tibi habeo. ne erres. vel vt eti-
am Carinus pro ſe ſentiat: hoc dicit velut ſolent ſerui contumatiores aduerſum amicum
domini: quia nuper Carino accuſatus eſt. vel quia quod dicat non habet: ⁊ videt tacendū
non eſſe. Sat habeo quod dilatio facta eſt. Ut ſatis ſit. vt pro ne non. Ne vacuū nō eſſe
me: ne pro nedum: aut aduerbium eſt ꝓhibentis. vt ſit ne non. Salu. ſecundo libro. Ne illa
tauro paria ſunt: pro nedum. Proinde vos hinc amoliri dicuntur ea que cum magna dif-
ficultate ⁊ molimine ſūmouentur ⁊ tolluntur. e medio ſic dixit quaſi odioſo ⁊ modeſto: di-
ſcedere dicit: qui facile abijt e medio moliri: qui vix recedit. Proinde vos hinc amolimi mo-
leſtū impedimentum ex rei magnitudine iacentis in medio. ⁊ ideo impedientibus ſe dixit
amolimini hinc non abijte. Proinde vos hinc amo ſpe iniecta. iam etiā imperat dominis
ſeruus callidꝰ. Nā mihi īpedimentū vtꝫ hoc verum dicat an fingit q̄ adhuc ꝯſilium non in-
uenit qđ narrare poſſit. Ebo hāc viſam Glycerium. ſ. ⁊ cū miſeratiōe puelle hanc. Quid tu,
quo te hinc agis: tarditatē diſcedētis oñdit: agere ſe eñ tardi triſtes domini. ſic Uirgilius.

Uir.

Stare
Eſſe
Uir.

Lucilius

Saluſtius
Amoliri
Diſcedere

Uir.

amiſſ: a remis atq̄z.o d.n.i.h.r.t e alibi. Ecce gubernator ſeſe pa.age. Quid tu hinc quo te agis: admonitio diſcedētis vt ſolet. nā a quo diſcedere deſideram⁹ admonem⁹ eū quo eat: id facere p interrogationē admonet Dau⁹ Carinū. vt ipſe Carinus diſcedat q̄ nunc vltim⁹ remanet. Verꝫ vis dicā: p initio ſedule narrationis: hoc ſummus an ſic rn̄det Carin⁹ tanq̄ q̄ intelligat non dici ſibi velle Dauū quo eat: ſed id agere vt abſcedet. Narratōis mihi in-
cipis initiuz f. quo eat. qr verꝫ vis dicā velut, pemiū narrationuz eſt. Quid ſde me fiet. q̄d igit inqt. q̄d ō me fiet. ab eo h̄ quaſi a iocāte, pnūciandū eſt. nā ſic illi imprudens rn̄det. Quid de me fiet: de Philomena ducēda Eho tu ipudēs non satis, ppe Carino dixit impudēs: q̄ſi i ſolita ⁊ mſtca

Ca. verꝫ vis dicā. Da: imo ē̄t narratōis mihi icipis
Initium. Ca. q̄d de me fiet: Da. eho tu impudens
Non ſat habes qō tibi dieculā addo: quantū huic
Promoueo nuptias. Ca. attn̄. Da. q̄d ergo. Ca. vt
Ducā da. ridiculū. Ca. huc face ad me vt venias ſi
Quid poteris. Da. q̄d veniā: nihil hēo. Ca. attn̄ ſi
Quid. Da. Age. veniā Ca. ſiq̄d. dōi ero da. tu miſiſ
Dū exeo paurūp opiſ. me h̄ Mi. q̄ ꝓpt: da. ita fcō
Op⁹ ē. Mi. Maturo da. iam inquā hic adero

Miſis dauus

Nihil ne eſſe ꝓpriū cuiq̄: dij vr̄az fidem
Sūmū bonū eē here putabā hūc pāphilum
Amicū amatorē, virꝫ i quouis loco patuz: verꝫ ex eo

poſcēti: quippe q̄ ⁊ ſponſaz alienā petere auſus eſt: ⁊ nō ſatis hꝫ p Dauū ſibi morā pſtitā Pamphili nuptiaꝝ. Qō tibi iā dieculā: horā., ⁊ eſt. diecula h̄ eſt tēpuſculū: ⁊ ſumit ab eo qō eſt hec dies diecula mora: ⁊ q̄ſi pua dies. ⁊ diecula in q̄. ſ. ambiaſ quantū poteris ad ducēdā Philomenā: vult enī ſe Dau⁹ adiuuari p Carinū ⁊ Birriā. Promoueo. differo ꝓmoueo nuptias memoriter Dauus: ſcit enī illū his verbis petiſſe. Saltē aliquot dies. p a.n.n.u. cui⁹ rei oblit⁹ Carinus etiā vt ducat vxorē petit. Ridiculū: deeſt hoīez. Age veniā v x ꝓcedentis: vix ꝯſentientis: ⁊ age veniam. Tu Miſis dū ex eo: a Glycerio ſcȝ.

Diecula

Nihil ne poſſe ꝓpriū cuiq̄. Hec ſcena adminiſtratōz doli hꝫ: qō fit vt deterreatur. Chremes filiā ſuam Pāphilo dare: ⁊ vide nō minimas ptes in hac comedia Miſidi attribui. h̄ eſt pſōe femie: ſiue hec pſonatis viris agaſ: vt apud veteres: ſiue p mulierē: vt nūc videm⁹. Nihil ne aduerbiū pcūctātis. Nihil ne eſſe. p. oē qō habem⁹: aut mutuū eſt: aut ꝓpriū. g̃, ꝓpriū eſt ꝑpetuū: vt propria hec ſunt dona. g̃ nihil ſūt dona. g̃ nihil nobis ꝓpriū eſſe pōt. qō enī non fuit nec eſſe quidē pōt: aut qō eripi pōt: nō eſt nr̄m niſi illa q̄ eripi nō pn̄t. vt Sapia. Juſticia. Prudētia: ⁊ q̄ fortuna neq̄z dare neq̄z eripe cuiq̄ pōt ⁊ ſiſ hoc ipm a re ⁊ a pſona hic oñdit a re nihil eſſe ꝓpriū: ⁊ a pſona cuiq̄ ꝓpriū ꝑpetuū nō tpale aut mutuū. Dum veſtrā fidē: admiratōis aduerbiū cum exclamatiōe. fidē: dixit opē ⁊ auxiliū. vt Tirhenaq̄z fidē Summū bonū eſſe mire, p pleno ⁊ neutro extulit ſūmū bonū Pāphilū amicū, amatorē virū. amic⁹ aīmi eſt. amator vō corpis. nō enī ꝯtinuo amator eſt q̄ bene vult. vt Dido amauit Aeneā quidē: ſed non ⁊ amica fuit qō ait. Non potuit auulſū deuellere corp⁹ ⁊ vndis ſpargere. ⁊ itē Catullus. Cogit amare magis: ſed bene velle min⁹ ⁊ eſt h̄ officiū ⁊ blandimentū amatorē ⁊ virū dixit ad diſcretionē: vt p ea que enumerat maritum oñderet. Jn quouis loco patū dixit ad oēs effectus quicūq̄z de ꝓximo eſſe pn̄t, ⁊ ma

Amicus
Amator
Catullus

Andria

ꝓne ad Homericā ſententiā reſpexit. Vex ex eo.i. Pamphilo. Nunc miſera quē capit dolorē cū admiratione pnūciat quem ⁊ cū exclamatiōe quadā. Facile hic plus mali eſt ꝙ illic.b.facile aduerbiū cōfirmātis eſt:id qꝺ eſt liquido ⁊ manifeſto:veteres dicebāt facile p certo:vt Cicero. Illiꝰ ciuitatis facile.p.dolorē:dolorē diſtingue:pbe ⁊ poſt intulit ſepatim qꝺ ſequit̃. Facile h̃ plus mali eſt:in dolorē.ſ.metus admittēdi ꝙ ī volūtate retinēdi. Quā

> Cicero
> Facile certe

Nūc miſera quē capit dolorē:facile h̃ plꝰ mali eſt ꝙ
Illic boni.ſed damꝰ exit.mi hō q̇d iſtuc obſecro ē:
Quo portas puex:Da. miſis nūc opꝰ eſt tua mihi
Ad hāc rem ex ꝓmpta memoria atq̧ aſtutia.
Mi.q̇dnā inceptur' es:Da.accipe a me hūc ocius
Atq̧ añ nr̃az ianuā appōe.Mi.obſecro.humi ne:
Da.ex ara hīc ſume v̾benas tibi:atq̧ eas ſubſterne
Mi.Quāobrē id tu te ipſe nō facis:Da. qz ſi forte
Opus ſit ad hex iuſiurandū.mihi nō appoſuiſſe:
Vt liquido poſſiz.Mi.itelligo.vñ noua nūc religio
In te iſtec icceſſit:cedo.Da.moue ociꝰ te:vt q̇d agā
Porro itelligas.proh iupiter.Mi.q̇d eſt.Da.ſpōſe
Pater interuenit.repudio ꝯſiliū qꝺ prius intenderā

illic boni:in ſummo bono.dixit eñi ex bonis que bona eſtimamus plꝰ nos mali capere:cū aut amiſſuros nos credimꝰ aut amittimus:ꝙ boni cū habemus. Facile hic plꝰ mali eſt:plꝰ mali ī dolore et metu dixitꝰ Quā illic eſt boni.i.ī amico amatore et viro. Mi hō q̇d iſtuc obſecro eſt:ex Miſidis v̾bis quid Dauus faciat demōſtrat̃. Quid iſtuc mali eſt:inuolutū puex portabat Dauꝰ ⁊ ideo dic̃ mulier. Quid iſtuc mali ſē:dū ille euoluit ⁊ puex pfert:quē poſtꝙ expediuit tū illa dixit q̇ portas puex. Miſis opꝰ ē ad hāc rē mihi. Hec ſcena actuoſa eſt.magis eñi ī geſtu ꝙ in orōne eſt ꝯſtituta. Miſis opꝰ eſt ꝑperātis.⁊ ī pēſe agētis Daui v̾ba mōſtrat̃:⁊ ꝓmpta ī mediū ꝓlata memoria atq̧ aſtutia. Memoria:vt p̄cepta Daui retineat. Aſtutia ad agēdū ſtrenue q̇ īperaret.memoria ſimplr̃ magl̃ vt memor ſit p̄ceptox et memoria mō ꝓ itelligētia:vt Vir. Inſtamus.t.vi. Ex ara hīc ſume:ſume v̾benas ex ara ſ.appollinis:q̇ caſſion Menāder vocat̃:aut qꝺ Appollini comedia dicata eſt:ī cuiꝰ honorē arā ꝯſtituebāt:Comediā celebrātes. Appollini ḡ comedia:Libero patri tragedia. Verbenas tibi:q̄ſi herbene redimicula ſunt araruz. Tibi:q̄ſi geſtu quēdā ⁊ motū ſtomachātis hꝫ:vt alibi. Quid vis tibi ſume dixit ⁊ nō tibi ſubſterne. Ex ara ſume v̾benas:v̾bene ſunt oēs herbe ⁊ frōdes q̇ feſte ad aras coronādas:vel oēs herbe frōdeſq̧ ex aliq̇ loco pure decerpte. Verbene aūt dicte q̄ſi herbene.ſic Menāder. Quāobrē tute nō facis id:tute tūc dr̃ cū ꝓnomē ad eā reuocat̃ ꝑſonā a qua ſumit̃:vt verbigr̃a:cū dicimꝰ tu lege:ille nobis r̄ndeat.cur tute nō legis. Quia ſi forte opꝰ ad hex iurādū:ſic locutꝰ eſt:vt explicari atq̧ intelligi nō poſſit.aut eñi deeſt ius vt ſit iuſiurādū ꝓ iurādū:aut vt vulgo dr̃ iuramētū. Et opus eſt illā rē.nō opus ē illa re. Vt liq̇do poſſim:liq̇do pure ⁊ manifeſte. Nā q̇ ſunt pura ⁊ defecata:liq̇da ſunt. Noua nūc religio ī te iſtec.i.iuſiurādū metuere ſeruū mōſtri ſimile eſt. Noua religio ī ſeruo ⁊ ſubita. Noua nūc religio:ſeruū nouelle mētiri noua religio eſt. Cedo:porri gētis eſt manū. Vt q̇d agā porro itelligis:porro mō aduerbiū ē ordinis alias tpis. Spōſe pr̃ interuenit:mire nō dixit Chremes:ne cū dixiſſet qs Chremes Miſis rurſus h̃ r̄ndeRet ſpōſe pr̃:⁊ nō temere h̃ facit Poeta.nā ꝓmiſerat ſe redituꝝ domū Chremes:domū ibo

> Virg.
> Appollini comedia libero patri tragedia dicate ſunt;
> Verbene

> Opus eſt illam rem

dicā vt appentur. a. h. r. Repudio cōſiliū: qd̄ prius intenderā: verbū a venatorib⁹ trāſlatū: qui retia intendūt ad feras capiēdas: q2 ergo parat Chremetē ⁊ Simonē fallere intēderā dixit: vel a ſagittis atq; arcu neſcio q̄d narres: bn̄ narres Narrare. n. aliena ⁊ q̄ nobis ſunt neceſſaria dicimus. Ego quoq; hinc a dextera venire me: bn̄ ait quoq;: q2 ⁊ Chremes veniebat. Tu vt ſubſeruias: recte vt ſubſuias dixit nō. n. tantū loquit̄ Miſis: q̄tū Dauus Ora

Narrare

tiōis mee vt cūq; opus ſit verbis tuis: oratiōi mee. plura. n. loq̄tur Dauus: inde orōi dixit: illa ſubſeq̄ut ideo v̄bis. Uis cauta eſto intellige ſpecta: Aut tu plus vides: ſi ſapis itelligis. Ne q̄d veſtrū remorer cōmodū: remorer retardem retineā: a remora piſce minutiſſimo q̄ nauim retinet: nā grece vocat̄.

Remorari
Remora

Mi. Neſcio q̄d narres. Da. ego quoq; hic a dextra
Uenire me aſſimulabo: tu vt ſubſuias orōi vt cūq;
Op⁹ ſit v̄bis vide. Mi. ego q̄d agas nihil itelligo:
Sʒ ſiq̄d ē qd̄ mea opa op⁹ ſit vobis: aūt tu pl⁹ vidēs
Manebo: ne quid veſtr̄ remorer cōmodum.

Chremes: Miſis: Dauus.

Euertor poſtq̄ que opus fuere ad nuptias
Gnate paui: vt iubeā acerſi. ſed q̄d hoc eſt:
Puer hercle eſt. mulier tu ne appoſuiſti hunc: Mi.
Ubi illic ē. Ch. Nō mihi rn̄des. Mi. hem nuſq̄ eſt:
Ueh miſere mihi. reliq̄t me hō hic ſolā: atq; abijt:
Da. dij veſtrā fidē. q̄d turbe eſt apud for̄. quot illic
Hoīes litigāt. tū annona cara ē. q̄d dicā aliud. neſcio
Mi. Cur tu te obſecro h me ſolā: Da. hē q̄ eſt hec
Fabula: eho miſis puer h vn̄ eſt: q̄s ve huc attulit:
Mi. Satin ſanus es qui me id rogites:
Da. Quē ego igit̄ rogē. q̄ hic neminē aliū videā:
Ch. Miror vnde ſit. Da. dicturan es quod rogo:

Euertor p⁹ q̄ q̄ opus fuere ad nup. Adeſt nūc ipſe Chremes cuius cā ſcena fraudibus inſtructa eſt: ne pmiſſas cōpleat nuptias. Ut iubeā accerſi: recte iubeā: q2 ſumma ptās nuptiar̄ in patre puelle eſt. Sed q̄d hoc: nō interrogātis ſ; mirātis ⁊ nō intelligētis eſt: ⁊ apparet eū nō oculis priuſq̄ corpis offenſū puer̄ ſenſiſſe latentē. Puer hercle eſt: ornatiua particula eſt hercle. Mulier magis q̄ Miſis vbi illic eſt: Dauū querit: qui nūc abſceſſit: vt ipſe d̄ foro venire videat̄. Nō mihi rn̄des: bene nō rn̄des. Supra. n. memor eſt vetitā quicq̄ dicere: niſi ſubſeruiat orōni Daui Reliquit me hō atq; abijt: mire hoiem nō Dauū dixit: vt etiā ſi audiat Chremes incertā pſonā hoīs audiat nō Dauū. Dij veſtrā fidē aduerbiū admirantis cū exclamatiōe. Quid turbe eſt apud for̄: hec v̄ba veniētis de foro. Quot illic hoīm litigāt: legit̄ ⁊ litigat. Tū annona cara eſt: cōminiſcētis eſt potius q̄ alicui referentis. Quid nā aliud dicā: hoc poſt ſpectatores. Cur te obſecro me hic ſolā: apoſiopeſis. tertia. Hem q̄ hec eſt fabula: fabulā ſe dicit audire q̄ſi rei principiū rōnemq; ignoret. Eho: eho interiectio eſt vl̄ pncipiū animaduerſiſe poſcētis: aut repēte cernētis. Qui h neminē video: callide affirmat nō ſib i viſuz Chremem: cū ⁊ puidēt veniētē ⁊ pn̄tē videat. Miror vn̄ ſit: miror veteres cum vn̄ p neſcio ponebāt. nā admiratio ab ignorātia deſcēdit: plaut⁹. Ne q̄s mireſ q̄ ſim. Pauciſlo q̄r. Dauus

Plautus

tericctio cōſuate mulieris. Cōcedo ad dexterā et bū ad dexterā ſiniſtra eñ venit Chremes ⁊ nō vult ꝑrimū ei Chremetē ẽ iuxta. ſup̄ eñ dicit. Ego ꝙ̄ hinc ab dextera ve. me. ſi. Deliras nō tu teipſe: deeſt eñ mihi dediſti: ẽ ⁊ ſup̄ ⁊ nūc iterturbat Dauꝰ ne mulier totū dicat. Nō tute ipſe ſummiſſima voce. Uerbū ſi vllū mihi accōmodate ꝓmiat Dauꝰ pene eñ Myſis vniuerſa narrabat: Preterꝗ̄ qȯ te rogo: h̄ vt ⁊ ſenex ſētiat, ꝓnūciare pōt Quā qȯ te rogo

Mi. hau. Da. ꝯcede ad dextrā. mi. deliras. nō tu te
Ipſe. Da. v̄bū ſi mihi vnū ꝑterꝗ̄ qȯ te rogo faxis
Caue. mi. male dicis. da. vñ ē: dic clare. mi. a vobis
Da. Ha. habe. mirū vero īpudēter mulier ſi facit
Meretrix. ch. ab andria eſt ācilla hec ꝙ̄tū itelligo.
Da. adeō videmur vob̄ eē idonei: ī q̄bꝰ ſic illudatis
Ch. Ueni in tp̄e. Da. propera adeo puerum
Tollere hinc ab ianua. mane. caue quoꝗ̄
Ex iſtoc exceſſis loco. Mi. dij te eradicent.
Ita me miſerā territas. Da. tibi dicō ego an non:
Mi. q̄d vis: Da. ac etiā rogas: cedo cuiū puerū hic
Appoſuiſti: dic mihi mi. tu neſcis da. omitte qȯ ſcio
Dic qȯ rogo. Mi. vr̄i eſt. Da. cuiꝰ vr̄i: Mi. pāphili
Da. hem quid pamphili: Mi. eho an non:

caue: geſtu cōminātis ē et vltu ſuſpē deret cōminatione deinde infert geſtuȝ ordo caue: faxis. Maledicis: cū cōtentu loq̄ris: cū cōuitiū facis appar; ergo maledicis lētius eē dictū cū ſubiūgit. Dic clare maledicis: noue pro cōminatione poſuit: cū ꝓ cōuitio ſoleat poī niſi forte q: cōtumelie genꝰ eſt cōmīatio

Quidaȝ putāt hic eſſe vnā pſonā Daui ſcȝ dictū Myſidis nō ſatis manifeſtū Chremi in maledicti ſimilitudinē deriuātis. ꝑ illud vñ eſt dic clare. hic expꝛeſſius dixit. Mirū vero: ſepe ad ironiā refert. Mirū vero īpudēter: bono ordīe locutꝰ eſt. pmo eñ cauſa īpudētie natura eſt. deinde cōditio. A vobis: q: a vobis paȝ ītelligebat: hic addidit morē meretricis: vt vel ſic ītelligat ſenex. Adeon videmur vobis eē id: idoneꝰ eſt aptꝰ ad oīa ⁊ bona ⁊ mala. In q̄bus ſic illudatis: ⁊ illudo in te ablatiuo caſu: ⁊ illudo te actio dicimꝰ: ſed pmo ſupuacuū eſt: vt ſit q̄bꝰ. An andria eſt ancille hec: efficit qȯ volebat Dauꝰ. nā ītellexit Chremes q: ſit Pāphilo natus puer. Sic illudatis. Adeon: adeo ne: an adeon ad eū. Ueni in tp̄e oportune cum viſus ſit interueniſſe putat. Ueni in tempore opportune nos ſine prepoſitione dicimus tempore ⁊ tempori. Propterea adeo puerum tollere: hic verſus clare dicitur: ſequēs ne ſenex audiat expreſſe. Caue quoꝗ̄ iſto exceſſis loco: neceſſario Dauus retinet Myſidem nondū eñ oīa audiuit Chremes: nondū cōperit vñ ſit mulier: ⁊ puer de quo ſuſcepturus ſit. Exceſſis pro excedas: vt faxis pro facias. At etiam rogas: rurſum iurgiū repetit ⁊ turbulentē orationē. Cedo cuiū puerum: cedo idem ſignificat qȯ dicit mihi: ergo repetitionem ſignificat non ſuperuacuam orationem: ⁊ eſt dictum cum quadam fiducia ⁊ contemptu eius cuȝ ſermo eſt interrogantis aliquid. Mitte id quod ſcio: hoc lentius ⁊ ſummiſſe Hem quid Pamphili: apparet mulierem veſtri ⁊ Pamphili lentiuus pronūciaſſe ꝙ̄ Dauꝰ vellet: ⁊ ideo nunc repetit nomen veſtri ⁊ Pamphili. Hem quid: duas res operatur vt ignariſſimum ſe oſtendat: ⁊ vt Pamphilus nominetur. ⁊ argute repetit nomē Pamphili q̄ſi ꝑ indignationē: vt ſoceri aurib꜡ nomē adoleſcentis inculcet. metuit eñ ne audiat vt ſenex

Idoneus

Adeon

Cedo idē q̄ dic mihi

Recte ego.h.ſ.f.n.⁊ hic effecit qđ voluit Dauus:vt Pamphili Chremes puerū eſſe cognoſcat ⁊ recuſet generum.Has fugi.i.hmōi.O facinus aīaduertenduȝ:apposiopeſis quarta.
Quid clamitas:clamauit eñi Dauus:vt puerū audiret Chremes.Quē ne ego vidi advos afferri veſperi.vult negando irritare mulierē ad cōfirmāda que vult.O hoiem audacē:exclamatio Miſidis teſtimoniū veritatis eſt.Verū vidi Cantharā ſuffarcinatā:vide infirmū argumētū.prius vidi puerū afferri dixit:poſt nō puerū.ſed cātharā ſuffarcinatā.Canthara nomē eſt anus et h dixit vt leniē ſdarguat mi fidem non vt vicat.h ei vi diſſe ſe inuit.Cātharā ſuffarcinatā nō puerū portātem.Suffarcinatā.ppriū eſt anib⁹ ſuffacinatas ēē vt Perſius.

Perſius

Pamucia paucis ⁊ plautus.Doliarē claudā craſſam.Qđ in pariūdo aliaqđ.a.l.indiciū ſecuta ꝯfirmatio eſt:quā expreſſi Daui refutatio.ſupeſt etiā:vt ⁊ ꝯcludat

Plautus

Ch.Recte ego has ſemper effugi nuptias.
Da.O facinus aīaduertendū.Mi.qđ clamitas:
Da.Quē ne ego vidi heri ad nos afferri veſperi:
Mi.O hoiem audacē.da.verum vidi cantharam
Suffarcinatam.Mi.dijs pol habeo gratias
Quod in pariundo aliquot affuerunt libere.
Da.Ne illā illū haud nouit:cuius cauſa hoc icipit.
Chremes ſi poſitum puerum ante edes viderit:
Suam gnatā non dabit:tanto hercle magis dabit
Ch.Non hercle faciet.da.nunc adeo vt tu ſis ſciēs
Niſi puerum tollas:iam ego hunc in mediā viam
Prouoluam:teq₃ ibidem prouoluam in luto.
Mi.Tu pol homo non es ſobrius.Da.fallaciā
Alia aliam trudit.iam ſuſurrari audio.
Ciuē atticā eſſe hāc.Ch.heri.da.coactus legibus
Eam vxorem ducet.Mi.au obſecro
An non ciuis eſt:Ch.iocularīū in malū inſciens

effectus doli negāte Chreme ſe daturū filiā.qđ ſubinde efficit Dauus dolo.Aliquot libere:nec pauce nec multe.Libere teſtimonis libera cōtra ſeruū:⁊ hoc propriū Terentij eſt.nam de Romano more hoc dixit.Ne illa illū:ne valde.Si ne illi vehementer errant.Chremes ſi poſitum puerum transit eñi a mixto ad mutatū charaterē.Ne illa illū Chremetē.ſ.Chremes ſi.p. ante aliqua verba ſic pronūciamus.vt vana videantur.Non hercle faciet.bene eñi de ſe tertiam pſonā facit:vt ſup.At nunc faciet.Vt tu ſis ſciens eloquēter.ſic eñi veteres pro ſcias dicere.Jam ego hinc in mediam viā prouoluā:bene in mediā viam.qȝ ante fores poſitus iacebat.Teq₃ in luto ibidē prouoluā:in luto de primo repetiuit:qm̄ noīa ſunt paranomaſia:quādo verba paranome non dicitur.Prouoluā.i.porro voluā:⁊ dolo quidē minatur qđ facturus non eſt:veȝ ſedulo id agit:vt iam puer tollatur in mediū:ſimul cum ſeruat Chremeti:vt ipſe recuſet generū non vt a quoq₃ paſſus videatur iniuriā:Tu pol homo ſobrius non es:ſobrius eſt ſane mē

Sobrius

tis quaſi ſebrius:hoc eſt ſepatus ab ebrio:vt ſecretus ſepatus ab his que diſcernūtur.Fallaci alia aliam.t.prouerbiū cui ſubiacet memorē mendacē eſſe oportere.Ciuem atticā eſſe hanc transit ad imitationem.Au:interiectio eſt conturbate mulieris.Jocularium in malū econtrario pro graui ⁊ moleſto ac nimio.Jocularium:igitur

Quis hic loquit᷑ o Chreme: principiũ loquẽdi Dauus Chremeti dat: perfecturus que ipſe conatus eſt. Per tẽpus aduenis: idem eſt ꝑ tẽpus ꝙ in tẽpore: aut certe ꝑ tẽpus tẽpeſtiue. O Chreme ꝑ tẽpus aduenis: aſtute quaſi eũ nunc primũ viderit. Ah ne tu oĩa: aut ne ꝑ au legit᷑: aut ne oĩa: vt ne ꝓducat᷑ ꝛ accipiat᷑ ꝓ nõ: tu oĩa audiſti ſubaudit᷑. Audiſti obſecro hem: exultãs Dauus infert: ꝛ inculcat frequẽter repetẽdo. Audiſtin obſecro hem; diffi-

cile credẽdo
affirmat ſe n̄
ſciuiſſe p̄ſen-
tẽ Chremetẽ
vt hac cõfir-
matiõe nihil
illud de ſe fa
ciat ſuſpicari
Incruciatu᷒
hinc arripi h̄
in crucẽ: ſ in
cruciatũ. Hic
ille eſt: cum
emphaſi q̄ſi
vir magnus
ſed hoc Chre
metẽ oñdẽs
dicit cũ iro-
nia. Non te
credas Da-
num. i. Uir. — Uirg.
Nõ Diome-
dis equos. n.
o. c. a. Nihil
pol falſi dixi
mi ſenex hñ
ſenex: q̄ꝛ. q.
alienioꝛ eſſet
et ignotus:

Pene incidi. Da. quis hic loquitur?
O chremes per tempus aduenis: auſculta.
Ch. Audiui iam oĩa. Da. ah. ne tu omnia?
Ch. Audiui inq̄ a principio. Da. audiſtin obſecro?
Hem. ſcelera: hãc oportet i cruciatũ hinc arripi.
Hic eſt ille: nõ te credas Dauum illudere.
Mi. Me miſerã nihil pol falſi dixi mi ſenex.
Ch. Noui oẽm rem: ſed eſt ſimo intus. Da. eſt.
Mi. Ne me attĩgas ſceleſte: ſi pol glycerio n̄ oĩa hec
Da. eho inepta: neſcis quid ſit actũ? Mi. q̄d ſciam?
Da. Hic ſocer eſt. alio pacto haud poterat fieri
Ut ſciret hec que volumus. Mi. hem p̄diceres.
Da. Paululũ intereſſe cenſes. ex aĩo hec omnia
Ut fert natura facias: an de induſtria.

Crito: Miſis: Dauus:

In hac habitaſſe platea dictũ eſt chriſidem:
Que ſeſe ĩhoneſte optauit pare hic diuitias

Mi. Me miſeram: ſupplicatio muliebris. Ne me attingas: quedã oſtẽdunt᷑ apte i Comediis: quedã ex aliis pſonis intelligunt᷑. Si pol Glycerio nõ oĩa hec apoſiopeſis tertia: ꝙ aliene pſone interuentu reticet᷑. fiunt aũt apoſiopeſis id eſt reticẽtie tribus modis: aut ꝑ ſe ipſum ꝛ ad aliũ tranſit: ꝛ eſt prima: aut tacet nec vltra aliquid dicet: ꝛ eſt ſcd̃a: aut alterius interuẽtu pſone. ſ. ꝛ eſt tertia. Neſcis quid ſit actũ. neſcis plerũq; dicit᷑ ei nõ quẽ volumus ei redarguere imperitie aut ignorãtie: ſed quẽ facere volumus: vt velit libẽter audire. Paululũ intereſſe: noue ꝓ multaꝝ eſt. Ex aĩo omnia vt fert natura. Ephexegeſis: nã quid eſt ex aĩo vis vt fert natura. ꝛ hec ſentẽtia ab initio ꝓbata eſt: quã Menãder Epiditicos poſuit Ut fert natura: h̄ eſt naturalis ꝛ ingenita actio. An de induſtria i. ſciẽtia ꝛ ꝓuidẽtia. ea eñ q̄ dicim⁹ ꝛ ſcim⁹ opatiõe ingenita ꝛ ĩduſtria quadã ſcim⁹ ꝛ Uir. Et putre ſolũ nãq; h. i. a. — Uirg.

In hac habitaſſe platea dictũ eſt Chriſidem. In hoc loco pſona ad cataſtrophem machinata loquit᷑. Nã hic Crito nihil argumẽto debet: niſi abſolutiõem erroris ei⁹ ſimul ꝛ ꝟbis ſuis ꝙ grauis: ꝙ modeſtus: ꝙq; iuſtus ſit oſtẽdit in hac habitaſſe. ꝓ d. ẽ. c. nõ habitare. ſed q̄ꝛ mortua eſt habitaſſe dicit plateã greci — dixe-
runt quã nos plateã dicimus ſcd̃m formã eiuſmodi — ꝛ medean
et ſpondeũ ſcribimus. Que ſeſe ĩhoneſte optauit. optare eſt vnũ de duobus eligere. Uirg. — Uirg

pars optare.l.t. Parare hic diuitias: aio heredis dixit parare diuitias. Potiusq̄ in patria primū dolet Crito q̄ meretrix fuit Crisis: scdo ꝓgressus querit q̄ mortua est. ⁊ nota q̄ tria dixit Crito cōtempsisse Crisidē patriā honestatē: ⁊ paupertatē etiā seruatū est graui viro: cū illū sobrine pudet: simul hic ōndit eius generis fuisse Crisidē vt que ꝓbe viuere potuerit: nisi vt ait necessitas cogeret. Quā in patria honeste: antitheton primū. Potius q̄ in patria h.p. viuere his verbis a poeta iā honestus inducit Crito. Et dign⁹ cui credi oportеat. Paup viuere. ad illō r̄d didit. Sꝫ in opia ⁊ cogtorum neglige̅tia coacta .f. Eius ad me lege r̄dierūt boa. Hic ius tractauit dicēdo redeūt q: in familiā redunt si nō est heres de ꝓximo: aut ex testamēto.

Potius q̄ in patria honeste pauper viuere.
Eius morte ea ad me redierunt lege bona.
Sed quos percōter video.saluete. Mi.obsecro.
Quē video: est ne hic crito cōsobrinus crisidis:
Is est. Cri.o misis salue. Mi.saluus sis crito.
Cri. Itan crisis: Mi.hē nos q̄dē pol misas pdidit
Cri. Quid vos: quo pacto h: satin recte: Mi.hem
Nos ne: vt quimus aiunt: q̄n vt volumus nō licet.
Cri. Quid glyceriū: iam his pentes suos reperit.
Mi. Vtinā. Cri.an nōdū etiā: haud auspicato huc
Me appuli.nā pol si id scissez nunq̄ retulissem huc
Pedē semp eius dicta est esse hec atq̄ꝫ habita soror
Que illius fuere possidet.nunc me hospitem

Sed quos perconter video: interrogatio est cui necessario respōdet aut sic: aut nō: percontatio cui nihil hoꝝ.interrogatio vt siquis dicat vbi habitat Crisidis: dicat ecce hic: percontatio: vt siquis dicat: cur adulteriū cōmisisti: simul ⁊ modeste ⁊ mature: ⁊ de se nihil interrogatus cepit a blandimētis. Est ne hic Crito sobrinus. Sobrini sunt cōsobrinoꝝ filij. nam sic dicit Menander. veꝝ vt alij putāt de sororibus nati hi sunt sobrini quasi sororini dicti. O Misis salue saluus sis Crito: saluus sis asseueratio salutātis est: nō quasi respōsio. Itan Crisis: hem nō nunc interrogat: sed cōmiserat: ⁊ ita sequebat vt diceret perijt: sed magis gemitus significat q̄ minus dixerat. Nos quidē pol miseras pdidit. hic intelligit supra i subaudiendū perijt. nā ꝓ perijt hec reposuit pdidit Quid vos: quo pacto hic: ꝓgressio loquētis ad interrogādū idē: putas inq̄t q̄ illa perijt. Vos aūt quo mō. Quo pacto hic: significatio est pegrinātis. Nos ne sic vt q̄uimus.a.q. vt sic nudū est: ⁊ est significatiuū languoris cuiusdā: ⁊ lenitudinis. Sic vt quimus.a.q̄n vt volumus nō.l. ⁊ ad p̄sentis et ad p̄terite vite excusationē ptinet ista respōsio: qua purgat voluntas Crisidis in questu meretricis. Cecilius in plotio. Viuas vt possis q̄n neq̄s vt velis. Quid Glyceriū.iā hic suos: ꝯuenit hereditatē petenti: ꝯuenit iudici futuro de pluribus indagare.ḡ recte ⁊ bono ordine q̄siuit. Quid Crisis: q̄d vos: q̄d Glyceriū: Vtinā: nouo genere exoptatōeꝫ ꝓ negatōe intulit. Haud auspicato huc me appuli.i.inauspicatus q̄ nō esset auspicatus ⁊ vsitatū veteribus sic dicere. Si q̄d aliq̄n aliter euenisset q̄ vellēt. Nunq̄ huc retulissem pedē. Vir. me me efferre pedē.g.t.p r. Et ferte simul.f.q.p.d.q p. Sꝫ Critici annotāt altius eē caractere comico retulisseꝫ pedē. Semp.n.dicta ē atq̄ꝫ habita soror: aut veris credēdū ē: aut etiā fal sis: q̄ tn̄ inueterauerāt.hic. Ci. Ita habeāt atq̄ dicāt.habita ḡ pl⁹ ē q̄ credita.sp.n.a possibili ⁊ vtili. Nūc me hospitē.l.s.mire dic me: cū ēphasi.i.senē ⁊ remotū a litib⁹. Hospitē.i.pe

Cecilius.

Virgil.

grinū. Lites ſequi id eſt pauperē totū per emphaſim. Quam id mihi ſit facile atq̧ vtile id eſt difficile ⁊ inutile: ⁊ eſt comicū. Grādiuſcula iā, pfecta eſt ad partē etatis id refert id eſt grandis natu maior: aut generaliter ad ſummā etatis refertur ⁊ ad cōparationē etatis pariter ⁊ cōparatiue ⁊ ſimilitudinarie poſitū eſt. Sycophantā: hoc eſt cū in me cōueniūtur lites bene ſycophantā. q2 bonā cām h3: ⁊ nihil aliud timet ꝙ cōuitia. ⁊ ſycophantā ſubdi-

Lites ſequi ꝙ hic mihi ſit facile atq̧ vtile
Aliorum exempla cōmonent. ſimul arbitror
Jam eſſe aliquē amicū ⁊ defenſorē eius. nam fere
Grādiuſcula iam profecta eſt illinc. clamitent
Me ſycophātā hereditatē pſequi mendicū. tum
Ipſam diſpoliare non licet. Mi. optie hoſpes pol
Crito antiquū morē obtines. Cri. duc me ad eam:
Quādo huc veni vt videā. Mi. marie. Da. ſequar
Hos. nolo me in tēpore hoc vt videat ſenex.

Chremes. Simo.

Satis iā ſatis. ſi. ſpectata erga te amicitia ē mā
Satis pericli icepi adire. orādi iam finē face.
Dum ſtudeo obſequi tibi. pene illuſi vitam filie.
Si. imo ei nūc ꝙ marie abs te oro atq̧ poſtulo. ch.
Ut beneficiū. vbis initū dudū. nūc re. cōprobes. ch.
Uides ꝙ iniquꝰ ſies pſtudio. dū id efficias qđ cupiſ
Neq̧ mod benignitatis. neq̧ q̄d me ores cogitas
Nā ſi cogites remittas me iā onerare iniurijs. ſi. qbꝰ:

ſtingue. ⁊ ſic infert ſequētia. Tū ipſam ſpoliare non licet ab honeſto ⁊ bene q2 nihil ſuū habet niſi Chriſidis. Optie hoſpes pol. e. an. ob. antiquū abſolute dixit: vt e. quū aut bonū qđ antiq ſolebant: aut certe p id eſt morem ⁊ īgeniū Duc me ad eam quando hucveni vt videam. cur āt vt videā. q2 timet ⁊ eſt ordo. Duc me ad eam. Nolo me in rem hoc. u. i. bene eſt ſenex Si-

mo eſt cum Chremete eſt: propter hoc videri non vult: ne eius vtatur apud ſocerum teſtimonio: rem eſſe Pamphilo aduerſus Glyceriū ⁊ rurſus nuptie confirmentur.

Satis iam ſatis Simo ſpectata. e. a. ē. m. Hec ſcena officioꝝ diſcrepationē cōtinet patrū inter ſe de officio amicoꝝ ⁊ paterna pietate tractantiū. Satis iam ſatis: hec veluti quedā cōtrouerſia eſt: nāq̧ iniuriarū reus ſit Simo: cōtradicitur per coniecturam falſum quod intendit: cū Pamphili. neq̧ amet neq̧ ex eo ſit filius. ⁊ adhibetur deriuatio cauſe qua dicitur meretricē iſta omnia eſſe molitā ad diſtribuendas nuptias. Satis iam ſatis: bene negaturus filiam purgat prius officium ſuū de fide promiſſa: ⁊ vltro accuſat ipſum. Spectata. pbata: vt Uirgilius ait. Rebus ſpectata. ſ. Immo eſt parelcon eſt figura. Immo eſt ꝙ adhuc maxime abs te peto. Renūciare affinitati Chremetem vt parū intelligit. Simo: aut ſubtiliter diſſimulat vt ad fidem promiſſam hoīem compellat vt beneficium verbis initum: ceptum ab ineundo: vnde ⁊ initia quoq̧ dicta. Dum id efficias quod cupis: quod velis legitur ⁊ quod iubes. Neq̧ moduz benignitatis: ne quid me ores cogitas: aut quantum de benignitate amoris exigendum aut preſumendum ſit: aut quantum ſit impoſſibile quod petis. Remittas: iam remittas promittas. Uirgili

Saluſtiꝰ Perpuliſti me vt hoī adoleſcentulo: hic eſt tota accuſatio hoī adoleſcētulo. ſic Saluſtius. Occultanti ſe tugurio mulieris ancille. Filiā vt darē in ſeditionē inuidioſe non ꝑmitterē inquit: ſed darem ꝙtū in te eſt. Dum res retulit cōpoſitū ꝑ ſimplici īpoſitū eſt tulit: ⁊ altius ꝙ decet comicū caracterē dictū videt. Per ego te deos oro: vt ne illis. a. m. cre. defenſio per cōiecturā. ⁊ eſt ordo ꝑ deos oro te ego. Quibꝰ id maxīe. u. eſt argumētū a ꝑſona. Quibꝰ id

Ch. Ah rogitas ꝑpuliſti me vt hoī adoleſcentulo.
In alio occupato amore abhorrenti ab re vxoria
Filiam vt darē in ſeditionē: atq; incertas nuptias
Eius dolore atq; labore gnato vt medicarer tuo.
Imperaſti. incepi dū res retulit: nūc nō fert: feras.
Illā hic ciuē eſſe aiūt. puer eſt natꝰ nos miſſos face
Si. ꝑ ego te deos oro vt ne illis āim īducas credere
Quibꝰ id maxīe vtile eſt illū eſſe ꝙ deterrimum.
Nuptiarū gratia hec ſunt ficta atq; incepta omnia.
Ubi ea cauſa ꝙobrē hec faciūt erit adepta deſinet.
Ch. Erras. cū dauo egomet vidi obiurgare ācillā.
Si. Scio. ch. at vero vultu. quū ibi me adeſſe neuter tū
Preſēſerat. Si. credo. ⁊ id facturas dauꝰ dudū ꝑdixit
Mihi. ⁊ neſcio ꝗd tibi. ſū oblitꝰ hodie ac volui dicere

Dauus. Chremes. Simo. Dromo.

Animo iā nūc ocioſo eē īpero. ch. Dauū hē tibi
Unde egredit. Da. meo ꝑſidio atq; hoſpitis
Si. Quid illō mali eſt: Da. ego cōmodiorē hoīem

maxime vtile eſt a cauſa rationatiua vbi ea cā ꝙobrē hoc faciūt nā nō intulit ob ꝙ cām: cū ſuꝑ dixerit Ea cā ſed q̄i dixerit vbi eas res i tulit ꝙobrē hec faciunt. Erit adepta aut re abundat: aut cauſa vultu vero quaſi dixerit Simo ſimulabat ancilla. Cum ibi adeſſe me neut ſenſerit creditur: ⁊ ſi viſus a miſi de erat tamē ignorabat eſſe chremes donec diceret Dauꝰ Hic eſt ille non te credas Dauū ludere. Cum ibi adeſſe. tum deeſt vt ſit integrū cum eum Dauus dudum predixit mihi hic oſtenditur quid velit callidus Dauus. vt prediceret futurū ſeni id quod ipſe erat facturus. Neſcio quid tibi. ſ. o. deeſt ꝑpter vt ſit neſcio quid: aut neſcio quare vt ſit aduerbiale. Ac volui dicere: ac pro contra ꝙ.

Animo iam nūc ocioſo eſſe īpero. Hec ſcena principiū indicij ⁊ iracūdiā ſenis cōtinet: atq; in ea vehemēter exꝑmit ꝯſuetudo patris ac dn̄i offenſi: ⁊ indignātis. Animo iam nūc. o. e. īpero: exultās egredit Dauus nūcians prona eſſe oīa ad ſecuritatē. Et ocioſo ſecuro: q̄r negociū ſollicitudo eſt. Impero pro volo: an vt ſtatim fiat tan ꝙ illō qd̄ īperat: ⁊ īpero ſuꝑbe dixit: ſummū eīm iudiciū ſecuritatis eſt ſuꝑbia. Unde egreditur: hic nō interrogat: ſed cū admiratione vel magis cū indignatōe dicit. Meo ꝑſidio atq; hoſpitis: aīo iam nūc ocioſo eſſe īpero meo ꝑſidio atq; hoſpitis. ſ. Critonis. Ego cōmodiorē hoīem: hic Dauus admirat qd̄ in ipſo articulo periculi ſuꝑuenerit crito. Ego cōmodiorē. pōt eīm cōmodus eſſe in hoīe q̄s: ⁊ alieno tꝑe ſuꝑuenire pōt ⁊ cōmodū eſſe in hoīe eſt: ſed opportunum malum ⁊ aduentum habere poteſt. nam commodum in homine eſt:
Sylepſis aduentus in facto eius, tempus in opportunitate facti. Cōmodiorem homīem ſyllepſis

Scelus quē hic laudat:nō eſt hic ſoloeciſmus. ad ſenſuꝫ eñ nō ad verba reſpexit.eteñ ꝓpter ſenſus verba ſunt:non ꝓpter verba ſenſus. Oīs res iam eſt in vado in ſecuritate: nam vt in ꝓfundo periculū eſt:ita in vado ſecuritas eſt:puerbiale in vado:in tuto. Quid agam plus eſt dicere q̇d agā ꝙ cogitare de fuga. Salue bone vir:ironia maioꝛ eſt ꝙ increpatio: cum eñ om̄e gen⁹ crimis aliq̇s ſuꝑauerit:tūc excluſi ironia laudam⁹. Hem. Simo: interiectio ꝑturbati eſt. O noſter Chreme noſter dicendo latēter ſignificat Glycerium filiam chremetis eē inuētā. Oīa apparata iaꝫ ſunt.q: infecta ſūt de paratis. Curaſti probe:memoriter ſuꝑ dixerat eñ ſenex imo abi intro. ibi me opperite q̄ꝺ parato opus eſt para Ubi voles accerſi vbi ꝓ q̄ñ nō eī loci ſed tēporis aduerbiū eſt Bene

In vado eſſe

Aduentum ad tempus non vidi. Si.ſcelus.
Quēnam hic laudat: Da.oīs res eſt iam in vado.
Si.ceſſo alloqui. Da.herus eſt.quid agam:
Si.O ſalue bone vir. Da.hē ſimo o noſter chreme
Oia apparata iam ſunt intus. Si.curaſti probe.
Da.vbi voles accerſe. ſi.bn̄ ſane:is eñuero hic abē
Etiam tu hoc reſpondes.quid iſtic tibi negocij eſt
Da.Mihin: Si.ita. Da.mihi ne. Si.tibi ego.
Da.modo introij. Si.quaſi ego ꝙ dudū te rogem
Da.cū gnato tuo vna.ſi. an ne eſt intus pāphilus:
Da.Crucioꝛ miſer. Si.eho non tu dixtin eſſe
Inter eos inimicitias carnifex: Da.ſūt.ſi.cur igit
Hic eſt: Ch.q̇d illū cenſes. Si.cum illa litigat
Da.imo vo idignū chrēe iā facin⁹ faxo.ex me audies
Neſcio q̇ſ ſenex mō venit.ellū.ꝯfidēs ⁊ caut⁹ quū faciē

ſane valde.q: qui ſan⁹ eſt idē validus. Is eñuero hic abeſt:ꝓ deeſt. Etiā tu hoc rn̄des eſt an nō etiā tu hoc rn̄des etiā aut hortatio ē aut coiūctio ⁊ vide ꝙta dixerit:⁊ q̇d ⁊ iſtic ⁊ tibi. Mihi ne appet ita turbari dauū mō ꝯſilio poete:vt oēs amittat fallacias:⁊ oppſſus ꝓbat pāphilū dū malū cōmū⁹ phoꝛreſcit:totūq; h̄ ex argumēto eſt. Uult eñ iā poeta cataſtrophē pateſieri. Mō introij h̄ ſignū ꝑturbationē iducit ab cōſciētia Daui cū tuo gnato vna hui excuſatio filij accuſatio ē ⁊ h̄ q̄ſi ꝑturbatio dr̄ ſeruo:h̄ ꝯſilio poete exitū feſtināſ de reſolutōe fabule An ne ē int⁹ pāphil⁹:cā vehemētioꝛ iuēta ē. Sūt nl̄la rōe dicit ſūt:h̄ ne nihil rn̄deat:nā turbat⁹ ē vt pote oppſſus.q̇d illū deeſt ꝓpt vt ſit ꝓpt q̇d illū cēſes Cū illa litigat Chremi cōuenit hic ſermo.hic ei irridet q̇ ⁊ ſuꝑ dixit Amātiū ire reitegratio amoꝛ ē ⁊ ſic hoc dixit vt alibi. Cedo:vt ſit miſera.p.a.e.p. Cū illa litigꝫ.irridꝫ Simonē Chremes q: nuptijs deterrēd⁹:vel q̇ nō ī re turbet oꝛōēꝫ ſuā vel quē iā ſuꝑ ſibi ꝑcatoꝛē detinet:ita loq̇t q̄ſi hec ſit cā cur ſit Pāphil⁹ ingreſſus:q̄tū⁹ ei⁹.ſ.intēdat a Critone hoſpite ducēde vxoris aim⁹ q̇ ciuē atticā nūciauerit. Neſcio q̇s ſenex mō venit:bn̄ neſcio.q̇s ei ſi mot⁹ eſſꝫ videret gratificari.i.gratioſus cē teſtis ⁊ nimis verus. Ellū veteres q̇ꝺ nos illū dicim⁹:ellū vꝫ olliū dicebāt:ꝙuis ellū q̇dē ecce illū velint intelligi tanꝙ ꝓ ipo domū Glycerij oñdit Dau⁹ dicens ellū q̄ſi an illū.eſt eñ vt alij volūt ꝓnomē:⁊ alij aduerbiū demōſtrātis.nam ꝓnomē hmōi veteres ſic ꝓferebant:ille:ell⁹:oll⁹:h̄ vt dicim⁹.aduerbiū ꝯpoſitū ex ꝓnoīe videri pōt vt ſit in eo vel en vel ecce:vt ellū.i.en:vel ecce illū. Cōfidēs:cōfidētē hic ꝓ cōſtāti,nā mala

Cato
q̄uis quā
tiuis
Cicero

ſignificatione poſuit. Cautus: callidus: doctus: ardens. Unde Cato di-
ctus ingenio et etēm igneus vigor eſt. Quātiuis p̄cij: ad magnitudinē refert̄ q̄tiuis ad pu-
tatē p̄cij: et toti oratoris. ſcite eīn locutus eſt: ſed inter q̄uis et q̄tiuis. nā alter cōtēptionis
alter laudis. Triſtis ad laudē iterdū ſumit̄ nō ad amaritudinē triſtis. Cicero. Iudex triſtis
et integer. Glyceriū ſe ſcire ciuē eſſe atticā: bene cōſtāter ad ea que locutus eſt ſcire ſe dixit.

Dromo Dromo. cōmotuſ ira et dolore nihil dixit: niſi qd lorariuz repetendo ſepius vocat. Uerbū ſi addideris bene q̄ oīa p̄ſente ſocero cōtra nuptias loq̄tur. Audi obſecro pleruq̄z a verberādis vel indulgentia loq̄tur vel mora. Sublimē. i. p altū. Quantū poteſ h̄ē celerrime. q̄r ſegnio reſ ōndātiſe ſ ut ad punie̅ dos colliber tos. ſ. mora veniā capitātes īdignātū dn̄oꝝ. q̄r lubz ut ſup̄ dcm̄ ē

Uideſ videt̄ q̄ti vis p̄cij: triſtis ſeueritas ieſt vultu
Atq̄z i v̄bis fides. ſi. q̄dnā apportas. D. nihil e q̄ō niſi
Qō illū audiui dicer̄. Si. q̄d ait tādē. D. gliceriū ſe
Scir̄ eē ciuē atticā. ſi. hē drōo drōo. d. q̄d ē. ſi. drōo
D. audi. ſi. v̄bū ſi addideris drōo. D. audi obſecro
Dr. q̄d vis. ſi. ſublīez itro hūc rapē q̄tū poteſ. dr. quē
Si. dauū dr. q̄obrē. ſi. q̄r lubz mihi. rape īq̄. da. q̄d
Feci. Si. rape. da. ſi q̄cq̄ iuēies me mētitū occidito
Si. nihil audio ego te tā ōmotū rddā. d. tāetſi h᷒ vez
Eſt. ſi. tm̄ tu cura ad ſuādū victū atq̄z audi q̄drupēde
Cōſtrigito. age nūciā ego pol hodie ſi viuo tibi dauē
Oſtdā q̄d ſi picli herū fallere et illi p̄rez. Ch. ah ne
Seui tātope. ſi. o chrēes ob pietatē gnati n̄ te miſet
Mei. tantū laborem capere ob talem filium.
Age pamphile. exi pamphile. ecquid te pudet.

Pamphilus: Simo: Chremes.

Quis me vult: pij. pr̄ eſt. Si. q̄d ais oim. ch. ah
Rem potius ipſam dic ac mitte male loqui.

Ut ſi libitū fuerit cāz ceperit: q̄ uit̄ q̄cq̄z iiuria. Qua lubz. Dauo dicit. rape inq̄: hoc Dromo
ni. Si q̄cq̄ inuenies me occidito: hic pl᷒ dixit. vbi eīn v̄bera ſup̄ dixit nūc occidito. Cōmotū
: citū: celerē. Quadrupedē: vtrū ligate genus ſit: ſic dictū q̄drupes: an q̄drupedē vt ferā: an
q̄drupedē. i. cū pedib᷒ et manib᷒: an q̄drupedē pro ſeruo ac fugitiuo poſuit. vt Uirg. San
cius at quadrupede. n. i. t. r. Conſtringito: mire ne quid fiat tragicū in comedia vſq̄z ad vin
cula ita p̄greditur: nec q̄cq̄ tēptat: ne quoq̄ tendat tendat vlterius. Si viuo tibi: qui certa
minari ſolūt incertā faciūt vitam ſuā. Herū que ſit pericli fallere. herū et patrē cuz ingenti
pronūciatiōe dixit et alibi. Nam mētiri aut fallere. i. p. a. m. tanto magis audiat ceteros. Ne
ſeui tantope: ne impatiuo magis q̄ coniūctiuo adiūgitur: vt Uirgili᷒. Ne ſeui magna ſacer
dos. Pietatez gnati non te miſeret mei. Eclypſis. deeſt eīn vides: aut quid tale: et eſt ironia
pro impietate. et vide inuidiam quaſi patricidam accuſantis. non eīn pudorez dixit: ſed pie
tatem. Tantum laborem capere: Sylepſis. aſſumendum eſt eīn extrinſecus me.

Virgili᷒

Virgili᷒

Quis me vult: perij pater eſt. Hic accuſatio eſt que ſoluitur defenſione in eo q̄ ad
amorē p̄tinet p̄ cōceſſionē: in eo qō ad Critonis p̄ſonā p̄ cōiecturā. Quid ais oīuz
apoſiopeſis tertia et eſt ad deformationem perſone: et eſt irati familiaris apoſiope.

ſis:cum ꝓ dignitate peccati nō inueniat cōuitium. Quid ais:nō interrogantis ſed inuehē-
tis:ꝛ eſt eclypſis multa ſignificās:in eo ꝙ ait omniū. Quaſi quicꝙ̄ in hūc iam grauius di-
ci poſſit:ꝙ̄ fecit:ꝙ̄ peccauit. Ain tandē.c.g.e.querit ꝓbus ain que pars orōnis ſit:ꝛ an vna
ſit.eſt aūt ain quaſi ais ne:ꝛ mire quare ipſe dicat qō Dauus dixerat. Ergo ain percōtātiū
verbū eſt. Tandem ꝓ tamen. Ita p̄dicant artificioſe ꝓ dicūt poſuit:adeo in hac re vehemē-

Si. Quaſi quicꝙ̄ in hunc iam grauius dici poſſit
Ain tandē:ciuis glycerium eſt. Pā.ita p̄dicant.
Si. Ita p̄dicāt:o ingentem cōfidentiam.
Num cogitat quid dicat:nūm facti piget:
Vide:num eius color pudoris ſignū vſꝙ̄ indicat:
Adeon impotenti animo eſſe:vt p̄ter ciuium
Morem atqꝫ legē ꝛ ſui voluntatē patris:
Tamen hanc habere ſtudeat cū ſummo ꝓbro.
Pā.me miſeꝝ. Si.mō ne id demū ſenſiſti pāphile:
Olim iſtuc olim cū ita animum induxti tuū:
Hoc quod cuperes aliquo pacto efficiundū tibi
Eodē die verbū vere i te accidit iſtud.ſed q̄d ago:
Cur me excrutio:cur me macero:cur meā ſenectutē
Huius ſollicito amentia:an vt ꝓ huius peccatis
Ego ſuppliciū ſufferā:imo hēat:valeat.viuat cū illa

ter cōmotus ſenex hoc ipſum repetit p̄dicāt ꝓ iracundiā:ꝛ ita eſt vt repetunt v̄ba in q̄bus arguit ipudētia. O ingentē cōfidētiā ꝛ cōfidentia mō ꝓ audacia eſt cuꝫ improbitate vt in phormione:hō cōfidēs:aliter ꝰ ſupra ꝯfidēs ꝓ cōſtanti:ꝛ graui. ꝫ cōfidentia interdū i bona ſignificatiōe: interdum in mala ponit:

fiducia
Cōfidētia.

ſed fiducia ſemp̄ in bona. O ingentē cōfidentiam num cogitat quid dicat:amens eſt:qui
neſciat q̄d dicat:amentioꝛ quē nō penitet facti ſui. Num cogitat q̄d dicat:qꝛ iniuriaꝝ ſe alli-
gat. Num facti piget:qꝛ dicit p̄dicant nō dicunt:ꝛ vt ſolēt iraſcentes auertit orōnem a ſcd̄a
ad tertiā perſonā:ab ea cū qua loquebat̄ ad aliā. Num:eius coloꝛ pudoris.ſ.ſignū eſt ꝓua
quedā ſignificatio indicans totius rei qualitatē. Nū eius coloꝛ pudoris.ſ.paterno aīo dic̄.
Nāqꝫ patribꝰ erubeſcere filios:pudēteſqꝫ eſſe familiare eſt:cui ꝯtrū eſt erubuit. Salua res
eſt.hoc ꝫ dicit nec timet inq̄t:nec eū penitet:nec pudet. Vt p̄ter ciuiū morē:p̄ter ꝯ. nūc eſt
p̄ter ꝯ ſignificat. Impotēti nimis potēti:vel certe debili ꝛ deuicto. Ciuiū morē atqꝫ legē:et
ſ.u.p.tria ꝯtēpta ſunt:mos lex imperiū patris. Tn̄ cū nō dixerit ꝙuis ſubiecit tn̄:ꝛ figura ē
anacoluthon. Me miſeꝝ:initiū defenſiōis ꝛ deploratio calamitatis ꝛ miſerie:q̄ in amoꝛeꝫ
culpā remouet a volūtate ſua:cū pater ꝙ amat filiū vitiū mētis dicat eſſe:nō ipulſuꝫ. Mō
ne id demū ſenſiſti Pāphile:cū ꝓbatiōe oſtēdit eū eſſe miſeꝝ. Demū aūt ſignū eſt tardita-
tis:ꝛ ſentire dꝫ qꝛ vix colligit ſe:vixqꝫ animaduertit vt alibi. Vix tandē ſenſi ſtolidus. Oliꝫ
obiurgatio eſt.ꝙ dictū eſt olim.cōfirmatiōem aūt ꝑ repetitiōem oſtēdit. Vt ille diuū.c.d.
e.o.euenit:fuit. Aliquo pacto quo mō. Sꝫ quid ago.cur me excrutio:ꝓpriū eſt ꝑentibus
indignatōe velut abijcere curā filioꝝ:cū deſtomachati fuerint. Sed q̄d ago. c. m.eclypſis
ꝑ apoſiopeſim. Sollicito:ſolitā reddo.i.cōtriſto:ꝛ ꝑturbo. Cur me.ma.cur. m.ſe. nō me.
ſed meā ſenectutem:quo prius eſt ꝛ miſerabilius dicit. Immo hanc.ha. viuat cum illa nō
iraſcit̄ vt pater:ſed diſſimulat vt alienus:qꝛ vehementer dolet:ꝛ habeat ſubauditur illam.

Preter.p ꝯ

Mi pater: mi meus: ⁊ principiū factū a cōciliatione pſone. Quaſi tū huius indigeas pa‑
tris: huius oſtendēs ſe dixit: vt Jlle eſt hic eſt animus lucis cōtemptor. Domus vxor libe‑
ri inuenti mira grauitate ſenſus elatus eſt: nec de Menādro: ſed ꝓpriū Terētij: ⁊ liberi in‑
uenti cū dicit vnus eſſet: ſed inuidioſe liberi ⁊ inuēti nō geniti: ſcd'm illud. Hoc ego ſcio ne‑
minē. p. h. domus addidit: nō lupanar ⁊ oratorie de vno pluraliter loquit̄. Uiceris. u. ſbū

Pā. O mi pr̄. Si. q̄d mi pr̄: quaſi tu hui⁹ indigeas
Patris. domus: vxor: liberi: inuēti. inuito patre.
Adducti qui illā ciuē hinc dicāt: viceris.
Pā. Pater licꝫ ne pauca: Si. quid dices mihi:
Ch. Attū ſino audi. Si. audiā ego: q̄d ego audiā
Chreme: Ch. attū dicat ſine. S. age. dicat. ſino.
Pā. ego me hāc amare fateor. ſi id ē peccare. fateor
Id quoqꝫ tibi pr̄ me dedo. quid vis oneris īpone:
Impera. vis me vxorē ducere: hanc vis amittere:
Ut potero ferā. hoc mō te obſecro. vt n̄ credas a me
Allegatū hūc ſenē ſine me expurgem: atqꝫ illū huc
Corā adducā. Si. adducas. Pā. ſine pr̄. Ch. equū
Poſtulat. da veniā. Pā. Sine te hoc exorē. Si. ſino.
Quid vis cupio dū ne ab hoc falli cōperiar chreme
Ch. Pro pctō magno paululū ſupplicij ſatis ē pr̄i.

Crito: Chremes: Simo: Pāphilus.

Mitte orar̄. haꝝ vna q̄ꝙquis cā. me vt faciā monꝫ. vl'

eſt eius q̄ vix ſibi extorq̄t vt abijciat curā: ⁊ ꝓprium patribus ac famil'iare iratis. Pater licet ne pauca titubans et balbutiēs oratio pudore et cōſcientia Attamen dicat ſine. age. dicat. hoc totū nō ex aīo ꝑmittētis ſ cū ſtomacho patientis eſt Ego me amare. h. fa. am philogia me ⁊ hāc fateor. bn̄ hāc dicit. nō Glyceriū cui⁹ nomīe offendit ſenex: nec pe‑
grinā: ignominiā. ſ. vitās. Si peccare eſt fateor: noli inq̄t me accuſare: q2 amo. amantē eñī
nemo accuſat vt febricitatē nemo accuſare pōt: cur febricitet ſ amare inq̄t ſi putas eſſe pec‑
catū: fateor me etiā h̄ peccaſſe. mire igit̄ ⁊ ſubdefendit culpā ⁊ aſſenſus irato ē. Fateor id ꝙ
peccare. ſ. ſi id ꝙ peccare eſt peccare dicit: q2 amor de⁹ ē ⁊ nō volūtas. Tibi pater me dedo
bn̄ dedo q̄ſi hoſtilia ⁊ ꝯ̄ria volenti. nā deditio ī hoſte fieri ſolꝫ. Quid vis oneris īpone: īpe‑
ra: executus ē trāſlationē oneris dicēdo īpone īpera. vis me vxorē. d. h. u. a. ⁊ qd̄ vnū ē duo
fecit vt oñdat ſe nō poſſe ferre. Ut potero ferā: obſequiū ſine volūtate oñdit: ⁊ multū valꝫ
ſub Chremetis p̄ñtia h̄ ꝯfeſſio ad recuſandas nuptias. Ut ne credas: ꝓ vt nō allegatū: ad
hibitū. Hūc ſenē Critonē. ſ. ⁊ nō Critonē: ſ ſenē dic̄ vt ꝺ hac appellōe pōd⁹ adijceret teſtio
Aequū poſtulat ad veniā: artificioſe interponit loq̄ntē Chremetē quē volēs vſqꝫ ad ꝯgnitōꝫ
filie ſue r̄tinere: nō fac̄ iraſci Pāphilo ob ꝯtēptū filie ſue: ⁊ p⁹ h̄ abire ꝺ medio. Da veniā: cō‑
cede: īdulge. Sine pr̄. ı. vt me purgē nā adducā. Ab h̄ me falli ꝯperiā. O p̄ña pietas: ipe
accuſator ē: ⁊ r̄dargui ſe cupit. Paululū ſupplicij ſatı ē pr̄i: ſuppliciū dic̄ ipſam accuſatōem.

Mitte orare vna haꝝ quevis cauſa. Hic in ſcenam ꝓgreditur Crito in cuius verbis nō modo ipſe ꝓmittit: ſed etiam quod ⁊ Pamphilus dixerit demonſtratur: ⁊ hic omnis error aperiet̄ fabule. Mitte orare vna harum Pamphilo dicit: ⁊ dicendo vna harum oſtendit multas eſſe cauſas: etiam pares eſſe magnitudine: dicendo quevis

Andrium ego cri.vi.bonuꝫ initium agnituri filiam:itaqꝫ compendij cauſa non laborat de agnitiõe pſone Critonis:vt ab eo facile doceri poſſit. Saluus ſis Crito: ne laboret ad perſuadendū.miro cõpēdio poete iam Crito notus eſt Chremi. Quid tu athenas inſolēs inſolens inſolitus inſuetus.Cicero. Moueor iam loci. Saluſtius. Inſolens vera accipiēdi:inſolens ⁊ arrogans intelligit qui pter legē agit humanā:⁊ naturalē inſolens dicitur Ci Inſolens Cicero

Tu.vł qđ verꝫ ē:vł ꝙ ipi bñ cupio glycerio.ch.ādriū
Ego video critonē.certe is ē.Ch.ſaluꝰ ſis chremeſ
Ch.qđ tu atheas iſolēs:Cri.eueit.ſꝫ hiccie ē ſimo:
Ch.hic ē.ſi.mē q̄ris:eho tu glyceriū hicciue eē ais
Cri.Tu negas.Si.itane huc paratus aduēnis:
Cri.Qua de re:Si.rogas:tu ne ipune hoc facias:
Tu ne hic homies adoleſcentulos
Imperitos rerū:eductos libere in fraudem illicis
Sollicitādo ⁊ pollicitādo eoꝝ aīos lactas.cri.ſanꝰ
ne es.Si.ad meretricios amores nuptijs ꝯglutiaſ
Pā.perij.metuo vt ſubſtꝫ hoſpeſ.cri.ſi ſimo huc noriſ
ſatis.Nō ita arbitrere.bonꝰ hic ē vir.Si.hic vir ſit bo
nus.Itane attēperate venit hodie in ipſis nuptijs
Vt veiret añ hac nūq̄.ē vo huic credēdū chremes:
Pā.Ni metuā prem:hēo p illa re qđ illū moneā pbe
Si.Sycophāta.c.hē.ch.ſit crito ē hic.mitte.c. vide
at.Qui ſiet.ſi mihi pgēt q̄ vult dicere que nō vult

cero in victoria. Que nature inſolēs Euenit. ſed hiccine eſt ſimo:pudet fateri.pter hereditatem venisse ⁊ vidiſſe ipſum eſſe q̄ dixerat ſupra. Clamitent me ſycophantē hereditatē pſequi Ita ne huc paratus aduenis? hoc ē ſubornatꝰ et ꝯpoſitus dolo. Tu ne impune.h.f: nunc acriter Critoneꝫ aggreſſus: dilatauit incuſationē ⁊ generalē fecit vir

tute oratoria que dicit Tu ne hic.i.athenis.vbi delicta vindicant. In fraudem illicis:illigas.vñ Vir.Terna tibi hoc pmū.t.d.c.l.e.Licia eñ dicta ſunt q̄ſi ligia Sollicitando atqꝫ pollicitādo eoꝝ aīos lactas:hic etiā ablectatio dr. Lactas q̄ſi teneros aīos lactare dulcedine aliq̄ re teneri ad pſuaſionē inducere.vñ oblectare ⁊ delectare dicimꝰ. Ac meretricios amores nuptijs ꝯglutias:vide oratorie agi:vt grauiꝰ Critonē accuſet.Simo nūc defēdit filiū:quē iā dudū icrepauerat. Ac meretricios amores per lenocinio crimē iugeſſit:nō amicā facere de meretrice ſꝫ ꝯiugē. Nuptijs ꝯglutias:h grauiꝰ ē lenocinio. Metuo:vt.ſ.h.vt ne nō. Luciliꝰ. Tuā vt memoriā retiebis:⁊ bñ hoſpes ait nō hō: vł Crito.eſt eñ ipſo noīe cā diffidētie. Nō arbitrere.i.nō arbitreris. Bonꝰ ē hic vir cū pōdere ⁊ diſtictione iferēdū. Hic vir ſit bonꝰ:hic p ironiā:nec vir nec bonū eē dixit.hic vir ſit bonꝰ:mire poeta cū oportuerit Critonē inimitiorē Chremi eē ꝙ Simoni:ſic rē iducit vt notior ei ſit ꝯtra quē maxie venerat:atqꝫ ab eo defēdat:magꝭ vt res pgredi ad cataſtrophen poſſit. In ipſis nuptijs i ipō articlo nuptiaꝝ. Vt veniret añ hac:plerūqꝫ caſus imitat iduſtriā ⁊ h ſepe fit vt etiā ſedulo facta ſint ſuſcepta Sycophāta:h ē ꝙ minime volet ſibi dici Crito.nā ita loquutus ē ſup. vt clamitāt me Sycophātā hrditates ſeq̄. Hem pncipiū iracūdie. audijt eñ ꝙ maxie vitabat.uā vt ſup.c.m. Hē ſi Crito hic ē:mire hic Chremes traducit illū ab iracūdia dicēdo ſic eū eē. Menāder ⁊ recte,q2 nafe ignoſcit volūtati nō. Mihi pgit

Illicis
Virgiliꝰ
Lucilius

quod vult dicere grauiter ⁊ mature. Ego iſtec moneo aut curo. eſt enī Sycophante ꝑtur=
bare rem bonā ⁊ curare malā. hoc igit̄ dicit cur   ego hec turbo aut cogito quē
admodū tu dicis Simo. Non tu tuū malū. e. a. feres: nō filiū: ſed amorē in filio ſignificat
an q2 iratus eſt ⁊ querēs an cōueniāt hec verba ꝓ Pāphilo veniēte. Immo enī cōueniūt.
nā q̄tomagis diſſimulat fauorē: tanto plus ꝓq̄rit ad ea q̄ loquit̄. Iaʒ ſciri pōt: addit ⁊ ꝓpi=

celeritateʒ et magna maturitate dicit atticus quidaʒ olim ei. f. hec pars argumēti eſt: q̄ ⁊ ſuꝑ iam dicta. Forte applicat ꝓprie de naufrago in littus eiecto atq; egēti d2 Primum ad Chriſidis patrē q̄d eſt primū: an q2 ꝑ ea mortu⁹ eſt fabulā autē ad comediā retulit: fabulam. q2 fabula comedia ⁊ q2 argumentū q̄ſi fabule narratur: aut aut certe ad irriſionē narratōis dicit ⁊ enī fabule ꝓpriū: vt horatius.

Audiet. egō iſtec moneo: aut curo: nō tu tuū equo
Aio. feres malū. nā q̄ dixi ꝟa an falſa audieris. iam
Sciri pōt. attic⁹ q̄dā oli naui fracta apꝺ andꝛeiect⁹
Eſt. et iſtec vna ꝑuaꝟgo tū ille egen⁹ forte applicat
Primū ad chꝛiſidis prēm ſe. Si. fabulā inceptat.
Ch. ſine Cri. itane ꝟo obt̄bat: ch. ꝑge. C. tu is mihi
Cognatus fuit q̄ euʒ recepit. ibi ego audiui ex illo
Seſe atticū fuiſſe. is ibi mortu⁹ eſt. ch. ei⁹ nom. Cri.
Nomē tā cito tibi phania. chr. hē ꝑij. cri. veꝝ herde
Opinoꝛ fuiſſe phaniā. h⁹ certe ſcio rānuſiū ſe aiebat
Ch. o iupit̄. cri. eadē hec chreme m̄lti alij in andro
Tū audiuer̄. ch. vtiq; ſi id q̄ ſpo. eho dic mihi quid
Eā tū ſuā ne eē aibat: cr. nō ch. cuiā igit̄ cr. fris filiā
Ch. certe mea ē. cr. q̄d ais: ſi. q̄d tu ais Pā. Arrige
Aures pāphile. Si. q̄d credis: chre. phania ille frat̄
Meus fuit. Si. norā ⁊ ſcio. ch. is hinc bellū fugiēs
Meq; in aſiā ꝑſequēs ꝓficiſcit̄. tū illā relinquere hic
Eſt veritus. poſt illa nūc audio primū quid de illo

Horatius — Olim ruſticus vrbanū murē mus paupe ferk accepiſſe cauo: veterē vetus hoſpes amicū. Itane vero obturbat: ſi ſubdiſtiguit itērſtrepit accipe: ſin diſtiguit euertit intelligas. Itane ꝟo obturbat pōt ne ꝟo ſubdiſtigui: ⁊ ſi cū ꝯmiatōe iferri obturbat. Ibi audiui ex illo. magis ꝯfirmatio ꝟitat is ē. Nom; tā cito tibi nō regnāt ſē: ħ difficile ſe dictuꝝ ꝯ ondit Phania. ħ ita dicit Crito vt nemo audiret. ſ. aduc dubitās an iꝑe ſit. Hem: ſūt q̄ putāt Simonē dicere iraſcētē filio Critonē ſubmouēti. Perij: ħ Pāphil⁹ ē iracū diā pris: an Chremis eſt dolētis vel ei⁹ mētionē vel qꝺ in filiā pene peccar. Veꝝ hercle opinoꝛ. ſ. ħ adhuc ē cūctātē dictū: nō idiget ꝯfirātōe. rhānuſiū ſe: pirheeū: ⁊ rhān⁹ pag⁹ attice: ⁊ rhān⁹: ⁊c. hmōi maritima attice ꝓprie itelligēda ſūt. Multi alij in andr. ħ teſtimoniū cecū ducit̄. Teſtioniorū enī mod⁹ duplex ē: manifeſt⁹ ⁊ cec⁹ Manifeſt⁹ ē q̄ certos teſtes ⁊ pñtes hz. Cecus in q̄

Cicero — multitudinē aut ciuitatē dicim⁹ ſcire. vt Cicero. Teſtis eſt tota ſicilia: qꝺ tn̄ augiētē ꝯſternat: ē etiā ceco ſuſurādū tabule abſētiſq; ꝑſone. Cuiā igit̄: vetuſte. c. qꝺ oib⁹ gn̄ib⁹ ⁊ caſib⁹ fuit. Arrige aures Pā. Trāſlatio pecudib⁹ q̄b⁹ itēdit accipiēdā eē vocē. Arrige aures Pā. hoc. Si. videt̄ dicere: vt alibi putāt iꝑe ſibi pāphil⁹ Norā ⁊ ſcio: norā phaniā. Scio fratrē fuiſſe: ergo ad ꝑſonā ⁊ ad rē retulit. Meq; in aſiā ꝑſequās ꝓficiſcit̄: bene in aſiā vbi bellū

nõ erat ſed in grecia: ⁊ ſequẽs dixit perſeuerationem ſequentis oſtendens. ſequit. n. qui nõ deſinit ſequi. Virgilius. multis ſe matribus. a. p. Vix ſum apud me. hoc eſt argumẽtũ a ſa pientibus ad leticiã vehementẽ in bonis moderandã: cũ vnuſquiſq; gaudẽs ita pturbet: vt apud ſeipſum nõ ſit. Vix ſum apud me: nõ ſum apud me: magis pſuetud nẽ q̃ rõne dicit. aut forte ſic dicit quaſi abierit animus: ⁊ rurſus redierit. Ita animus cõmotus eſt duo car nifices futu rax rex ſunt ſpes ⁊ met⁹. Dolor. n. et gaudiũ pſẽti ũ rex ſunt. Virgi. Hinc metuũt cupi untq; dolent: ſed dolorẽ h in leticia nõ poſuit: ⁊ mi re ordinẽ ſer uauit. ſic enĩ hec ſe inuicẽ ſequunt: ⁊ di ſtinguẽdum eſt: ſpe: gau dio: vt ſepa tim inferant Mirãdo h tãto repenti no bono: mi rado dũ mi ror: ⁊ eſt pri cipiũ. Ne iſtã

Virgil.

Sit factũ. Pa. vix ſũ apd me ita aĩus ɔmot⁹ ẽ metu:
Spe: gaudio: mirãdo. hoc tãto ⁊ tã repẽtino bono.
Si. ſane iſtã tuã multis modis inenire gaudeo:
Pa. credo pr̃. Si. at mihi vn⁹ ſcrupul⁹ etiã reſtat
Qui me male hz. Pa. dign⁹ es cũ tua religiõe odio
Nodũ in ſcirpo q̃ris. Ch. qd iſtud eſt. Pa. nomẽ nõ
Conuenit. Cri. fuit hercle huic aliud puẽ. Ch. quid
Crito. nũqd memiſti. Cri. id q̃ro. Pã. ego ne hui⁹
Memoriã patiar mee voluptati obſtare quũ egomet
Poſſiz i hac re medicari mihi ñ patiar. he⁹ chremes
Quid queris: paſſibula eſt. Cri. ipſa eſt. Ch. ea eſt
Pã. ex ipã millies audiui. Si. oẽs nos gaudere h⁰
Chremes te credo credere. Ch. ita dij me adiuuẽt
Bene vt credo. Pã. quid reſtat pater. Si.
Iãdudũ res reduxit me ipſa in grã̃m. Pã. o

Vir.

multis: ne nimis. Cicero. Ne iſte vehemẽter errat. Saluſtius. Ne iſta nobis mãſuetudo et miſeria. Gaudeo: gaudem⁹ noſtris: g̃tulamur alienis: vt Saluſti⁹. Ex voce magna. u. g. Ne iſtã multis: nõ multis modis inueniri gaudeo: ß tuã inueniri. Alij multis modis tuã in ueniri gaudeo: ſed nõ inueniri gaudeo. Hinc iã redit in grã̃m. Simo cũ filio niſi forte patrẽ ſocex appellat: vt Turnus apud Virgiliũ. Et nos tela pater. f. q. h. d. d. ſed nõ quõ dicit. Quid reſtat pater. an reſtat ideo: q: hec iam maior pars recõciliationis ẽ. Credo pr̃: incertuz vtx cui g̃tulat Simo ſit: q̃uis Pãphilus rñdeat. põt. n. Chremes ⁊ pater videri. Credo pa ter ſic rñderi ſolet dicẽti gaudeo. At mihi eſſet vn⁹ ſcrupul⁹ reſtat: ac diſcretiuũ eſt ſupiox dictox. ſcrupulus a ſcrupulo lapide dictus lapill⁹ minimus: nã nimis moleſte ſunt pedibus ſcrupuloſe vie: vt Vir. At ſcrupulus lat. l. n. n. q. t. Etiã p adhuc: Dignus es cũ tua religiõe odiũ: aut dign⁹ odio: aut actũs p ablrio caſu ẽ poſitus p odio: aut ſepatim odiũ legẽdũ ẽ: vt ſit dign⁹ q̃ male habearis. Nodũ i ſcirpo q̃ris. Scirpus paluſtris res eſt leuiſſima. Luci lius in primo. Nodũ in ſcirpo inſane facere vulgus. eſt aũt ſcirpus ſine nodo ⁊ lenis iunci ſpẽs. Alibi ipſe reddũt curuatura iunceas. Plautus. Scirpos induit ratis. Id q̃ro: rurſus Crito obliuioſus ẽ: vtpote alienax rex voluptati obſtaret nõ leticie ⁊ gaudio. Heus Chre me: heus dicẽdũ erat q: Chremes Critonẽ intuebat. Ex ipſa millies audiui: duas res oſtẽ dit Pamphilus ⁊ q̃ vex ſcit q ex ipſa ſepe audiuerat: ⁊ quã ſua ſit Glyceriũ. Omnes nos gaudere hoc Chreme: aut hoc gaudere correpte: aut hoc pducte: vt ſit hac re gaudere: et n. g. plus eſt ergo gaudere q̃ letari. Quid reſtat pater: hoc eſt ne iraſcaris.

Cicero
Salu.
Gaudere
gratulari.

Scrupul⁹

Virgil.

Scirpus
Lucilius.
Plautus

Lepor
Lepidus.

O lepidum caput: in quo leporis eſt plurimũ: lepidus dicitur. Nã lepos eſt venuſtas. Nempe. ſ. nempe ꝛ. ſ. dicentes manu ꝛ vultu dotez ſignificat: quod mox intelligit; Chremes alij ſ. Chremetis perſonã faciunt. Dos. Pamphili eſt. id eſt Pãphilo ꝑ vxore dabitᷣ decẽ talenta. Accipio: ille niſi dixiſſet accipio dos nõ eſſet. datio eĩ ob acceptũ cõfirmatᷣ: nec põt videri datũ id quod nõ ſit acceptũ: Eho: eho admiratio eſt interiectõis ad id

qđ dicturi ſumus. Dauo ego iſtuc dedaz negocij addidit ꝛ tpiſ celeritatem. Qui: quãob rẽ pater. Nõ recte vinct⁹: id eſt nõ iuſte ſed hic ad cauſam retulit ñ iuſte recte. ſenex ꝟo ad rẽ retulit. Haud ita iuſſi: qꝛ quadrupedẽ ſtringi iuſſerat: qſi recte ac diligenter: ꝛ hoc ipſum nõ vacat. nã iam ꝛ iocularitᷣ loqui ꝛ minus

Imponere.

Lepidũ prez. đ vxore ita vt poſſedi nihil mutat chre.
Ch. Eã optima ẽ niſi q̃đ pater ait aliud. Pã. nepe.
Si. Id. ſ. Ch. dos pãphile ẽ decẽ talẽta. Pa. accipio
Ch. Propero ad filiã: eho. me⁹ crito mecũ. nã illã me
Haud credo noſſe. Si. cur ñ illã huc trãſferri iubes
P. recte admones. dauo iſtuc ego dedã iã negocij.
Si. nõ põt. P. q̃ nõ põt. Si. aliud hꝫ ex ſeſe ꝛ mai⁹
Malũ. P. q̃dnã. Si. vinct⁹ ẽ. P. pr̃ nõ recte vict⁹ eſt
Si. at ita iuſſi. Pã. iube ſolui obſecro. Si. age fiat:
P. at matura. Si. eo itro. P. o fauſtũ ꝛ felicẽ hũc diẽ

Carinus: Pamphilus.

PRouiſo q̃đ agat pã. atq; ecti. P. aliq̃s forſitã
Me putz ñ putarᷣ hoc vez: at mihi nũc ſic eẽ
Hoc vez lubꝫ. ego deoꝝ vitã ꝑpterea ſempitᷣnã eſſe
Arbitror qđ voluptates eoꝝ ꝑpeſt. nã m̃ imortalitas

iraſcẽtis eſt: ꝛ placabilis animi. Haud ita iuſſi: elegãter luſit ad amphibologiã: ꝛ ſimul oñdit quã ꝓpitius ſit pãphilo pater: ꝛ quã facile veniã Dauo impetrare poſſit ab eo quippe qui iam etiã iocetᷣ. Pamphilus aũt dixerat nõ iuſte: ille ſic reſpõdit quaſi dixerit nõ diligẽter vinctus eſt: ꝛ haud ita iuſſi: ſic eĩ p̃ceperat quadrupedẽ.

Prouiſo

PRouiſo q̃đ agat Pãphilus. a. e. Hec ſcena alteꝝ generꝝ Chremeti cõparat: ne aut Carinus triſtis recedat: aut nõ ꝑuiſum viderẽt Philomene. Prouiſo q̃đ agat hoc colloquiũ poſt cõpẽdiũ fabule inducitᷣ: vt vna narratiõe etiã negociũ Carini trãſigi poſſit. Prouiſo q̃đ agat: dupl̃r res ab oculis ſpectatoꝝ mouentᷣ. aut eĩ futura ꝓmittuntᷣ aut facta narrantᷣ. Prouiſo duo ſignificat: ꝛ ꝓuideo ꝛ ꝓcedo. Nunc ſic eſſe hoc vez lubet ſic delicate ꝓnunciãdũ eſt: ꝛ ſeꝑatim diſtinguẽdũ. At nũc mihi ſic eſſe vez lubet: ſenſus h̃ eſt: alij putãt vt volũt: ego aũt vez eſſe cõfirmo: qđ mihi lubet vez credere. Ego deoꝝ. p. ſ. e. a. Omne qđ habem⁹ aut mutuũ eſt: aut ꝓpriũ mutuũ eſt q̃cquid ad tẽpus habemus; nec poſtmodũ noſtꝝ futuꝝ eſt: vt vxor: domus: villa: ſerui: ꝛ c. in hũc modũ ꝓpriũ: vt ꝟtus animi et bonũ ſempiterni: qđ ꝓprie de dijs dicitᷣ. nõ eĩ aliũde venerũt: ſꝫ apud ſeipſos ſunt ſemp et Epicuꝝ ſecutus h̃ dixit. ꝓprie ġ đ dijs ſempiternũ đr. nã inter ſempiternũ ꝛ ꝑpetuũ hoc intereſt: q᷑ ſempiternũ ad deos: ꝑpetuũ ꝓprie ad hoĩes ꝑtinet. Ego deoꝝ. p. u. ſ. a. e. habeãt ſniam totã. Menandri de eunucho tranſtulit. ꝛ hoc eſt qđ dicitᷣ cõtaminari nõ decere fabulas. Ego deoꝝ vitam: nõ dixit quod ſit: ſed quod vez putet: ꝛ eſt quod a ceteris philoſophis repudiatᷣ de ocio deoꝝ ac perenni voluptate, ꝓprie ſunt ꝑpetue: ſempiterne que nõ ſunt accõmodate ad tempus ac mutue: ſic vt ſupra, Nihil ne eſſe ꝓprium cuiq̃:

Sẽpitᷣnus:
ꝑpetuus.

Si nulla egritudo huic gaudio intereſt. ſ. ſcd͂m ſupradictam ſniam ſi p̄propria ſequit͂ hec fue
ent voluptas deus ſum. Quid illud gaudij eſt: in alijs Daui perſona infertur, nā hūc ſcio
mea ſolide: ſolum Archaiſmos. ſolido ſolum figura. Archaiſmos

P Amphilus vbi nā hic eſt actu. In hoc actu mira arte ea q̄ reſtāt de Comedia bre
uit explicant ꝛ deſignant duoꝝ ſocioꝝ bine nuptie Pāphilus vbi nā hic eſt Daue

Parata ē ſi nll'a egritudo huic gaudio intercesserit. ſꝫ
Quē ego potiſſimū mihi exoptē nūc cui narrē hoc
Dari: C. q̄d illd̓ gaudij ē: P. dauū video. nēo ē quē
Mali oim nā hūc ſcio mea ſolid̓ ſolū gauiſuꝝ gau
Dauus: Pamphil⁹: Carin⁹ dia
P Amphil⁹ vbi nā h ē: P. daue. da. q̄ſ nā hō ē:
P. ego ſū. D. pā. P. neſcio q̄d mihi obtigerit
D. certe ſꝫ q̄d mihi obtigerit ſcio: P. ꝛ quidē ego
D. More hoim euēit vt q̄d ſim nact⁹ mali prius
Reſciſcereſ tu. quā ego illd̓. qd̓ tibi euēit bōi. P. mea
Gliceriū ſuos pētes repit. D. o factuꝫ bn̄ C. a. hē. P.
Pat amic⁹ ſūmus eſt nobis. Da. q̄s: P. Chremes
Da. narras pbe Pa. nec mora vlla eſt quin eā vxorē
Ducā Ca. num ille ſomniat ea. q̄ vigilans voluit:
Pa. tū de puero daue Da. ah deſine ſolus es quem
Diligunt dij Ca. ſalu⁹ ſuꝫ ſi hec vera ſunt. adibo et
Colloquar Pa. q̄s hō eſt: o carine i tpe ipō mihi
Aduēis C. bn̄factū Pa. hē audiſti Ca. oīa. age me
Scd̓is in reb⁹ tuis reſpice: tu⁹ nūc chremes ē factuꝝ
Que voles ſcio eē oīa Pa. memi: atq̄ꝫ adeo lōgū ē
Expectarē illū dū exeat. ſeq̄re me hac intus apud
Gliceriū nūc ē. tu daue abi domū ppe acceſe hic q̄

q̄s h eſt. i. affectu gaudētis pāphili ꝛ Daui ḡtulatiōe cognitionē rex Carino p̄buit. cui⁹ pſōa pcevit poſt cōpendiū. Certe id ſcio q̄d mihi ptigerit. ſcio. i. pſē ſi more hoiꝫ hoim abundat. more hominū euēit: vt qd̓ ſuꝫ nactus mali: q2 fama mali celerioꝛ quam boni. i. vt facili⁹ mala q̄ bona nūciēt ḡ dixit qd̓ ille pōr ſcierit qd̓ eſſet vinct⁹: quā qd̓ iſ Glyceriū cognitā ꝯgnoſceret. Mea Glyceriū ſuos pētes rpit hec: ita narrātur Dauo. vt eadē opa eti

am Carin⁹ audiat. pr̄ amic⁹ ſūm⁹ deeſt eſ⁹. nō ille ſōniat ea q̄ vigilās vellet: v inc. Uir. credi
m⁹ an q̄. a. i. ſ. ſ. ſ. Deſine cōpēdiū attulit Bn̄factū: a ḡtulatōe cepit oē cōpēdiū. Age me i tu
is ſcd̓is reb⁹ reſpice. h ſunt q̄ abſolute dicunt ꝛ ē cōmonitio. Sūt em̄ q̄ felicitate elati ne re
ſpicere q̄dā velint amicos ꝛ reſpicere eſt pprie retro aſpicere. i. quē p̄cedis felicitate nō obli
uiſcaris. Tu⁹ eſt nūc Carin⁹. Lucili⁹ in ſcd̓o. nūc p̄coꝛ tu⁹ ē me⁹ ſi diſceſſerit hō gētili. Tu da
ue abi domū hi verſus vſq̄ꝫ ad illū. Gnatā ibi meā Philomenā vxorē negat. Terentij eſſe
adeo vt in plurib⁹ exēplaribus bonis non inferant atq̄ꝫ adeo longum eſt illū expecta
re: q2 audacter ꝛ artificioſe binos amores duorum adoleſcentiū: ꝛ binas nuptias in vna
fabula machinatus eſt: ꝛ id cetera preſcriptum. Menandri cuius Comediam transferebat

Uir.
Reſpicere
Lucilius

idcirco aliud in pſcenio:aliud poſt ſcenā retulit:ne vel iuſto longior fieret:vel in eandē ppter rerū ſimilitudinē cogeret. Sequere me int⁹ apud Glyceriū.iam poſt ſcenā ituri.qꝛ vlterius in pſcenio nichil agit.ne expectetis dū exeat huc:intus deſpondebit.mire dicit latēter ſe laudās quo verbo auidū adhuc pplm audiendi.adeoqꝫ cupidum ꝛ intentum oñdit vt finē Comedie eueniſſe non ſenſerit. Intus trāſiget ſi quid eſt qđ reſtat.artificioſe poeta

hereditatē iuſtā petitōem ex critonis pſona ptermiſit:q̄ ei Glycerio cognita iure tribuebat:ne vel pue Critōis tractatio aut defraudatione Glycerij infuſcaret.ſi tuſ fabule ad letū exitū ſpectās. Siq̄d eſt qđ reſtat. qꝛ narratiōe dignū nō eſt qđ Carinus rogat.

Auferāt eā q̄d ſtaſ:q̄d ceſſaſ:D.eo.ne expecteriſ dū
Exeat huc:int⁹ deſpōdebit:int⁹ trāſiget: ſi quid eſt
Qđ reſtat.vos valete:ꝛ plaudite.calliopi⁹ receſui

Acta ludiſ megalēſib⁹ L.Poſtūio albio.L.Cornelio
Merula.edilib⁹ currulib⁹. egere ambiui⁹ Turpio.
L.Attili⁹ pneſtin⁹ grecā menādri prima ꝛ acta ſcđa
Modulauit Flacc⁹ Claudij tibijs duabus dextris
M.Ualerio.C.Mutio Fannio conſulibus

Eunuchi argumentum.

Sororem falſo dictitatam thaidis.idipm
Ignorās miles aduexit thraſo.ipiqꝫ dōat
Erat hec ciuiſ attica.idē eunuchū quē emerat tradi
Jubet thaidis amator phedria thraſoni oratus
Biduū ꝯcedere.epheb⁹ frat phedrie puellulā cum
Repiret dono miſſā thaidi:ornatu eunuchi iduit.
Introijt.viciat v̄ginē.ſuadet pmeno.ſꝫ attic⁹ ciuis
In primis rep̄t⁹ frater:collocat vitiatā ephebo

Aelij Donati Grāmatici Cl. In Sexti.P.
Terentij Afri Eunuchum Commentarium

Hec maſculini gnis nomie nūcupata fabula ē Eunuch⁹:ꝛ eſt palliata menandri ver⁹ quā ille auctor ꝺ facto adoleſcentis:q̄ ſe p eunucho ꝺduci ad meretricē paſſ⁹ eſt nominauit. Itaqꝫ ex magna pte motoria ē. atqꝫ i hac comedia:q̄ pſonā parmenōnis actor ſuſtiet p̄mas hꝫ ptes. Scđe ſūt Cheree. Tertie ad phedriā ſpectāt. Hui⁹ plog⁹ ſane eſt ꝯcitatio.nā ꝛ obijcit crimīa aduerſantib⁹ ꝛ cominat in poſterū:ꝛ accuſatorie narrat iniuriā Terētio factā ꝛ ad vltimū tumultuoſe ꝛ cū magna inuidia defēdit poeta.Ꝥ ꝛ pthesin ꝛ Cataſtrophē ita eq̄les hꝫ vt nuſq̄ dicat lōgitudine opis Terentiū delaſſatū dormitaſſe. Act⁹ ſane iplicatiores ſunt in ea:vt q̄ nō facile a parū doctꝭ diſtingui poſſint. Jđ qꝛ tenēdi ſpectatoris cā vult poeta nr̄ oēs q̄nqꝫ actus velut vnū fieri ne reſpiret q̄dāmō:atqꝫ diſticta alicubi ꝯtiuatiōe ſuccedētiū rer̄ an̄ aulea ſblata faſtidioſ⁹ ſpectator exurgat. Acta pl̄ae ludiſ megalēſib⁹.l.poſtu.l.cornelio cō.edilib⁹.i.curā ediū hn̄tib⁹:ēt tūc pſoat.l.l.nūidio pthio.L. ambi Turpio. Itē modulāte Flac.Clau.tibijs dextra ꝛ ſiniſtra ob iocularia ꝯmixta grauitate,ꝛ acta